

BAN PHƯỚC LÀNH ĐẾN THẾ GIỚI TUYỆT VỜI NÀY!

Natsume
Akatsuki

Minh họa
Kurone
Mishima

PHƯỚC LÀNH
CHO NHỮNG
MẠO HIỂM
GIẢ NÀY!

PHƯỚC LÀNH
CHO NHỮNG
MẠO HIỂM
GIẢ NÀY!

BAN PHƯỚC
LÀNH ĐẾN
THẾ GIỚI
TUYỆT VỜI
NÀY! 17

GIFTING **WONDERFUL BLESSINGS!** 17 this WORLD with

GIFTING
THESE
ADVENTURERS
WITH
BLESSINGS!

CONTENTS

1

EXPLOSION FOR
THIS MAGE!

P003

2

GOOD LUCK FOR
THIS GODDESS!

P056

3

OVATION FOR THIS
HOLY KNIGHT!

P108

4

GLORY FOR THIS
ADVENTURER!

P157

EPILOGUE

P224

AFTER-
WORD

Tập 17

Phước Lành Cho Những Mạo

Hiểm Giả Này! (End)

Mục lục

Chương 1: Ngọn lửa bùng nổ cho Pháp sư này!.....	5
Chương 2: Chúc may mắn cho Nữ thần này!.....	62
Chương 3: Chúc mừng cho Thánh hiệp sĩ này!.....	112
Chương 4: Vinh quang cho Mạo Hiểm Giả này!.....	164
Kết thúc	235
Lời bạt	244
Ngoại truyện 1: Hôm nay, tôi lại chiến thắng một lần nữa!	249
Ngoại truyện 2: Một đêm Đi chơi với Đám đông Sai trái này!....	257
Ngoại truyện 3: "The same old Town of Axel — Vẫn là thị trấn Axel cổ xưa"	265

Chương 1:

Ngọn lửa bùng nổ cho Pháp sư này!

Quý

Trên thế giới này có những thế lực được gọi chung là quân đội **Quý Vương**. Bọn chúng mạnh mẽ và nguy hiểm hơn con người rất nhiều, kể cả khi ta được **Thần Thánh** ban cho một sức mạnh to lớn. Ngay tại thời điểm này, chúng vẫn đang gieo rắc nỗi ác mộng kinh hoàng cho nhân loại.

“<Explosion> - !! “<Explosion>! “”

Đây là 1 vụ khủng bố được tạo ra bởi 1 pháp sư duy nhất ở đây.

“Wahahahahahaha! Wahahahaha! Nhìn kìa! Nhìn kìa **Darkness**, đây quả là 1 góc nhìn tuyệt vời! Hãy nhớ rằng, gần đây chúng ta đã bị làm phiền bởi quân đội **Quý Vương**! Cuối cùng, chúng ta cũng có thể cho chúng ăn hành!”

“...Hai lần...”

Đó là số lần **Megumin** xả **Explosion** trong 1 đợt.

Darkness lăm bắm với 1 khuôn mặt tái nhợt.

“<Explosion> - !! “<Explosion>! “”

Sau phát **Explosion** thứ 3 thì những tên lính của Quân Đội **Quý Vương** lần lượt chạy ra ngoài lâu đài.

Đứng đầu là một vị hiệp sĩ trong bộ giáp đen. Ngoài ra còn có những tên pháp sư mặc áo choàng đen và có đôi cánh giống của bọn Gargoyle.

Tất cả bọn chúng đều đi ra ngoài bằng cách vượt qua hàng rào của lâu đài, nhưng không một ai có thể tiếp cận được bọn tôi. Gargoyle và những tên quái vật khác thấy vậy thì định ám sát chúng tôi từ trên cao, nhưng trước khi tiến gần lại được thì **Megumin** đã niệm chú phóng phép rồi. Nhìn cảnh bọn chúng bị bắn tan tác và rơi xuống trông hài hước thật.

“Explosion”-! “Explosion”-“! “

Hình như hôm nay **Megumin** không niệm phép thì phải.

Mỗi khi giọng nói của **Megumin** vừa dứt, liền 1 vụ nổ khủng khiếp không biết từ đâu đến đánh liên tục vào cái tường chắn của lâu đài **Quý Vương**.

“Nhìn đi, có rất nhiều con quỷ đang chạy toán loạn phía dưới, nhiều tên trong số bọn chúng còn đang sắp khóc đến nơi rồi kìa. Trông thì có vẻ yếu đuối nhưng thực sự bọn chúng đều là những con quỷ rất mạnh. Tuy nhiên để so với chúng ta hiện giờ thì chúng chẳng khác gì lũ Kobolt cả!”

Megumin hiện giờ đang rất hạnh phúc và đã có những giọt nước mắt lăn trên má em ấy rồi. Thế nhưng em ấy vẫn tiếp tục tấn công dồn dập vào tòa lâu đài.

Bình thường thì khi thi triển phép, việc niệm chú sẽ giúp điều khiển ma thuật dễ hơn và sức mạnh cũng sẽ tăng thêm.

Thế nhưng đối với Megumin, bậc thầy của phép Explosion thì không cần phải lo lắng về chuyện đấy.

Bởi vì em ấy quá đỗi yêu loại ma thuật này từ tận đáy lòng mà.

“<Explosion> - !! “<Explosion>!“<Explosion> - !”

Darkness lắc đầu ngán ngẩm với một khuôn mặt xanh xao rồi nói:

“Địa.. Đây chính là địa ngục, thế giới này quả thật là một địa ngục! Uwaaa... Mặc dù đây là việc sử dụng phép với sự hỗ trợ từ đồng đá Manatite chất lượng cao. Thế nhưng nếu giới quý tộc của đất nước mình mà thấy được cảnh tượng này... Megumin sẽ bị coi là 1 phần tử

nguy hiểm mất! Sẽ không chỉ vương quốc mà nhiều đất nước khác chắc chắn cũng nghĩ như vậy đấy...”.

“Wahahahahahahahahahahahahahahahahahaha! Hãy nổ tung đi!”.

EXPLOSION !! EXPLOSION !!

ĐÚNG RỒI,
MEGUMIN.
CHO CHÚNG NÓ
NO HÀNH NÀO.
EM LÀ PHÁP SƯ
MẠNH NHẤT
THẾ GIỚI NÀY.

ĐỊA.. ĐÂY CHÍNH
LÀ ĐỊA NGỤC,
THẾ GIỚI NÀY
QUẢ THẬT LÀ
MỘT ĐỊA NGỤC!
MEGUMIN SẼ BỊ
COI LÀ 1 PHẦN TỬ
NGUY HIỂM NHẤT
THẾ GIỚI MẮT!

DARKNESS

MEGUMIN

KAZUMA

“**Megumin** này, tiếp tục đi, kể cả khi rào chắn đã bị phá hủy thì cũng đừng dừng tấn công nhé! Bọn họ mới chỉ bước vào lầu đài thôi, mà phòng của **Quý Vương** thì thường nằm phía trên cùng hoặc sâu nhất của tòa lầu đài. Nên khi rào chắn biến mất thì em hãy thử nổ **Explosion** phần đỉnh lầu đài xem sao”.

“”Khoan đã, dừng lại đi! Chẳng phải may mắn của **Aqua** rất thấp sao, nếu em cứ tiếp tục thì cô ấy sẽ bị gặp nguy hiểm bởi sự tàn phá của lầu đài đấy! Cơ mà quan trọng hơn, ánh...ánh mắt của **Megumin** thật sự trông đáng sợ quá!”

Các luồng điện đang bao quanh cơ thể **Megumin**, có lẽ đây chắc là hiệu ứng của ma thuật của em ấy.

Tôi khá chắc rằng những tên pháp sư đang cố hết sức sử dụng các kĩ năng của chúng để níu kéo được cái rào chắn này. Tôi dùng chiêu thức của mình và đã nhìn thấy sự tuyệt vọng đang bao trùm cả bọn quý, trông chúng sắp òa khóc đến nơi rồi.

Trong khi đó thì những tên hiệp sĩ bóng đêm, kẻ được cho là rất khỏe lại đang lũ lượt bị tiêu diệt.

Những tên lính bị bắt phải nhảy ra ngoài cũng phải chịu thảm cảnh đáng thương như vậy bởi phép **Explosion**.

Cuối cùng, bởi sự oanh tạc quá đà của Megumin nên đã tạo ra cả đống hố xung quanh lâu đài.

Kẻ địch đã không dám đi ra ngoài nữa.

....

--- Bỗng một tên phù thủy đội chiếc mũ màu trắng từ tốn bước ra khỏi rào chắn. Trên cơ thể hắn hừng hực tỏa ra aura của một kẻ thực sự rất mạnh

Với phong cách ăn mặc khác lạ của hắn, tôi tự hỏi liệu đây có phải cảm giác ngầu lòi mới mẻ hay là một cảm nhận về sự hiện diện linh thiêng của một người thuộc quân đoàn **Quý Vương** không?

Megumin chăm chú nhìn tên phù thủy vừa bước ra, má bắt đầu ửng hồng và trên con ngươi lóe một sắc đỏ rực chưa từng được thấy từ trước tới nay.

“Ta là ...”

Chiếc áo choàng pháp phới che phủ một cơ thể trong suốt. Khi vụ nổ đã dừng lại, hắn đi qua rào chắn và tiến thẳng tới chỗ chúng tôi, mặc cho khoảng cách giữa cả hai khá là xa. Có phải chúng muốn biết danh tính và mục đích của bọn tôi không nhỉ? Hay tại chúng nhận

thấy **Megumin** là một mối đe dọa và cực kì nguy hiểm nên đã cử ra vị pháp sư mạnh nhất đến đây để đấu tay đôi. Hoặc là...

-, Và tất nhiên **Megumin** thực hiện phép **Explosion** mà không chần chừ một chút nào hết.

“<Explosion> - !! “<Explosion>!”

““Khoan đ...”

Tôi và **Darkness** cố lên tiếng ngăn cản con bé nhưng phép thuật xảy ra quá nhanh, nó thổi bay mọi thứ với những tiếng gầm rú khủng khiếp và làm cho bụi bay mịt mù.

Sau vụ nổ vừa rồi, trang phục của gã đã hoàn toàn biến mất, để lại 1 tên đàn ông trần truồng đang nằm bất động.

Người đàn ông rách rưới đó có đôi cánh trắng tinh ở đằng sau lưng. Đó có phải là 1 thiên thần sa ngã không vậy? Trước đây cũng đã từng có một thiên thần sa ngã khác bị cạp đất bởi **Wiz** và tên là **Duke**.

Nhưng tên này cũng cùng một loại à?

Trong lúc chúng tôi đang theo dõi hẩn từ xa, tên thiên thần trần như nhộng ấy bắt đầu ngồi dậy, lắc lắc cái đầu của mình.

“Oh!”

Trước đòn tấn công ma thuật của **Megumin** mà vẫn đứng được thì khả năng kháng phép của hắn phải cực cao rồi. Nếu như vậy thì chắc hẳn ta là kẻ gác cổng hay còn được biết đến như là vị pháp sư mạnh nhất.

Khi tôi và **Darkness** đang ngạc nhiên và ngưỡng mộ nhìn **Megumin** thì hắn ta nhìn lên ngọn đồi.

“...Ta...là...quân đội **Quỷ Vương**...1 người...!Đột ngột ...!”

Hắn ta hét lên 1 cách vô vọng nhưng chúng tôi không thể nghe nó từ đây.

Có lẽ hắn tự đặt tên cho mình hoặc một cái gì đó.

Megumin và **Darkness** cũng không thể nghe thấy hắn ta nói gì nên họ nhìn nhau và nghiêng đầu.

Tôi liền sử dụng kỹ năng nghe lén và khả năng đọc môi của mình tìm hiểu về thứ mà hắn ta đang nói.

“...Nếu như các người có thể nghe thấy ta, hãy trả lời! Các người là ai! Người là những nhà mạo hiểm giả? Các người không biết truyền thuyết về **Quỷ Vương** và vị anh hùng à? Tại sao các người không tấn công ở cổng chính mà lại tấn công ở xa một cách bất ngờ? Cách chiến đấu

của các người thật hèn hạ, điều này đã làm dòng máu thánh thần của ta trở nên sôi sục ...”

Sử dụng kĩ năng, tôi có thể nghe thấy tiếng của hắn 1 cách rõ ràng.

“Chuyện gì đã xảy ra vậy? Anh có biết tên đó đang nói gì không?”

Megumin và **Darkness** nhìn vào bọn tôi và hỏi.

“Hắn nói rằng bắn hắn ta từ 1 khoảng cách xa thật rẻ rách”

“Em chưa từng nghe đến chuyện **Quỷ Vương** lại như vậy nên...”

Megumin lắc cây gậy trong tay mình trong khi **Darkness** khoanh tay của cô ấy và thể hiện 1 khuôn mặt khó chịu.

“Em bắn được chưa?”

“Thoải mái, đây là 1 chỗ tốt để xả, không cần phải ra chỗ khác đâu”

“Tôi xin lỗi...”

Tôi bắt đầu niệm phép cường hóa của mình cho **Megumin**.

Thay vì lặp lại phép thuật, nó dường như tăng cường sức mạnh cho một đòn đánh.

“Ta đã đưa ra một lời cảnh báo! Hãy chứng kiến sức mạnh của ta đi!

Đây chính là sức mạnh của quân đội **Quỷ Vương**! Một tuyệt kĩ bí mật!”

““<Explosion>”!”

Megumin lập tức bắn ra **Explosion** mà không để tên kia nói thêm câu nào.

Lời nói của hắn ta bị gián đoạn, tên **Quý Tướng** đang bay trên trời bị **Explosion** thổi bay đâm sầm xuống đất một cách dữ dội.

Có phải phép **Explosion** hiện tại đang làm rất tốt không?

Mắt hắn ta mở to, trợn ngược, toàn thân nằm im bất động.

Bây giờ tôi đang nghĩ về 1 chuyện, hắn ta có khả năng hồi phục.

Những tên lính pháp sư đang sửa chữa rào chắn vội vã chạy ra thật nhanh và lõi cơ thể tên pháp sư đang nằm im bất động kia về phía hàng rào.

Megumin cầm cây trượng của mình và kêu lên.

“Các người đã bị mắc kẹt ở bên trong hàng rào. Vậy thì hãy đợi ta phá hủy cái rào chắn này, sau đó chúng ta có thể quyết định xem ai là Đại Pháp Sư mạnh nhất”

Và rồi...

““Explosion”---! ““Explosion“-”!” ”

Megumin không do dự mà cho nổ tiếp **Explosion**, trong khi đó, tôi quyết định sẽ tìm hiểu về những cuộc nói chuyện bên trong rào chắn.

“Oh oh, cái gì đây! Tôi nên làm gì đây!”

“Chuyện này không ổn, không ổn một chút nào luôn... !”

“Cái quái gì vậy? Tên pháp sư kia bị điên rồi!”

“Tôi không thể giữ rào chắn thêm được nữa! Nếu như chúng ta không chạy trốn ngay bây giờ, chúng ta sẽ bị con quỷ **Hồng Ma Tộc** kia thăm sát khi rào chắn sụp đổ mất!”

“Thế đéch nào tự nhiên đào đâu ra một tên trùm cuối tấn công lâu đài vậy! Sao hán ta có thể bắn <**Explosion**> được liên tục như vậy? Giờ tôi không biết ai mới là **Quỷ Vương** nữa!”

“Mẹ ơi, con muốn về nhà”

Khi những tên pháp sư trong quân đội **Quỷ Vương** đang trăn trối, thì cái tên vừa ăn 2 trái **Explosion** kia bắt đầu mở mắt ra

Sau khi tôi chắc chắn hán ta đã mở mắt, t ra dấu hiệu cho **Megumin** để em ấy dừng bắn

Các phù thủy nhẹ nhàng mặc áo choàng của họ cho tên thiên thần trần truồng đang run rẩy và nâng cơ thể anh ta lên.

Tôi kích hoạt kĩ năng đọc môi

“...Wa...Sức...sức mạnh thực sự của Nhưng với tình hình này thì...ba..ah,huh...huh...huh thì đũa...con..nít **Hồng Ma Tộc** sẽ...”

“Nếu như ta thực sự nghiêm túc,con bé **Hồng Ma Tộc** kia chả là cái gì cả”

“... ..”

““Explosion” ---! “”Explosion”-“!” ”

Megumin lập tức xả **Explosion** sau khi nghe thấy lời của hắn, rào chắn cũng sập theo.

“**Ka,Kazuma**, điều đấy là sự thật à?-Hắn ta thực sự nói vậy à!”

“Hoàn toàn chính xác”

Ngay sau khi tôi trả lời **Darkness**

Tên chỉ huy của quân đội **Quỷ Vương** đứng dậy,những vết xước trên người hắn đã được hồi phục lại

“Mục tiêu của chúng ta là cố gắng để con nhỏ **Hồng Ma** kia hết mana!

Nhưng vì bọn chúng ở quá xa thì nhiệm vụ của chúng ta là sửa lại

hàng rào! Lượng ma thuật của ta được cung cấp vô hạn từ địa ngục!

Ta sẽ kéo dài trận đấu này!”

“Nè, đợi đã **Kazuma**! Hẳn ta thực sự nói vậy à?”

“Chắc chắn”

Khi tên chỉ huy và các pháp sư khác đang chuẩn bị sửa rào chắn thì...

Ánh mắt của **Megumin** đỏ rực lên và em ấy nín hơi thật sâu.

“Explosion, Explosion, Explosion, Explosion, Explosion, Explosion,
Explosion, Explosion, Explosion,... !”

Với một tràng **Explosion** thì **Megumin** đã phá hủy hoàn toàn rào chắn đã bảo vệ lâu đài Quỷ Vương trong suốt thời gian qua.

Hiện tại thì tôi không dùng kĩ năng nghe lén của mình nhưng tôi vẫn có thể nghe thấy tiếng hét thảm thiết của tên chỉ huy đó...

“Explosion, Explosion, Explosion, Explosion, Explosion, Explosion,
Explosion, Explosion, Explosion, Explosion, Explosion...!”

Các vụ nổ vẫn cứ tiếp tục, những tên pháp sư đang cố gắng sửa chữa rào chắn quanh lâu đài lần lượt bay lên trời.

Chỉ để lại tên chỉ huy khốn khổ ở lại.

Đứng như mong đợi từ vị chỉ huy mạnh nhất.

Sau khi **Megumin** chứng kiến cảnh tượng này thì em ấy bắt đầu niệm phép.

Có vẻ lần niệm phép này sẽ dài đây.

Nguồn phép thuật được tích tụ lần này rất khác với các lần trước.

Đây chính là sức mạnh thực sự của **Megumin** chứ không phải sức mạnh nhận được từ những viên Manatite kia.

Chắc tôi sẽ trông chờ vào thực lực của em ấy vậy.

Bây giờ thì

Sức mạnh của **Megumin** bây giờ đã vượt quá giới hạn của những viên Manatite cao cấp nhất cộng lại rồi.

この素晴らしい世界に祝福を!
KONO SUBARASHII SEKAI NI SYUKUFUKU WO!

COLORART

@MICHAELKUNMK

Trước khi phép **Explosion** được xả xuống thì tên thiên thần trần truồng hấp hối kia, người chưa kịp hồi phục lại cơ thể, nhận thấy điểm bất thường ở **Megumin** và bắt đầu thở hỗn hển:

“Ta...là...**Quý Vương**....mạnh nhất...nhiều kinh nghiệm nhất...tên là...

Trong khi hắn đang cố nêu tên của mình ra thì...

“”<Explosion>”

Hắn nhận trọn trái **Explosion** to nhất từ trước tới nay của **Megumin** trong khi vẫn chưa thể hết tên mình.

“Cảm ơn em rất nhiều! Nhưng thực sự thì điều này vẫn thực sự kinh khủng. Kể cả trận chiến với **Pháo Đài Di Động Destroyer** cũng không kinh khủng đến mức này?...Này, **Megumin**, em đang chảy máu mũi đấy”

“Eh?”

Em không để ý là anh đang truyền lượng mana tối thiểu cho em có thể đi lại bằng <**Drain Touch**> à?

Một khuôn mặt ửng đỏ giống như đang cười, em ấy lấy tay áo của mình ra lau mũi của mình ngay lập tức.

Tôi lấy một cái khăn tay, dùng kĩ năng <Create Water> làm ướt nó và lau mặt cho **Megumin**. Chiếc khăn mát lạnh rất thoải mái và trông như **Megumin** cảm thấy rất dễ chịu khi được lau mặt.

“Này, có phải em hào hứng đến độ chảy máu mũi không vậy? ?”

“....Không...ý của em là...”

“Oi **Megumin**, má em đang rất nóng này. Có vẻ em cảm thấy rất hứng thú”

“Ah, em ổn mà. Bây giờ thì, trên đỉnh của tòa lâu đài đó...”

Megumin cầm lấy cây trượng của mình rồi bắt đầu tiến gần tới lâu đài.

Chưa kịp để em ấy đi thì **Darkness** đã túm lấy vai của **Megumin** và nói:

“**Explosion** là 1 ma pháp cực kì mạnh và nó yêu cầu lấy đi rất nhiều mana để thực hiện. Ngoài việc ấy ra thì thật kì lạ là nó không gây thêm bất cứ tác dụng phụ cho cơ thể. Thường thì để thi triển phép, nó sẽ lấy mana từ những viên Manatite, lưu thông bên trong cơ thể và phóng ra ngoài. Nhiệm vụ như vậy sẽ không quá khó khăn đối với một pháp sư mạnh mẽ thi triển pháp thuật thông thường, nhưng em thì...”

“Có thể bởi vì **Megumin** bị thừa cân?”

"Đừng nói là anh có vấn đề với cơ thể nhỏ bé của em đấy nhé! Cơ thể em vẫn ổn và em vẫn có thể tiếp tục làm tốt công việc của mình.

Này! **Darkness**, thả em ra! "

Tôi nhặt những viên Manatite nằm rải rác xung quanh em ấy ,cất vào chiếc balo tôi mang theo hành trình của mình và ...

-**Megumin** nhanh chóng giật lại chiếc túi đó.

"Hôm nay em đã bắn đủ **Explosion** rồi nên anh sẽ xách đồ,đừng có cố ép bản thân như thế"

"...Kể cả như vậy,nếu như chúng ta gặp kẻ thù nguy hiểm thì em vẫn không được phép bắn Explosion ư?-Và vì đây là món quà em nhận được từ **Kazuma** nên em sẽ tự mang nó theo"

Cuối cùng thì em ấy vẫn là người xách túi nhưng với 1 điều kiện là chỉ được sử dụng Explosion khi tình thế quá khẩn cấp

Số lượng Manatite đã giảm đáng kể sau khi chúng bị sử dụng liên tục khiến cho trọng lượng của balo cũng đã giảm.

Chúng tôi đã loại bỏ rào cản lớn nhất và tiến thẳng vào lâu đài của **Quý Vương**.

Mọi thứ đang có vẻ yên tĩnh trong khi tôi vẫn áp sát lâu đài với kĩ năng nhận dạng kẻ địch của mình.

Bọn tôi đã tấn công rất dữ dội nhưng khi bước vào bên trong tòa lâu đài thì mọi thứ diễn ra như chưa có chuyện gì xảy ra cả.

“Cuối cùng thì chúng ta cũng tới đây nên hãy chuẩn bị tinh thần đi”

“Oh, hãy để lại mọi việc cho chị. Kể cả bây giờ có xuất hiện 1 con rồng thì nó cũng không thể cản được chị đâu!”

Darkness, người không khác gì những tên hiệp sĩ hắc ám nhảy ra từ lâu đài của **Quỷ Vương**, nói chuyện với 1 khuôn mặt tràn đầy sức sống

“Fufu, nhiệm vụ quan trọng nhất hiện tại của chúng ta là đánh bại **Quỷ Vương** đúng không? Nhưng với vai trò là một nữ hiệp sĩ thì trong khung cảnh này, đáng lý là tôi phải để hắc ta bắt đi. Cơ mà với mục đích hiện tại thì tôi có nên làm thế không vậy, tôi có cần ưu tiên nhiệm vụ đánh bại **Quỷ Vương** hơn không? ”

“Này, cô quên mục đích chúng ta đến đây à? Cô đã quên đi **Aqua** rồi, đúng không?!”

Tôi bình tĩnh đến gần cổng lâu đài trong khi vẫn đang kích hoạt kĩ năng nhận diện kẻ địch của mình. Tuy tình thế khá nguy hiểm nhưng hai người đằng sau tôi trông có vẻ không lo lắng cho lắm

Bởi vì tôi không thấy dấu hiệu nào của kẻ thù trong kĩ năng của mình nên tôi cũng khá yên tâm mà bước qua cổng, thế nhưng...

"Ahhh!! "

"Uwa!!! "

Đột nhiên một tiếng hét bất ngờ vang lên, nó khiến cho tôi cũng hét theo trong vô thức.

Sau đó, một hình dáng quen thuộc xuất hiện.

“**Megumin! Wow, Megumin! Là Megumin! Tớ...Tớ...Tớ đã rất sợ!**”

“**Cậu đang làm gì ở đây vậy Yunyun?! Wa...tớ biết cậu là một người hay khóc nhè nhưng hiện tại sắc mặt của cậu tệ quá!** ”

Đó chính là tổ đội của **Mitsurugi**. Cơ mà giờ mọi thứ đang diễn ra rất kì quặc.

“**Oh, Satou Kazuma, cậu đã đuổi kịp được rồi à. May quá, tôi mừng vì cậu vẫn ổn, tôi cứ tưởng **Quý Vương** ở bên ngoài chứ!**”

Mitsurugi vừa nói vừa giữ lấy hai cô gái đứng bên cạnh.

Trông hai người họ hơi hoang mang và có vẻ sợ hãi, họ bám chặt lấy cậu ta và còn trông sắp òa khóc tới nơi rồi.

Đợi đã, **Quý Vương** ư?

“**Không, tại sao hẳn ta lại ở ngoài lâu đài?**”

Yunyun, người đang vuốt ve đầu của **Megumin** sau khi đã bị em ấy giữ lại, thì cuối cùng cũng đã lấy được bình tĩnh và kể cho chúng tôi về tình hình hiện giờ:

"Bọn em đã xâm nhập được vào lâu đài nhờ sự giúp đỡ của Aqua-san... Sau đó thì khi chúng em đang khám phá bên trong thì bỗng dưng xuất hiện một tràng Explosion bắn thẳng vào lâu đài. Em cứ nghĩ là Quỷ Vương có thể đã nhận ra **Aqua-san** là thiên địch của mình, 1 nữ thần nên hẳn đã cố gắng chôn sống bọn em cùng cung điện. Vì thế nên cả nhóm mới vội vã chạy tới đây... "

Tôi và **Darkness** không hện mà cùng nhìn vào đứa "**Quỷ Vương**" đang đứng trước mặt.

Người con gái với đôi mắt đỏ thẫm đặc trưng đang xách theo túi đá Manatite thấy vậy liền liếc đi đánh trống lảng như chưa hề có chuyện gì xảy ra.

"Vậy thì Aqua đâu rồi? Anh không thấy nhỏ ấy đâu cả"

"Aqua-san đã... "

Yunyun lấp bắp trả lời với một cảm giác tội lỗi trong người. Thấy vậy, **Mitsurugi** trưng ra một bộ mặt hối hận nói chen vào.

"Vi vụ nổ bất ngờ đó khiến lâu đài bị rơi vào trạng thái nguy cấp nên trong lúc hỗn loạn ấy, **Aqua-sama** đã bị lạc khỏi nhóm. Ngay cả tôi còn cảm thấy rất bối rối và khó xử, may là nhờ ma thuật của **Yunyun** thì chúng tôi mới tới được nơi này. Tôi nghĩ chắc **Aqua-sama** cũng chỉ ở gần khu vực này thôi! "

Trong vòng một thời gian rất ngắn mà tại sao con mắt này vẫn có thể gây rối được vậy. Và, làm thế nào để bà lại có thể bị lạc trong khi vẫn đang đi cùng mọi người cơ chứ.

"Tôi xin lỗi... Tôi đã không thể bảo vệ được **Aqua-sama**... Anh hùng cái gì chứ trong khi lại không thể bảo vệ được mọi người... "

"Không sao đâu, cô ấy rất hay bị lạc mà. Đây là chuyện hết sức thường tình nên đừng lo lắng quá. Bây giờ chỉ cần đi tìm con ngốc đó trước khi mọi chuyện tồi tệ hơn là được! "

Tôi tìm cách an ủi và động viên **Mitsurugi** để cậu ta đỡ cảm thấy chán nản hơn. Thế nhưng nếu cứ đà này mà không nhanh chóng đi tìm **Aqua**, người đang ở một mình thì cô ấy sẽ gặp phải quân đội **Quý Vương** mất. Với cái may mắn thấp thảm hại của nhỏ, tôi không chắc nhỏ sẽ an toàn đâu. Tôi nên nhanh chân đi tìm nhỏ ấy mới được.

"Chúng ta nên tách ra để tìm **Aqua** và tôi sẽ đi kiếm cô ấy một mình trước. Yên tâm là tôi sẽ không đi đâu quá xa đâu, nếu có quân địch thì tôi sẽ hét lên và báo cho **Yunyun** và **Mitsurugi** ra ứng chiến. "

"Oh, tôi hiểu rồi. Gặp nguy hiểm thì nhớ báo hiệu cho tôi đấy nhé! "

Sau khi dặn dò **Megumin** và **Darkness** đi cùng tổ đội của **Mitsurugi** xong, tôi bắt đầu đi tìm **Aqua**. Vừa đi vừa cẩn thận sử dụng kĩ năng nhận diện kẻ địch của mình.

Có vẻ như là không có tên địch nào xung quanh đây.

Chắc chúng đã bị bay màu trong trận chiến lúc nãy với **Megumin** rồi.

Tôi có khá nhiều chiêu thức hữu ích, **Nhận dạng bẫy**, **Phát Hiện Kẻ Địch** và cả kĩ năng **Lẩn Trốn** nữa, tôi nghĩ tôi sẽ ổn thôi nếu đi xuống sâu hơn.

"Này, **Darkness**, chúng ta sẽ đi hướng này! "

Tôi nhìn xung quanh lâu đài thêm một lần nữa. Nơi đây được thiết kế giống như một cái dungeon vậy.

Hành lang được trang bị đầy đủ đèn dọc lối đi và được thiết kế để tránh những kẻ xâm lược từ bên ngoài.

Tôi cứ tưởng mọi thứ sẽ kinh khủng lắm cơ, trái với vẻ ngoài đáng sợ của tòa lâu thì bên trong khá là gọn gàng và sạch sẽ.

Ừ thì kể cả bạn có là một con quỷ đi chăng nữa thì bạn cũng không muốn lâu đài của mình là một nơi bẩn thỉu và bừa bãi đâu.

Trong lúc tôi vẫn đang chăm chú quan sát mọi thứ xung quanh thì bỗng tôi tìm được 1 vật bí ẩn. Đó là một cái nút bấm với một tờ giấy dán kèm, trên đấy có ghi: "Không được bấm. "

Có một vòng tròn ma thật được vẽ trước cái nút bấm ấy. Nó là một cái bẫy. Khi tôi sử dụng kĩ năng phát hiện bẫy của mình thì đúng như dự đoán, đây quả là một cái bẫy. Nhưng tôi chỉ biết nó là bẫy thôi chứ có biết nó hoạt động kiểu gì đâu?! Ừm,...tôi đã có chiêu Thử nghiệm bẫy rồi, nhưng vì không sử dụng kĩ năng này thường xuyên kể từ khi Chris dạy tôi lúc lần đầu vào hầm ngục nên tôi khá lo lắng về điều này. Ch...chắc sẽ không có chuyện gì xảy ra nếu ta nhấn nút đâu nhỉ..

Từ từ đã.

Đây có đúng là cái bẫy không nhỉ?

Làm gì có thằng ngu nào dính phải cái bẫy đơn giản như thế này chứ?

Là bẫy thì phải nguy trang đi chứ nhỉ?

Biết đâu đây có thể là thứ sẽ dịch chuyển chúng ta đến thẳng phòng của **Quỷ Vương** luôn thì sao?

Và trong trường hợp khẩn cấp, nó là thiết bị dịch chuyển từ phòng **Quỷ Vương** đến chỗ này?

Vì kĩ năng **Phát hiện bẫy** nó cảnh báo cả những thứ dù không hề nguy hiểm đến tính mạng.

Kể cả địa điểm dịch chuyển đến không hề nguy hiểm, nhưng kĩ năng **Phát hiện bẫy** vẫn cảnh báo vì đơn giản nó làm thế để đánh lừa dọa mọi người tránh xa nó.

Dù có là **Quỷ Vương** đi nữa, thì **Vua** vẫn là **Vua**.

Đó là một ý tưởng tốt khi bạn tạo ra một lối thoát hiểm khẩn cấp trong tòa lâu đài bạn sống quanh năm.

Hơn nữa, khi mỗi lần bạn quay trở về lâu đài, sẽ rất mệt khi phải leo cầu thang đến phòng mình ở trên tầng thượng phải không?

Mà **Quỷ Vương** chắc cũng khá già rồi.

Thế nên tôi rút ra kết luận:

- Đây không phải là một cái bẫy!

"Cái thứ này chỉ có thể lừa được mấy tên ngốc thôi, chứ còn lâu mới có thể lừa được ta"

Trong khi đang tự lẩm bẫm nói với chính mình, tôi bước lên cái vòng tròn phép thuật rồi bấm vào cái nút đính kèm với cái tờ giấy ghi "**Không được bấm**".

Ơ đệt!

Đáng ra tôi nên để lại lời nhắn cho nhóm **Mitsurugi** trước.

Mà cũng chả sao, nếu như tôi đoán đúng, thì cái phòng tròn phép thuật này có cả chiều đi lẫn chiều về.

Sau khi tôi xem xét tình hình thì tôi sẽ quay trở lại để báo với họ ngay.

---- Trước khi tôi nhận ra, khung cảnh trước mắt mình đã thay đổi hoàn toàn.

Nó là một căn phòng tối, ẩm ướt và chật hẹp.

Nó là căn phòng với ánh sáng lờ mờ như thể nó bị ma ám hay gì đó tương tự vậy.

Và không biết từ đâu, một giọng nói yếu ớt của một người con gái thổn thức phát ra từ hư không

"Nó vẫn là một cái bẫy."

"Wahh.. !"

Trong một khoảnh khắc, tôi hét lên với một chất giọng mà đến cả tôi cũng ngạc nhiên.

Tôi cũng nghe thấy một tiếng hét như vậy từ góc căn phòng tối.

".....Này"

".....Aqua.....?....?"

"...Huh?.....Kazuma.....san....?"

Tôi thấy Aqua đang ngồi ôm lấy vai mình, nước mắt đầm đìa ở trong góc phòng tối tăm và chật hẹp.

Tôi không rõ nên làm gì hay nói gì nữa...

"Waaaaaaaaahhh! Kazuma-san, Kazuma-san, Kazuma-san, Kazuma-san!"

Do đang sử dụng kĩ năng tự né đòn của mình nên lúc Aqua nhảy vào người, tôi đã lỡ né cả nhỏ luôn.

"Waaaaaaaaaaaaa!"

K-KAZUMA...
AAAAAAAAAAAAA!
KAZUMA HỒI, KAZUMA Ầ,
KAZUMA Ở!!!

Nế

AQUA
ĐÂY Ầ...?

AQUA

“Tui xin lỗi! Đây đâu phải lỗi của tôi, tại cô tự nhiên lao vào người tôi nên cái skill né địch nó tự kích hoạt ấy chứ! Này đừng khóc nữa, tôi xin lỗi rồi mà!

Aqua bị đập đầu vào tường và cô ấy không ngừng khóc lóc. Bà trải qua chuyện này nhiều lần rồi mà? Tại sao bà lại khóc trong tình huống này?

“Này, im lặng đi! Đây là lâu đài của **Quý Vương** đấy! Nếu bà tiếp tục khóc là thế nào chúng ta cũng bị phát hiện!”

“Bởi vì...! Tôi tưởng tôi không thể gặp **Kazuma** được nữa!”

Chà, truyện này bắt đầu rắc rối rồi đấy!

“Nào để tôi xem vết thương của bà, tôi sẽ trị thương cho...”

“**Heal!** ”

Tôi đặt lên vết sưng trên đầu của **Aqua** cũng như chân của cô ấy.

Aqua nhận được phép trị thương của tôi thì dừng việc khóc lóc.

.....Không

Hay đúng hơn...!

“He-...Cậu đã sử dụng “**Heal**”...**Kazuma, Kazuma** đã sử dụng phép **Heal**...! Tên NEET chết bầm này cuối cùng cũng cố lấy đi vai trò của

tui! Cậu đã nhìn tui như 1 nữ thần bồn cầu rồi không phải là quá đủ rồi sao? Bây giờ còn cố gắng lấy đi vai trò của tôi? Được rồi, ra đây tên loliconNEET kia, tôi và cậu sẽ solo khô máu , kẻ thù của tôi không phải là **Quỷ Vương** nữa mà sẽ là cậu!”

“Này, đừng có nói với tôi những điều như thế! Khi cô còn đang vui vẻ rồi đi thì tôi đã rất lo lắng cho cô đấy!Cô toàn mang lại rắc rối, thậm chí trước khi đi còn chỉ để lại mỗi một bức thư rồi biến đi đâu mất! !”

"Tôi không thể làm ngơ trước việc bị một ai đó gọi là rắc rối được. Có vẻ cậu cần phải ăn một ít thiên phạt rồi đấy, đây là cái giá phải trả khi cậu dám làm vị nữ thần nước tức giận.Tôi sẽ không cho cậu có nước nóng để dùng nữa, nhận lấy này!! "

“Từ từ đã nào!”

Tôi nghe được tiếng bước chân bằng kĩ năng **Nghe Lén**.

“Này, tôi vừa nghe được tiếng của 1 người phụ nữ”

“Không thể nào, tôi nghe nói những kẻ đột nhập đang ở tầng trên mà?”

Tôi nghe được 2 giọng nói với những tiếng chân đang đến gần.

"Nè, có chuyện gì vậy **Kazuma**? Sao mặt cậu trông lạ thế? Hay là cậu muốn chơi với tôi trò đoán mặt à?? "

“Này, khuôn mặt của tui không có lạ, tui đang rất nghiêm túc đấy! Ý tui là lính gác của **Quỷ Vương** đang đến đây”

Ở trong 1 căn phòng tối, tui và **Aqua** đang cố gắng để tìm nơi ẩn nấp.

“Này nói cho tui biết sao cậu lại ở đây, tại sao cậu lại ấn cái nút đó?”

“Tôi đã bị lừa bởi vì cái nút đó quá cuốn hút! Đó quả là 1 cái bẫy hoàn hảo!”

“Đúng vậy, đó là 1 cái bẫy đánh vào tâm lý của con người, Bọn chúng sẽ đến đây. Nên...Này”

“Nhìn kìa!”

Tôi và **Aqua** đã tìm được 1 nơi ẩn náu, nhưng có vẻ nó chỉ chứa được 1 người

“...Tôi tìm được chỗ này trước nên cô đi tìm chỗ khác trốn đi”

“Không, cậu tự đi tìm...Ah!”

Chỗ này toàn là nước

“Oh có vẻ như đây là chỗ chỉ có mình tui trốn được thôi. Chỉ có nữ thủy thần xinh đẹp mới có thể sống trong nước...!”

“Cái gì vậy?”

“Ồ !!”

Tôi đá và lăn huyết để đáp lại sự khiêu khích của **Aqua**. Cú Bấm huyết lớn đó với âm thanh rất lớn khiến nước tràn ra

“Này, cậu có nghe thấy tiếng động gì không?? Chắc chắn là có người ở gần đây!”

“Đúng rồi, cái tiếng đó phát ra từ căn phòng gần đây”

Tôi nghe thấy tiếng động ngoài căn phòng, tôi có thể nghe rõ mà không phải sử dụng kỹ năng **Nghe Lén**.

“Cậu đang làm cái gì vậy!”

“Tôi xin lỗi”

“**Kazuma** nhiều khi rất ngốc nghếch và đôi lúc cũng lại hay thông minh bất ngờ. Thế nhưng thỉnh thoảng tui còn chả hiểu cậu thuộc loại gì nữa, điển hình như bây giờ vậy”

“Này ai ở đó thế ! Ra đây nhanh !”

Tiếng cửa mở rất mạnh

Cùng với đó là một giọng nói nặng nề vang lên.

Tôi và **Aqua** đang co rúm và trốn cùng nhau đằng sau 1 cái kệ sách ở góc phòng

Để nhận được kĩ năng **Hide**, **Aqua** nắm chặt lấy quần áo của tôi rồi dí sát vào người tôi

Ngay cả trong bóng tối, tôi và **Aqua**, nhìn thấy được những người bước vào phòng.

Một người là một hiệp sĩ đen tuyền mặc áo giáp.

Một con quỷ màu đồng có hai cái sừng với cơ thể lớn hơn 2m

Bọn chúng nhìn xung quanh

“Không có ở đây”

“Không có ai ở đây ư?”

Trong khi nói như vậy

“Có người ở đây. Có 1 anh chàng rất sáng bóng và rực rỡ”

Tại nơi **Aqua** đang lẫn trốn, có 1 con ma mặc 1 chiếc áo thối rữa

1 con quái undead, một con quái vật dường như là Wraith

“Người nên cảm thấy hối lỗi vì hành động của mình. Ta sẽ thanh tẩy người không còn 1 dấu vết nào”

“Đó, tôi biết ngay là có thứ gì đó mà”

Theo sau **Aqua**, người nhảy ra khỏi nơi ẩn nấp và chỉ tay vào Wraith, tôi cũng rút thanh kiếm ra và nhảy ra!

"Có phải là một kẻ xâm nhập lần nữa không? Hỗ trợ tôi"
Không, chờ đã? Họ rất yếu."

"Được thôi, cậu có thể đánh bọn chúng mà. Cậu có muốn thử không?"

"Tôi đang rất nghiêm túc và tôi không muốn trở thành đối thủ của đứa con gái kia đâu, tôi xin lỗi! Tôi ngửi thấy mùi thiên địch"

Tôi liền chĩa kiếm vào cấp dưới của **Quỷ Vương**

"Này **Aqua**, Tôi sẽ hỗ trợ cô! Tôi sẽ đi tiên phong ! Tôi sẽ cho bà thấy sức mạnh thực sự của tôi!"

"Được thôi, **Kazuma-san**, cậu thật tuyệt vời! Cậu có học kỹ năng nào giúp tăng sự khéo léo của mình lên được không?"

Chúng tôi đã sẵn sàng chiến đấu, tất nhiên là những tên kia cũng đã sẵn sàng rồi

"Thật là những kẻ đột nhập phiền phức"

"Này, chỉ cần chạm mặt đứa con gái kia là cơ thể của tôi đã gần như tan biến rồi!"

Aqua vừa nói vừa chuẩn bị ma thuật hỗ trợ

“Này **Kazuma**, mặc dù chúng ta đang trong tình thế khó khăn nhưng không hiểu sao tui lại cảm thấy rất vui, nhất là khi chiến đấu cùng cậu!”

“Tui cũng vậy! Mặc dù cảm thấy mệt mỏi nhưng lại cảm thấy nhẹ nhõm khi được cô hỗ trợ”

Trận chiến bắt đầu

"Tôi giao phó tên Wraith này cho bà đó, **Aqua**"

"Cuối cùng thì tôi cũng được **Kazuma** nhờ cậy đến rồi. Fufu, thật tội nghiệp cho tên undead kia lại dám cản đường nữ thần **Aqua-sama** này. Tôi nên làm gì đối với tên Wraith này nhỉ "

"Tuy không biết tại sao nhưng tôi thấy sợ đứa con gái kia quá! Cô ta thực sự rất kinh khủng, t-tôi có thể chuồn được không? "

Trong một căn phòng bí ẩn ở lâu đài **Quỷ Vương**, hiện giờ tôi và **Aqua** đang phải đối đầu với đám quái vật này.

"Pain, đối kẻ địch với tôi đi! Chàng trai kia sẽ là đối thủ mới của cậu, **Noss** thì sẽ đi xử lí đứa con gái mà cậu sợ hãi! "

"Để đó cho tôi, **Pain**! Cậu cứ nấp đằng sau chúng tôi là được! "

"Nếu cậu chạy đến tiên phong xong thì sẽ đến lượt tôi! Trông tên kia có vẻ đang chuẩn bị đánh tôi nhưng tấn công vật lý không có tác dụng với tôi đâu! "

Một người đàn ông như một con quỷ đưa ra chỉ dẫn trong khi đối mặt với tôi.

Một con quái vật trong bộ dạng 1 con quỷ đang tiến gần với **Aqua**, ở phía sau thì tên hiệp sĩ và tên Wraith kia đang rút ngắn khoảng cách và tiến sát tới chỗ của tôi

Điều này không ổn một chút nào

“Này **Kazuma**, chính là nó! Sử dụng cái kĩ năng chết người của ông đi!”

"Kĩ năng gì?"

Vào lúc này, tôi đã nói là tôi mới thức tỉnh thêm những kĩ năng mới. Nhưng bà không nghĩ tôi thực sự có một năng lực tiềm ẩn bên trong đúng không? "

Những tên quái kia vừa nghe thấy lời nói của tôi liền cẩn thận đứng bất động.

"Không, **Kazuma** mà tôi biết sẽ chẳng bao giờ thấy xấu hổ với hành động của mình đâu! Ông chỉ là một người bình thường không có tí sức mạnh nào mà! Khoan đã, chẳng phải vào tình huống này chúng ta có thể dùng 'nó' sao, ông hiểu mà!?"

Trong lúc nói, tôi nhìn thấy **Aqua** đang di chuyển ngón trỏ và ngón giữa tay phải của mình ở đằng sau lưng

Tôi hiểu rồi!

“Cái đó sẽ hoạt động thôi, “**Flash!**”

“Gua !?”

"Gee!"

Tôi sẽ không để mình mắc sai lầm thêm lần nữa khi dùng phép rục sáng này được.

Che mắt mình bằng tay trái, tôi đưa tay phải ra và hét lên.

Bọn quái thấy thế cũng nhanh chóng che mắt của chúng lại.

"Chết tiệt... "

"Người dám giở trò đấy trước mặt ta... "

Ma thuật Flash của tôi có vẻ rất có tác dụng lên con quỷ và tên hiệp sĩ kia.

"Ta không bị phụ thuộc vào mắt của mình nên ba cái trò đấy không có tác dụng với ta đâu. "

"Đừng nói dối nữa, đồng đội người hiện giờ không thể duy chuyển được và người cũng sẽ sớm tan biến trước khi thị giác của họ được phục hồi thôi. Aqua! Ở đằng này! "

Trong lúc tên Wraith đang tự tin vì không bị ảnh hưởng bởi kĩ năng, tôi đã đưa ra những chỉ dẫn cho Aqua, người đang núp phía sau lưng tôi.

"Ka-Kazuma-san, Kazuma-san! T... Tôi đang ở đâu thế?!"

Trời, cô cũng bị ảnh hưởng bởi chiêu Flash giống mấy gã quái vật kia à?!

Nhìn vào bọn tôi, tên Wraith cười một cách đắc thắng.

"Xin lỗi nhóc nha, sức mạnh vật lý không gây sát thương lên người của ta đâu! Cậu không hề phù hợp để chiến đấu với ta chút nào, hahaha! "

Tên Wraith hét lên rồi siết tay hấn với tay tôi hòng kéo tôi lại gần hơn.

Đang cười, gã vồ lấy tôi.

"Cùng làm nào, Aqua! "

Tôi lấy Aqua ra làm khiên chắn cho mình.

"Này...!! "

Hai người họ chạm vào nhau khiến cả Aqua lẫn tên Wraith đều hét lên.

Theo như gã Pain kia nói thì chỉ cần đến gần Aqua cũng đã làm hấn sợ, nhưng hình như chạm trực tiếp sẽ khiến hấn bị thương luôn rồi.

"Này **Kazuma!** Chuyện gì đang xảy ra vậy?tôi cảm thấy lạnh ở đốt sống lưng!"

“Tên này đúng là 1 tên ác độc! Hửn dám dùng đồng đội của mình để làm lá chắn! Pikchu!!! Cánh tay của ta đang tan biến!”

Aqua vừa hét vừa nhắm chặt mắt, và tên **Wraith** khóc lóc nhìn vào cánh tay đã tan biến của hửn.

“**Pa, Pain**, tình huống gì đây? Tôi biết đũa con gái kia là thiên địch của anh nên anh có thể hạ gục tên nhóc kia mà?”

“Tôi đã nói như vậy mà! **Noss, Logia**, hồi phục nhanh lên”

Tên hiệp sĩ kêu lên.

Tên **Wraith**, kẻ được gọi là **Pain**, có vẻ đang giữ khoảng cách với tấm khiên “**Aqua**” của tôi.

Ý tôi là, bọn tôi đều biết được hết tên của chúng.

Pain là **Wraith**, **Noss** là tên hiệp sĩ còn **Logia** là con quỷ, đúng không?

Tên hiệp sĩ và con quỷ vẫn đang bị mù bởi chiêu “**Flash**” của tôi.

Trong khi đó, tên hiệp sĩ quay mặt về phía cơ thể của con quỷ.

“**Noss**, ngay bên cạnh cậu! Thằng nhóc đó đang ở ngay bên cạnh cậu!”

“**Arg!**”

“Gee ah ah ah ah!”

Tôi nhận được buff của **Aqua**

Sau khi nhận được buff thì tôi liền giả giọng nói của tên **Pain** kia và khiến cho tên hiệp sĩ giết luôn con quỷ đứng kế bên

“Cậu đang làm cái gì vậy!?”

“Đừng làm vậy! **Noss Noss!** Cậu vừa cắt đôi người **Logia** đấy! Chuyện quái quỷ gì đang xảy ra vậy!! Sao...sao người có thể bắt chước giọng nói của ta!?”

Pain hét lên trong khi nhìn thấy con quỷ ngã xuống bởi tên hiệp sĩ đang tự hào vì chát chém chí mạng của mình

“**Logia** !? Oi, tôi vừa chém **Logia** à!? Giải thích cho tôi chuyện gì đang xảy ra vậy, **Pain** !?”

"Tên nhóc kia đã giả giọng của tôi là lừa anh chém **Logia** đấy! Đừng có làm gì cho đến khi mắt anh được hồi phục, bởi nếu anh cũng chém tôi thì tôi cũng sẽ nhận một lượng sát thương khá lớn đó! "

"Oh, tôi hiểu rồi, xin lỗi **Logia** nhé! Tôi sẽ giữ bình tĩnh! "

Sau khi nghe lời của tên **Wraith** kia xong, tên hiệp sĩ đã không rời khỏi vị trí ban đầu của mình.

Tôi kiểm tra lại tình trạng cổ họng của mình rồi lại tiếp tục nói

"Trời, bất kể việc cậu làm bây giờ đều cản trở tôi như những trò của cậu trong quá khứ vậy... "

"Pa-Pa-Pa-Pain, Pain, cậu!! Cậu, cậu, cậu, làm thế nào mà?!! "

"Này! Bình tĩnh lại đi, tên nhóc kia là người vừa nói đó. Chết tiệt, có vấn đề gì với mồm của người vậy? Ta sẽ giết chết m* người!! "

Khi tên **Wraith** trở nên giận dữ, hắn vẫn canh chừng **Aqua**, người mà tôi vẫn đang sử dụng như 1 tấm khiên, mặc dù đã được nhận thấy nguy hiểm nhưng hắn vẫn tấn công tôi

Tôi rút ra thanh kiếm ma thuật nhận được từ Dust.

"Chết tiệt!"

"Ồ, đấy chẳng phải là một thanh kiếm ma thuật à! Nhưng kể cả khi người có cây kiếm đó thì người vẫn không thoát được đâu! Nhận lấy đi!

Drain Touch!"

Trong khi tên hiệp sĩ và Aqua đang cố lấy lại thị giác thì tôi và tên Wraith này đang có 1 trận chiến khá nhàm chán

Tôi lấy cây kiếm của Dust chém vào Pain nhưng hấn quá nhanh, hấn nhanh chóng tiếp xúc cơ thể tôi, hấp thụ sinh lực bằng chiêu Drain Touch

“Chết tiệt, tránh xa cơ thể ta ra đi “Heal!” “Heal!”

“Ồ, người muốn sử dụng ma thuật hồi phục à!? Cơ mà không may cho người là thanh kiếm đó và ma thuật hồi phục cấp thấp đó đang rút cạn sinh lực của người!”

Điều này thật tồi tệ, tôi cảm thấy ý thức của tôi đang biến mất...!

Kể cả tôi có cố gắng dùng Aqua để làm tấm khiên thì tên Pain kia vẫn quá cảnh giác với cô ấy nên kế hoạch của tôi không thể thành công được !

....Không, đợi đã.

Tôi đưa bàn tay trái của mình vào cơ thể mờ ảo của tên Wraith này.

“Người muốn trần trối gì không... này! Tại sao 1 con người như người lại có thể sử dụng Drain Touch ...?!? Dừng lại, tên khốn này, ta..ta đang tan biến”

Tên Wraith kia, 1 tay thì dùng Drain Touch, tay kia thì hấp thụ năng lượng của tôi.

Bằng 1 cách nào đó,cột sống của tôi như bị kích thích bởi có một thứ gì đó chảy ra từ tên **Wraith** kia.

Bị **Drain Touch** bởi 1 Undead có vẻ rất đau đớn nhưng giờ tôi có thể hiểu được cảm giác của **Wiz** khi cô ấy ghét sử dụng **Drain Touch** lên những con quái vật trong hầm ngục

Megumin đã từng bị rồi,cảm giác của nó có khác với cảm giác hiện tại của tôi không?

! Cơ,cơ,cơ thể của ta... arghh...Người đang thể hiện bộ mặt gì vậy?"

“Này, khi ta dùng **Drain Touch** lên 1 **Wraith** thì tôi không cảm thấy vui vẻ chút nào cả! Nhưng ngược lại, khi ta thực hiện trên 1 đại pháp sư xinh đẹp khác thì cảm giác lại rất thoải mái!”

“Sử dụng **Drain Touch** lên 1 phù thủy xinh đẹp ư...?!?, Thật...Thật là ghen tị Ta có thể hiểu cảm giác của người, nếu chúng ta không bắt buộc phải đánh nhau như thế này thì ta muốn ngồi xuống và nói chuyện với người,nhưng người là kẻ thù của ta,con người!!”

Tên khốn này. Nếu đây không phải là 1 tên **Wraith** thì chúng ta có thể đi uống với nhau rồi...!

“Ta sẽ không khoan nhượng với người đâu...Tên nhóc...”

“God’s Blow!”

Vào thời khắc khi tôi và tên Wraith kia chuẩn bị bung hết sức ra thì, **Aqua**, người đã lấy lại thị giác, đấm cho tên Wraith kia vêu mồm.

Aqua nói sau khi knock tên kia bằng 1 cú **God's Blow**.

“Nào, 1 tên undead ở level này không có cửa với tôi, ông hiểu không? Thế nào, cậu hãy đánh giá đi!”

“Ah, Bà vẫn người duy nhất không biết đọc không khí...”

Aqua dường như rất muốn được khen ngợi.

“Các, các người,...!”

Giống với **Aqua**, tên hiệp sĩ kia, với ánh sáng đã lấy lại được, bước tới chúng tôi với bộ giáp nặng nề.

Tôi hướng thanh kiếm của **Dust** về phía hắn ta, nhưng tôi không tự tin về thanh kiếm này có thể xuyên qua lớp giáp dày kia.

Và tên hiệp sĩ chém cây kiếm với không một lời hỏi thăm!

..Nhưng...

“...Hmm? Người có vẻ không tệ nhỉ? Người đã né 1 cách ngoạn mục trước nhát chém hoàn hảo của ta...”

May mắn thay, skill tự động né người của tôi đã hoạt động, né được cú chém của tên hiệp sĩ.

Tôi còn không nhìn thấy rõ đường kiếm của anh ta.

Đúng như dự đoán của 1 tên hiệp sĩ của quân đội **Quý Vương**, tôi không thể solo kiếm thuật với hắn ta.

--Tuy nhiên, ma pháp sẽ hiệu quả lên người của bọn nào toàn cơ bắp.

Đây là quy luật đơn giản mà...

“Nhận lấy cái này đi!” “**Lightning!**”

“!?”

Có 1 tia sét ma thuật được phát ra từ cánh tay trái của tôi và tia sét thổi ra, làm nổ tung tên hiệp sĩ kia.

Theo phản ứng theo cú nổ nó, tên hiệp sĩ lắc cơ thể của mình và làm rơi thanh kiếm.

“**Kazuma-san!** Thực sự luôn, **Kazuma-san** có rất nhiều loại skill mới!

Nó giống như **Kazuma** đang là nhân vật chính trước những kẻ thù tấn công đang ở phía trước! Điều này thật kì lạ!”

“Im...im đi, đôi khi tôi cũng có thể tự đánh mà!!”

Trong khi **Aqua** đang hét lên vì phấn khích thì tên hiệp sĩ kia đã nhanh chóng lấy lại thanh kiếm.

“Không, tôi xin lỗi, tôi có hơi bất ngờ, nó chỉ hoạt động được 1 chút thôi”

“...Điều đó ổn mà! **Kazuma**, Điều đó ổn mà ! Nhưng ít nhất tôi có thể nhẹ nhõm hơn khi cậu có thể tự lực gánh sinh”

“Mọi thứ đang rất tốt đẹp!, nhưng hai người đang làm chúng trở nên ngu ngốc hơn! Ta muốn để dành phép thuật của mình nhưng đối với người,ta sẽ tung con át chủ bài của mình!”

““! ?””

Trong tuyên bố của mình,tên hiệp sĩ,với cánh tay phải của hắn ta,giữ chặt thanh kiếm trước mặt với đôi mắt mở to,hắn đưa tay còn lại ra đằng sau...Hắn ta đang chuẩn bị tư thế tấn công,hắn có thể tấn công tôi bất kì lúc nào!

Nấp đằng sau tôi, **Aqua** vừa theo dõi vừa run rẩy.

“Này mọi thứ sẽ ổn thôi nên cô không phải quá lo lắng đâu”

Nếu như tên hiệp sĩ kia có khả năng kháng phép kém thì tôi cũng có 1 quân bài tử khác.

“Cậu định làm cái gì vậy!! ? Đây...đây có phải là 1 chùm tia...!? Cậu định bắn 1 chùm tia ánh sáng á...!

Aqua, với đôi mắt sáng ngời trong khi vẫn hơi run ,có vẻ đã lấy được lại bình tĩnh.

Tên hiệp sĩ kia vẫn cúi cơ thể của mình thấp hơn nữa.

“Ta không biết người sẽ định làm gì, nhưng ta sẽ tạo ra 1 cái lỗ ở phần bụng người nếu người thực hiện phép thuật. Ta chuẩn bị thực hiện đây. Và ta sẽ làm đủ lực để đâm xuyên qua người lẫn đứa con gái đằng sau luôn. Nếu như người cố né giống như ban nãy thì đứa con gái kia sẽ mất mạng!”

“...Hmm,này **Aqua**, hay là bà thử chết 1 lần đi !”

“Này, cậu đang chuẩn bị né à? Cậu không có ý định bảo vệ 1 nữ thần xinh đẹp như tôi giống như 1 tấm khiên à!”

Cuối cùng thì tôi cũng đã niệm phép xong và tôi đang trong tư thế để thực hiện ma pháp cũng như đang canh chừng từng bước di chuyển của tên hiệp sĩ.

Tôi đang rất lo cho **Aqua**, và nếu như nhỏ cứ tiếp tục bám víu lấy lưng tôi thì tôi sẽ gặp trở ngại mất.

Không phải thời điểm này mà nên bảo vệ tôi à?

Có thể cô ấy làm vậy để trả đũa cho việc tôi dùng nhỏ như 1 tấm khiên để chống lại tên **Wraith**?

“..Đúng là những tên phiến phức mà? Các người đến từ đâu vậy? Vừa nãy ta nghe nói là rào chắn đã bị phá hủy... Đây không phải là nơi mà các người thích đến thì đến, trừ khi người có sức mạnh đặc biệt. Tuy nhiên đây là căn phòng này là đích đến của những cái bẫy teleport ngớ ngẩn.

Tên hiệp sĩ vừa lẩm bẫm vừa cầm thanh kiếm rồi lắc đầu.

Và đương nhiên sau những lời nói đó, **Aqua** ngược lên và nhìn tôi.

“Oi...Đừng có nói với tôi đó là sự thật...sự thật là cậu đã mắc phải 1 trong những cái bẫy ngu ngốc và lộ liễu nhất và bị dịch chuyển đến đây! ?”

“Này, cái đấy không phải sự thật! Tôi biết sẵn cái đó là bẫy rồi! Tôi tưởng đấy là đường tắt dẫn đến phòng của **Quý Vương** và rồi bị dịch chuyển ra đây!”

Tên hiệp sĩ nhìn tôi và **Aqua** và nói:

“Ồ...Thử nghĩ thử đi, ta cũng nghĩ đó là 1 cái bẫy ngu ngốc và lộ liễu...”

“Đừng nói nữa! Nhận lấy cái này đi! “

Ngay khi hắn ta tiến sát đến tầm bắn của tôi, tên hiệp sĩ ngay lập tức phản ứng và nhảy lên.

Chết tiệt, phản xạ của hấn thực sự tối khiến cho tôi còn phải bất ngờ!

Bình thường thì bất cứ loại ma thuật nào tôi phóng ra sẽ có tác dụng đánh lạc hướng đối thủ.

Nhưng con bài tử của tôi là...!

“Teleport”!

“!? Pukuku, phép dịch chuyển ư!?”

Tên hiệp sĩ bóng đêm kia lẩm bẩm vài điều khi nhìn thấy tôi dùng phép **Teleport** và hấn ta cũng bắt đầu bị dịch chuyển ra 1 chỗ khác trước khi cây kiếm chạm được vào người tôi.

“Kazuma-san sử dụng Teleport...!”

“Chuyện quái gì vậy? Này nhóc, đây thực sự là quân bài tử của người à? Này này, người định dịch chuyển ta đi đâu thế?”

“Ở cạnh đồn cảnh sát ở thị trấn **Axel**”

Tôi đã đăng kí 2 địa điểm trước khi tấn công lâu đài của **Quy Vương**.

Đáy của hầm ngục và đồn cảnh sát ở **Axel**.

Tôi có thể dịch chuyển tên hiệp sĩ sang hầm ngục, nhưng sau khi tôi trở lại thị trấn thì tôi phải cùng **Vanir** và **Wiz** nhặt hết số châu báu còn sót lại trong hầm ngục.

Nếu như tên hiệp sĩ kia mà được dịch chuyển tới hầm ngục thì ngay lúc tôi tới hầm ngục tôi có thể bị chém đứt đầu bởi hắn trong 1 nốt nhạc.

“Tôi khá chắc là cảnh sát trưởng ở đó sẽ khóc lóc khi ông gửi 1 thứ như vậy về đây”

“Tôi được hậu thuẫn bởi hoàng gia mà nên không phải lo về chuyện chúng ta gặp rắc rối đâu”

“Tôi thật nhẹ nhõm khi thấy được sức mạnh của cậu như mọi khi!”

“Hahaha, này anh bạn! Nhìn xuống dưới đi, hay là ta sẽ dịch chuyển về nhà bây giờ!”

“Yah, **Kazuma-san**! Cậu vừa nói nhầm đúng không? Này, đấy là 1 trò đùa của cậu đúng không!?”

Tôi buông **Aqua** ra rồi nhìn xung quanh căn phòng.

Mặc dù tên hiệp sĩ kia đã được dịch chuyển nhưng bộ giáp của hắn thì không.

“Sao bộ giáp này không bị dịch chuyển nhỉ?”

“...Ta đoán người sử dụng phép **Teleport** vừa rồi quá yếu. Đây là chuyện bình thường mà. Vì đơn thuần thì phép dịch chuyển sẽ không

thể kháng cự được và còn tùy vào khoảng cách giữa nơi bắt đầu dịch chuyển và đích đến nữa, ta nghĩ như vậy”

“...Đó là lí do bộ giáp không bị dịch chuyển, nhưng liệu còn cái bẫy nào trong bộ áo giáp này? Đây không phải là cái bẫy chứ”

“Ta không biết thế nên ta mới hỏi người.”

Người đang nghiêm túc à? Phép **Teleport** không có tác dụng với người ư...! Chẳng lẽ tên hiệp sĩ kia sẽ bị dịch chuyển đến với trạng thái khóa thân à?

Tôi hi vọng là anh ta sẽ mặc quần lót,ừ...tôi hi vọng là vậy.

“Tôi tưởng khả năng dịch chuyển của tôi có vấn đề nhưng điều đó ổn rồi. Hãy im lặng và đợi mọi người tới tiếp tế thôi”

“Đúng rồi,đây chắc chắn là 1 cái bẫy. Mọi người sẽ tới sớm thôi”

Tôi và **Aqua** quyết định ngồi đợi mọi người trong góc phòng.

Chương 2:

Chúc may mắn cho Nữ thần này!

“Họ sẽ không tới đây đâu...”

Chúng tôi bị dịch chuyển tới đây bao lâu rồi nhỉ?

Tôi ngồi cạnh Aqua trong góc của căn phòng và đợi, có vẻ như không có ai đến rồi:

“Cô vừa nói cái gì cơ? Cô vừa nói là sẽ không ai mắc phải cái bẫy đó ư? Không, không, không, điều này thật ngớ ngẩn. ”

“Có lẽ họ không thể tìm được cái bẫy tiên tiến đó rồi ? Megumin, người chỉ nghĩ về việc cho nổ tung mọi thứ hay Darkness, cô gái chỉ nghĩ về việc mình bị đánh như thế nào. Tôi không nghĩ họ cẩn thận đến thế đâu. ”

-Tôi hiểu mà.

“Nhưng mà nếu tôi cứ rời khỏi cô một lát là cô sẽ biến mất trong chớp mắt ngay. Megumin và Darkness cũng không thể làm gì nếu không có tôi chỉ dẫn...”

Chúng tôi đang lạc lối hoàn toàn và đây chính là tin tốt đối với kẻ địch, những kẻ tạm thời không còn ở đây.

--Nhưng...Chúng tôi không thể ở đây mãi được.

Chúng tôi nên làm gì để thoát ra khỏi đây?

Sau khi lục soát căn phòng 1 lúc thì chúng tôi không thể tìm được 1 công tắc có thể dịch chuyển chúng tôi về chỗ ban đầu.

Theo như tên Noss đã nói thì đây là tầng trên cùng, nghĩa là bây giờ chúng tôi đang ở nơi cao nhất trong hầm ngục.

“...Này Aqua. Cô thử chọn 1 trong 2 lựa chọn này đi: Tự tìm kiếm mọi người trong tòa lâu đài nguy hiểm này hay dịch chuyển về nhà? Tôi là tôi sẽ chọn dịch chuyển về nhà. ”

“...Tôi cũng muốn lắm nhưng mà tôi không nghĩ Megumin và Darkness muốn làm vậy, chuyện gì sẽ xảy ra nếu chúng ta tự ý rời đi? Tôi nghĩ họ sẽ rất tức giận và sẽ không tha thứ cho chúng ta đâu. ”

Tôi không biết mình nên làm gì nữa đây.

Huh, tôi nghe thấy có 1 tiếng động bên ngoài. Khi tôi chuẩn bị sử dụng skill nghe lén để kiểm tra thì...

“Hỗ trợ, gọi hỗ trợ đi!”

“Gọi những tên lính ở tầng trên xuống đây đi. Nhanh! Những kẻ đột nhập đang làm loạn hết cả lên rồi, có vẻ chúng là những kẻ đã phá hủy rào chắn!”

Rõ ràng là Mitsurugi và Yunyun đang tìm kiếm bọn tôi. Tôi nghĩ nếu chúng tôi cứ ở yên đây thì sẽ an toàn hơn.

“Mọi người có vẻ đang rất hăng máu, tôi nghĩ họ sẽ lên đến tầng của chúng ta sớm thôi.”

“Huh ... Đó là những người được chọn lọc bởi tôi, họ đang cố gắng giúp đỡ một nữ thần đang bị kẹt ở lâu đài của

Quý Vương. Này, tôi thấy đây giống như 1 câu chuyện cổ tích vậy!”

“Chính xác hơn là một nữ thần đã bị mắc bẫy và phải nhờ tới 1 anh chàng yếu nhất để giải cứu, cô ấy đang trốn ở lâu đài Quý Vương vì đã bỏ trốn khỏi tôi...”

Vừa lắng nghe, Aqua càu nhàu lấy tay đập vào vai tôi.

“Nhưng mà cô sẽ làm điều gì khi gặp lại Megumin và Darkness? Chắc hẳn Darkness sẽ giảng cho cô 1 bài học nhớ đời, tôi nghĩ “

À mà nếu cô năn nỉ tôi thì tôi sẽ tặng cho cô vài viên đá khá là thú vị đấy...”

Tôi đang muốn chuồn thật nhanh khỏi đây nhưng sẽ rất rắc rối nếu để Megumin và Darkness ở lại, tôi khá chắc là mình sẽ bị mắng tơi bời.

-Ý tôi là...

Có rất nhiều điều tôi muốn nói khi tôi gặp cô ấy. Như giảng đạo, la mắng hoặc nhiều hơn nữa. Mặc dù chỉ là 1 tên lừa biếng nhưng tôi đã mạo hiểm luyện cấp ở 1 cái hầm ngục cực kì nguy hiểm chỉ để đuổi theo con mắt này.

Làm cho mọi người trong thị trấn lo lắng hết lên à...

Ngay cả Wiz và Vanir, những kẻ thù của 1 nữ thần còn chịu giúp...

Có rất nhiều thứ tôi muốn nói nhưng chỉ cần nhìn thấy khuôn mặt góc ghech và ngây thơ này...

Thật là, cô làm tôi lo lắng lắm đấy.

“... ????, sao ông lại nhìn tôi bằng khuôn mặt kì lạ đó. Có phải khi gặp lại tôi sau 1 khoảng thời gian dài thì ông cảm thấy ấn tượng với

ngoại hình nữ thần của tôi à. Nếu như ông cảm thấy tôn trọng tôi thì ông phải làm món phụ riêng cho tôi vào mỗi tối--này, đau quá! Nó đau đấy, Kazuma! Tôi xin lỗi vì đã kiêu ngạo mà! Ah, nhưng tôi thấy hoài niệm thật đấy, đây là lần đầu ông đánh tôi sau ngàn ấy chuyện. "

Khi tôi véo má Aqua, người vì một lý nào đó có vẻ khá vui mừng thì tôi lại phát hiện và nghe thấy được 1 giọng nói rất kinh tởm bằng skill Nghe Lén của mình.

"Này các người, hãy nghe cho rõ đây! Con gái của ngài Quỷ Vương, kẻ lãnh đạo các đội quân tinh nhuệ nhất đã đạt được nhiều kết quả rất thuận lợi trong trận chiến ở thủ đô hoàng gia. Mặc dù chúng ta không làm được gì, nhưng cũng có thể nói đây chính là chiến thắng của chúng ta. Cô ấy sẽ quay trở về trong hôm nay. Bây giờ, nếu như chúng ta còn không thể kiểm soát được những kẻ đột nhập thì tất cả sẽ phải chịu 1 hình phạt rất nặng đấy. Nếu các người muốn sống thì mau đi tìm mấy đứa nhãi đó và xé xác chúng ra đi! "

"Này, Kazuma-san, cậu nói thật à? Thực sự là thật à? "

Trong quá khứ thì tôi đã cảm thấy điều này rất tồi tệ rồi nhưng những điều tôi vừa nghe thấy khi nãy thì nó lại ở 1 tầm cao khác.

"Vậy nếu như chúng ta không làm thì ai sẽ làm việc đó đây? Chúng ta phải gặp lại mọi người càng nhanh càng tốt. Đánh bại Quỷ Vương và

đạt được mục tiêu xong thì chuồn lẹ khỏi lâu đài. Bằng không, con gái của Quỷ Vương và đội quân hùng mạnh của ả sẽ quay trở lại lâu đài sớm thôi. Sẽ không có gì bất ngờ nếu như cô ta có thể quay lại đây bất cứ lúc nào, vì vậy một khi đã có giới hạn về mặt thời gian như thế này thì chúng ta không thể ở đây mãi được... Tôi sợ lắm nhưng không phải là cô là người đầu tiên đòi đi đánh Quỷ Vương mà?"

"Thì đúng là vậy nhưng cậu bảo là cậu không quan tâm đến Quỷ Vương hay gì hết mà. Khi gặp Kazuma lúc nãy, tôi đã cảm thấy rất nhẹ nhõm rồi. Giờ thì thấy gương mặt của Megumin với Darkness xong, tôi sẽ đi về nhà luôn. "

Đúng là 1 'nữ thần' mà...

Tuy nhiên, tôi cũng có thể hiểu được cảm giác của nhỏ.

"Có thể tôi không có động lực để đi đánh Quỷ Vương thật. Nhưng, nhìn này, bây giờ tất cả ai ai cũng hừng hực quyết tâm đánh Quỷ Vương, đúng không? Không nhẽ giờ chỉ có mỗi hai ta sợ hãi trốn tránh và kêu mọi người đi về nhà sao? "

"... Tôi không thể phàn nàn được nữa rồi. "

“Đó là lí do chúng ta cần tham gia cùng với mọi người. Sau đó, nếu tôi đi được đến phòng Quỷ Vương thì tôi đã có ý tưởng rồi. Tôi sẽ cho cô thấy kỹ thuật chắc chắn sẽ giết Quỷ Vương của tôi! ”

Vừa nói, tôi vừa đội mũ bảo hộ vào.

Cái mũ này là cái thứ còn sót lại trong trận chiến vừa rồi.

Nó rất nặng và to, nhưng giờ tôi chỉ còn cách phải mặc nó thôi.

“Nó có giống tuyệt kĩ chết người lúc nãy của cậu không Kazuma!? Bản Beam à? Có phải lần này cậu sẽ sử dụng Beam đúng không. Hay lần này cậu định dùng buff 『Versatile Entertainer』 của tôi?!”

“Cứ đợi đi, cô chuẩn bị bản thân đi kìa. À mà, cái buff 『Versatile Entertainer』 ấy, cô có thể thi triển lại cho tôi được không?”

“Tôi đã sẵn sàng rồi! Này Kazuma, đừng có đánh tôi khi cậu đang căng thẳng, nó đau lắm đấy. Hơn nữa, tôi không phải bao cát cho cậu. Hiểu chưa?!”

Tôi biết rồi, dù gì tôi cũng là người hiểu cô nhất mà.

Cảm ơn vì đã luôn ở bên cạnh tôi từ khi đến thế giới này nhé.

Tôi mở cánh cửa phòng và sử dụng giọng của tên hiệp sĩ bị dịch chuyển rồi hét lên:

“Ở đây có kẻ đột nhập!”

Những tên quái vật mặc áo giáp nhanh chóng đến và vây quanh tôi với Aqua, một con quái vật với cái đầu dê được bọc trong bộ áo giáp đau đớn lắc đầu.

“...Không, không thể thế được, Logia đã chết ư. Tên đã bỏ mặc đứa con gái này và đánh bại Logia là một kẻ chúng ta cần cảnh giác. Xét theo những vết thương của cậu ta... Hẳn là hẳn đã đánh vào điểm yếu nhất của Logia rồi...”

Con quái vật đầu dê đứng dậy, và con thằn lằn đang giữ Aqua liền nói:

“Chết tiệt, đây là kẻ thù của Logia, chúng ta nên băm vằm con ả này ra thành 8 mảnh! ”

“C-cái gì cơ?! Các người muốn khô máu với ta à!? Ta rất mạnh đấy!! Ta sở hữu sức mạnh của cả giáo phái Axis lận đó. ”

Aqua đe dọa những tên quái vật xung quanh cô, khuôn mặt của bọn chúng bỗng chốc tái lại và chúng bắt đầu lùi lại một bước.

“Đạo Axis! Cô ta là 1 người thuộc giáo phái Axis!”

“Thật ghê tởm!!”

“Này, tôi không muốn gây chuyện với những đứa Axis đâu. ”

“Nhìn vào mái tóc xanh này đi, cô ta chắc chắn là người theo đạo Axis. ”

Những tên quái vật lùi thêm vài bước nữa rồi hải hùng thì thầm với nhau.

“.....”

“Woa! Này Noss! Giữ cô ta với tôi!”

“Thật là nguy hiểm. Tý nữa thì tôi bị chạm bởi 1 tín đồ của giáo phái Axis rồi... ”

Mặc dù Aqua đã bị trói 1 cách chắc chắn bởi phép Bind của tôi.

Nhưng cô ấy vẫn đang cố đe dọa bọn chúng và khiến kẻ thù của bọn tôi bị hoảng loạn đến tột cùng khi đã gào thét cả lên mỗi lúc Aqua lại gần.

“Này. Noss! Anh có thể ném cô ta ra khỏi lâu đài được không? À mà anh không sợ thứ đó à? Những người theo đạo Axis đáng sợ lắm đấy anh có biết không? ”

Tên đầu dê này có vẻ như là chỉ huy của tiểu đội quái vật này—nhưng nó vẫn không nhận ra tôi, người đang giả làm hiệp sĩ bắt giữ Aqua.

Có vẻ như Noss luôn luôn mặc bộ giáp của hắn, hắn không thấy khó chịu khi cứ phải đeo chiếc mũ này à?

Để tránh nghi ngờ, tôi có thể giả giọng nói của hắn nhưng lại không rõ hắn thường nói như thế nào. Khó thật đấy.

“Này, tôi không thể làm thế! Người phụ nữ này là con át chủ bài cho tên đàn ông đã chạy đi lúc nãy. Sau cùng thì vẫn còn một người nữa mà, cậu ta tên là Kazuma. Tên đó sở hữu một body 6 múi và là bậc thầy ma thuật đấy. Hắn còn là một kẻ thù rất khó nhằn, nhưng nếu chúng ta để người phụ nữ này làm con tin thì ta sẽ thắng dễ dàng thôi.”

Những tên quái vật sau khi nghe thấy tiếng của tôi lại lùi đi vài bước.

Eh... Tôi nhớ mình đã không nói gì sai mà?

“Này Noss. Cậu vừa bị đập đầu vào đâu à? Tôi biết cậu không thông minh nhưng bây giờ cậu đang nói về một vấn đề cực kì ngu ngốc đó...”

“Chỉ nghĩ đến việc giữ cô ta lại thôi thì cậu chắc chắn là có vấn đề rồi.”

Khi những tên quái vật còn đang nói chuyện với nhau thì tên trưởng nhóm sờ tay lên cằm và nói:

“...Hmm, cậu là 1 thằng ngốc nhưng cậu vẫn rất khỏe. Nếu đúng như lời cậu nói thì tên kia hẳn rất mạnh rồi, ta cũng nghĩ vậy. Hừm, tên đàn ông vừa chạy trốn chắc chắn vẫn còn ở trên tầng này. Noss! Mang cô ta đi theo. Trông chừng ả cẩn thận vào. Đừng để ả đến gần bọn ta. ”

Tên đầu dê vừa quay lại và nói thì--

“.....”

Aqua lặng lẽ di chuyển tới gần tên đầu dê và chạm vào người của hắn...

“Ôi! Ngài Mamon đã bị chạm bởi 1 đứa thuộc giáo phái Axis!”

“Giữ cô ta lại! Thật là ghê tởm thừa Mamon-sama!”

“Argh, đừng cô ta lại đi!! ”

Tôi đang đi trên một hành lang tối tăm trong lâu đài với lũ quỷ. Hầu hết như bọn chúng không có khả năng nhìn trong bóng tối, vậy nên có vài tên đang cầm đuốc và đứng phía trước để dò đường.

Nếu như bây giờ mà đánh nhau thì sẽ rất thuận lợi nếu tôi đập lửa thành công. Trong khi mãi suy nghĩ, tôi và Aqua ở ngay đằng sau lưng bọn chúng.

Bây giờ vẫn chưa ai dám động đến Aqua mặc dù nhỏ đã cho 1 tên chỉ huy của bọn chúng bay màu. Điều này đã giúp cho mục tiêu bây giờ của bọn tôi là gia nhập vào party của Mitsurugi 1 cách an toàn rồi tìm ra nơi ẩn náu của Quỷ Vương dễ dàng hơn.

“Ka-zu-ma—sannn. ”

Aqua chán nản thì thầm.

“Này tôi đang phải giả vờ đấy, dù cho những tên quái vật kia đang giữ khoảng cách với chúng ta thì cô cũng không nên nói chuyện với tôi đâu. ”

Aqua hét thầm với vẻ mặt rất khó chịu và bối rối:

“Tôi sắp đến giới hạn rồi! Tôi không thể chịu đựng được cảnh một nữ thần bị áp bức như thế này. Tại sao tôi lại bị trói vậy?! Đây không giống cách nữ thần được phục vụ chút nào cả. Tôi đã mong rằng nó sẽ vô cùng suôn sẻ và dễ dàng nhưng giờ thì nhìn đi! Tôi đang bị bao vây bởi những tên quái vật bị mắc bệnh dại kia. ”

“Hãy cố gắng giữ bình tĩnh nốt một lúc nữa thôi, cô biết chúng ta không thể cân được hết chỗ quái vật này mà. ”

Vì tôi và Aqua được đưa tới địa điểm được canh gác rất cẩn thận, nơi ở đâu cũng có những tên hiệp sĩ cầm vũ khí đứng canh ở bên trong.

Chỉ nhìn thôi thì tôi đã cảm nhận được mấy tên đó toàn những kẻ mạnh cả. Riêng việc đứng trước cửa căn phòng thôi đã làm tôi muốn đi về nhà lắm rồi...

Thấy vậy, tôi và Aqua, cả 2 đều quá sợ hãi để đi vào trong.

“Một trong những kẻ đột nhập đã bị bắt! Từ những gì tôi nghe được thì bọn chúng rất mạnh đấy. Mạnh đến nỗi có thể làm rung chuyển cả tòa lâu đài. Vì vậy chúng ta cần phải chiến đấu để bảo vệ Quý Vương-sama! Đó là lí do vì sao, Noss đây đã có 1 kế hoạch rất tuyệt vời... Đó là giữ đứa con gái bị bắt này làm con tin và sử dụng nó làm bàn đạp để một lần quét sạch hết những đứa dám cả gan đột nhập vào đây!”

“Ohhhhhhhhhhhhhhhhhhh! ”

Bọn chúng xếp thành một hàng rồi ngưỡng mộ kêu. Có vẻ như sự hung hăng của Megumin dường như đã gây ra một chấn động lớn trong quân đội Quý Vương. Cũng không có gì đáng ngạc nhiên cả.

Lâu đài của bọn chúng đang yên đang lành tự dưng bị đánh bom thì ai chả sợ. Thêm nữa, những tên chỉ huy mạnh nhất của bọn chúng đều bị đánh bại hết nên lũ quý đều đang trong tình trạng bị kích động mạnh và rất hoảng loạn.

“Lạy chúa, chúng ta đã an toàn rồi...!”

“Tuy nhiên, sử dụng 1 người phụ nữ làm con tin... Không thể tin được rằng, Noss 1 người kiêu hãnh lại bày ra kế hoạch đó đây...”

“Này, cô ta là con tin à? Không phải việc giam giữ một con tin thì chỉ có những người trong tầng lớp trung lưu mới dám làm điều này thôi mà. Chúng ta thực sự có phải làm điều đó không? Ý tôi là ta là những vệ binh tinh nhuệ chuyên báo cáo trực tiếp cho Quý Vương-sama mà, điều này có ổn không vậy?”

Trong khi những tên kia còn bàn tán sôi nổi thì con quái vật đầu dê đã đi đến phía sau của khu vực chờ. Hình như hắn đang cầm 1 loại vật phẩm ma thuật kì lạ nào đó, nó có cỡ của một bao thuốc lá.

“Này, đây là Mamon, chỉ huy của đội vệ binh cấp cao nhất của lâu đài Quý Vương! Một trong những kẻ đột nhập đã bị bắt rồi. Các binh lính hiện đang giao chiến với bọn chúng thì hãy thông báo cho họ biết rằng một linh mục thuộc giáo phái Axis đang bị giam giữ ở đây. Nếu như các người không muốn cô ta bị giết thì hãy mau chóng đầu hàng đi! ”

Tên chỉ huy đầu dê, kẻ được mệnh danh là Mamon sau khi hắn thông báo xong thì bắt đầu ngồi xuống và khoanh hai tay của mình lại, chằm chằm nhìn.

Những tên quái vật vừa nãy còn đang bàn tán ồn ào giờ cũng đã im lặng tuyệt đối.

Aqua làm tôi ngạc nhiên khi từ nãy đến giờ vẫn đang bình tĩnh giữ im lặng thay vì bồn chồn như lúc trước...

Ý của tôi là tôi cũng khá là mệt mỏi rồi, có phải cô ấy cũng như thế không? Hay là vì nếu như bọn chúng có phát hiện thì tôi có thể sử dụng Teleport ra nơi an toàn nên cô ấy cảm thấy yên tâm hơn à?

Mamon hỏi Aqua, người cũng đang ngạc nhiên vì sự yên tĩnh đến lạ kì này của cô nàng.

"Này cô gái, có bao nhiêu kẻ đột nhập ở đây? Nếu như người không muốn bị đau thì tốt nhất người nên nói cho bọn ta về những gì người biết... Đặc biệt là cái tên body 6 múi, cái tên được Noss mệnh danh là Kazuma vĩ đại, kẻ đã bỏ cô và chạy trốn ấy. Nghề nghiệp của hắn là gì? Trang bị của hắn như thế nào? Phong cách chiến đấu, quá khứ, sự nghiệp và tính cách của hắn nữa. Kể tất tần tật mọi thứ mà cô biết về hắn cho ta. "

Mamon, người đang cố hỏi về thân phận của tôi với Aqua. Sẽ rất nguy hiểm nếu để cô ấy trả lời, tôi định ra nói thay nhưng tôi sẽ gặp rắc rối to nếu như tôi biết quá nhiều mất...

"Ta không phiền về việc kể cho người, nhưng ta cần trà, cỗ hòng của ta đang rất khô rồi. "

"Cái con này! "

1 trong những tên hiệp sĩ không thể chịu được thái độ ích kỷ của Aqua liền đứng dậy và bất bình nói. Nhưng Mamon đã giơ tay và ra dấu dừng tên hiệp sĩ kia lại.

"Hãy đi pha trà đi. Sau cùng thì đây sẽ là lần cuối cô ta được uống trà...Hãy pha cho cô ta loại trà tốt nhất mà chúng ta có. "

Mamon thể hiện quyền lực của mình và yêu cầu tên hiệp sĩ kia đi pha trà.

"...Trước tiên, số người đột nhập vào đây là bao nhiêu và sở trường của tên Kazuma kia như nào. Anh ta làm nghề gì? 1 Thập Tự Quân? Hay 1 Bậc Thầy Kiếm Thuật? Cái vết chém chí mạng vào cơ thể của Logia khi nãy chứng tỏ rằng anh ta không hề liên quan đến ma pháp mà. "

"Số người đột nhập nếu đếm cả tôi thì... sẽ có 8 người, và Kazuma là 1 nhà Mạo Hiểm Giả vì thế cậu ta có thể học nhiều chiêu thức. "

Aqua trả lời Mamon 1 cách thật thà.

Bỗng nhiên ...

"Hahaha!! "

Tất cả mọi người, ngoại trừ tôi và Aqua đều bật cười rầm rộ.

“Mạo Hiểm Giả ư. Cái chức danh phế vật nhất á!? Đừng có ngu ngốc như vậy. Làm sao cậu ta có thể vào được đến lầu đài này được. Buhahaha, cô mang theo cậu ta như một người vắc hành lý à? ”

Mamon cười cùng với những tên hiệp sĩ khác. Aqua thấy thế liền vội lắc đầu.

“Không, Kazuma có thể sử dụng cả kiếm và phép thuật. Tôi nhớ rằng cậu ta còn sử dụng phép hồi phục nữa. Ngoài ra, Kazuma còn có thể sử dụng Teleport và các kĩ năng của 1 undead, còn nhiều thứ khác nữa, cậu ấy có rất nhiều kĩ năng... Ồ, cảm ơn người. ” Aqua nhận được tách trà rồi cảm ơn tên hiệp sĩ”

----Thế rồi âm thanh căn phòng này dần lắng xuống đến khi chỉ còn duy nhất tiếng uống trà của Aqua.

“Này, đây là nước nóng mà!”

Cái tách được đưa cho Aqua chỉ chứa toàn bộ nước nóng.

“Này, đừng làm ta xấu hổ, ta biết cô là kẻ kết liễu Paine và Logia nhưng đừng có bắt ép ta quá nhiều. ”

... Cô ta lại thanh tẩy trà trong tách rồi!! Dừng lại đi, đừng làm phiền hấn ta nữa.

Mamon ho một lần, điều chỉnh lại thái độ của mình và bắt đầu nói:

“Cấp dưới của ta đã làm những việc thừa thãi rồi. Nhưng kĩ năng của 1 undead ư? Chắc chắn đó chính là những kĩ năng rất hiếm chỉ có thể sử dụng bởi 1 lich rồi...Nào, hãy kể nốt cho ta về cậu nhóc đó đi.

Kazuma có vũ khí nào? Có phải cậu ta sở hữu 1 vũ khí huyền thoại có thể đánh bại Logia và Paine 1 cách dễ dàng không. Nếu đúng như vậy thì chúng ta có thể khắc chế được bằng cách sử dụng Steal. ”

“Trang bị của Kazuma hầu hết đều rất bình thường. Về cơ bản thì những vũ khí của cậu ta là những vũ khí đắt nhất trong cửa hàng dành cho các mạo hiểm giả tân binh. Thực ra cậu ấy không quan tâm lắm đến chất lượng của trang bị đâu. Vì Kazuma có rất nhiều những cây kiếm vừa rẻ lại vừa ngắn. Cậu ta đã vung kiếm chiến đấu với rất nhiều những tên chỉ huy của các người. Nhưng vũ khí chính của Kazuma là 1 thanh kiếm được làm với phong cách của Nhật Bản, cậu ta đã luyện tập với nó rất nhiều vào ban đêm. Ồ, cảm ơn vì tách trà. ”

Aqua vừa nói vừa nhận tách trà, bầu không khí của căn phòng trở nên im lặng. ...

Trời, nhỏ đã thấy tôi lên tập vung kiếm lúc nửa đêm rồi à. Điều này xấu hổ quá. Một trong những tên hiệp sĩ kia rụt rè lên tiếng.

“... Tôi đã nghe về nó, Kazuma và câu chuyện của cậu ta... Tôi được kể bởi 1 tên lính sống sót sau trận chiến với Sylvia-sama ở Hồng Ma Tộc rằng Kazuma là 1 tên rất cặn bã, hoặc 1 thứ tồi tệ hơn cả thế...”

Đột nhiên giọng nói của Aqua vang lên trong căn phòng lẫn át cả câu của tên hiệp sĩ nọ.

“Đây là nước nóng mà. ”

Cô ấy vừa dứt lời, tên hiệp đang nói kia lại bị thổi bay bởi Mamon.

“Hắn ta đã đấu với những chỉ huy? Điều đó là sự thật à?”

“Đúng vậy. Những tên chỉ huy không quay về được lâu đài đều là đối thủ với cậu ta. Verdia, Vanir, Sylvia, Hans, Serena. Đấy là những tên chỉ huy đã đối đầu với Kazuma, cậu ấy còn là người đã phá hủy pháo đài di động Destroyer nữa.”

Trong phòng bây giờ chỉ có thể nghe được tiếng của Aqua và Mamon. Có ai đó đã nuốt nước bọt. Tôi nghĩ là cô ấy nên dừng lại được rồi nhưng không...

“Người muốn nghe gì nữa? Người muốn biết cách thức chiến đấu và tính cách của cậu ấy đúng không? Kazuma là 1 người rất nhát gan và thường chiến đấu 1 cách lén lút. Cậu ta sẽ không đánh thẳng mặt đâu, ví dụ, Kazuma sẽ theo dõi người trong 1 khoảng cách dài với tầm nhìn

ban đêm và khả năng nhìn xa sau đó sẽ bắn người bằng chiêu Snipe, hoặc lẩn trốn với kỹ năng Hiding, và tiêu diệt kẻ địch với Drain Touch từ phía sau.”

Cô dám nói tôi là nhát gan với lén lút à? Tôi sẽ đánh cô sau

“Lẩn trốn,... Drain Touch ư...”

Khi Mamon đang lẩm bẩm nói thì có tiếng húp trà sột soạt kêu lên.

Aqua lại nhận được 1 tách trà mới rồi. “Đúng, đó là lẩn trốn và Kazuma còn có kỹ năng nhận dạng kẻ địch nữa nên anh ấy có thể xem trước nước đi của người khi đang dùng “Hiding” ... Không, có lẽ...Kazuma đã ở sẵn trong căn phòng này rồi ấy!”

"Cái gì!?"

Những tên hiệp sĩ quý ấy hét lên. Này, đừng có nói mấy thứ ngu ngốc đó chứ Aqua!! Trong khi Mamon bình tĩnh đảo mắt xung quanh thì Aqua vẫn thản nhiên mà ngồi uống trà.

“Đây là nước nóng mà. ”

“Sao lại thế được được, chắc chắn cô đã dùng mảnh khóc gì đó rồi. Tôi chắc chắn là đã cho trà hắt hơi vào rồi mà...”

Trong khi Aqua vẫn đang làm khó tên hiệp sĩ kia thì Mamon thấy 1 tên lính tá hỏa chạy vào, gấp gáp nói.

“Mamon-sama, tôi đã bắt được những kẻ đột nhập rồi! Đối phương là 1 tên sử dụng kiếm, ban đầu hắn tỏ thái độ chống đối tôi nhưng khi tôi nói là đang bắt giữ một người phụ nữ đạo Axis làm con tin thì cậu ta ngoan ngoãn đi theo luôn! ”

Nghe được thông báo đó xong, những tên hiệp sĩ ấy thở phào nhẹ nhõm.

“Tốt, mang chúng vào đây! Cảm ơn người, người đã làm rất tốt, Noss! Kế hoạch của người rất ổn đấy. Ta hứa sẽ trọng thưởng người sau!”

Nói xong, hắn ta cười 1 cách đắc thắng.

Một vài tên lính đã dẫn những người rất quen thuộc với chúng tôi đến đây. Mọi người đều đến đông đủ cả và Mitsurugi là người dẫn đầu.

“Aqua-sama, người có an toàn không?! ”

Mitsurugi thấy Aqua đang uống trà ở đằng xa, trông cô ấy vẫn ổn nên Darkness, Megumin và Yunyun cũng cảm thấy yên tâm phần nào.

Nhận thấy Mitsurugi vẫn còn đang cầm vũ khí, Mamon liền trầm giọng, nói:

“Ta rất tiếc nhưng người cần ném vũ khí của người đi. Ta nghe được nhiều điều vô lí từ câu chuyện của người phụ nữ này. Người có phải là

tên Kazuma vĩ đại kia không?! Nếu đúng thì hãy vứt vũ khí của mình đi và đến đây!"

Nghe Mamon nói vậy, Aqua liền chỉ tay vào Mitsurugi.

"Đây không phải là Kazuma! "

Cô ta vẫn bình thản uống trà và nói:

"Đấy là The Magic Sword Guy, Kazuma không có ở đây. "

"!! "

Ngay lập tức, Mamon tức giận đưa mắt thận trọng nhìn xung quanh.

Tại sao tôi lại sợ hãi như thế này?

"...Đây không phải điều mà ta muốn thấy... Người phụ nữ này là quá đủ để làm con tin bắt giữ Kazuma rồi! Giết hết bọn chúng đi. Đây, đừng chống cự. Nếu như người chỉ cần mạnh động thì tính mạng đứa con gái này sẽ...!"

"...!"

Megumin và Darkness có vẻ như không biết chuyện gì đang xảy ra hiện giờ và trông bối rối ra mặt.

"Ném vũ khí của các người xuống. Quân đâu, bao vây bọn chúng cho ta!"

... Đột, chuyện này căng rồi... Tôi không thể để tình hình tồi tệ hơn được nữa. Bước lên và đứng bên cạnh Mamon, tôi bắt đầu nói với hắn rằng:

“Đội đã chỉ huy Mamon! Nếu như giết luôn những người này, tôi không thể trả thù cho Paine và Logia được. Hãy để đó cho tôi!”

“À, ừ được thôi. Ta khá chắc cậu hay đi cùng Paine và Logia nên ta sẽ để đó cho cậu...nhưng..sao cậu lại nói chuyện như vậy?”

Với sự cho phép của Mamon, tôi kéo sợi dây đang giữ Aqua và tiến tới mọi người. Khi đứng trước mặt mọi người, tôi liền ra dấu bằng mắt với bọn họ :

{Các người có thể thấy đúng không? Tôi đang kéo sợi dây và cô gái này đang rất sợ hãi}

“Cậu thật thô lỗ, tôi đang uống trà mà!”

Arghh tý nữa tôi phải đập cô một trận mới được!!! Sao cứ trong hoàn cảnh khó khăn và quan trọng cô toàn làm hỏng mọi thứ thế!! Chết tiệt,phải thay đổi chiến thuật thôi.

“...Người phụ nữ Thập Tự Quân kia!”

“!?”

Darkness run lên khi nghe thấy giọng nói của tôi.

“Này hãy vứt vũ khí đi. Nếu như ngươi không làm vậy thì sẽ có chuyện xảy ra đấy! ”

“...Tôi hiểu rồi. Dù sao thì khả năng tấn công của tôi rất kém...Thế này được chưa?”

Darkness nghe lời của tôi ngay lập tức và bỏ vũ khí trên tay xuống. Sự thật là sau khi Darkness bỏ vũ khí của mình đi thì Mamon và những tên hiệp sĩ quý khác cảm thấy thoải mái hơn hẳn.

“Tiếp theo thì...Tôi muốn cô cởi bỏ bộ áo giáp cấp cao đó xuống luôn.
”

“C-cái gì! Không, không được! Đây là cái áo giáp duy nhất của tôi...”

Tưởng rằng cô nàng sẽ phản đối kịch liệt lắm. Nhưng thật bất ngờ rằng Darkness vẫn miễn cưỡng làm theo.

“Cô có thể cởi đồ luôn ra được không? Cô biết mà? Nếu không thì người phụ nữ đằng kia sẽ gặp vấn đề đấy. ”

“Ngươi vừa nói cái gì thế?! ”

“N-ngươi thật độc ác. Đồ bỉ ổi!! ”

Trong khi Darkness đang đổ mắt hối hận thì những binh lính sau tôi cũng làm ầm lên theo:

“Rẻ rách, Noss, cậu đúng là đồ cặn bã mà...”

“Cậu đúng là 1 tên khốn nạn.”

“Này, Noss, tôi nói là tôi sẽ để cậu xử lí bọn chúng nhưng việc này có hơi...”

Tôi tiếp tục ra lệnh cho Darkness, mặc dù tên chỉ huy Mamon có vẻ không thích điều này chút nào.

“Kukuku, Thôi nào. Cô đang làm việc này vì đồng đội của mình đúng không? Vậy hãy cởi ra nhanh lên.”

“Tại...Tại sao...Đây là điểm yếu của tôi mà. Ah....., cái cảm giác này thật khó để mà cưỡng lại được! Cậu là ai mà lại biết được điểm yếu của tôi vậy...”

Darkness với khuôn mặt đỏ đến tận mang tai lần lượt tháo những chi tiết của bộ áo giáp ra trong khi cắn răng.

Một mảnh áo giáp rơi xuống thảm khiến cho đôi vai trắng ngần của Darkness lộ ra ngoài.

“Ồ! ” “Ta, ta...! Ta sẽ không chịu thua chỉ vì mấy điều đáng xấu hổ này đâu!! ”

Darkness đỏ mắt nhìn thẳng vào mắt tôi. Mặc dù khá chắc nịch rằng không ai có thể nhận ra tôi ngoài Aqua nhưng Megumin lại đang lờ mờ tên Noss giả dạng này rách cả mặt.

Mặc dù đây chỉ là trực giác của em ấy nhưng điều này làm tôi sợ quá...

“Dừng lại đi! Người không có quyền được làm điều này! Kể cả khi người thuộc phe Quỷ Vương thì người vẫn là 1 hiệp sĩ kia mà. Người không thấy nhục à!? Hay là người sợ chiến đấu với ta? ”

Mitsurugi, người không thể đọc bầu không khí hiện giờ hét lên trong khi bị bao vây tứ phía bởi đội quân hiệp sĩ quỷ. Nghe thấy vậy, Mamon liền liếc mắt qua cậu ta.

Chết tiệt, sao cậu cứ phải làm những chuyện không cần thiết đấy chứ. Dừng ngáng đường tôi!

— Mamon chậm rãi đi tới chỗ mọi người. Cơ thể đồ sộ được bảo vệ bởi một lớp áo giáp vững chắc ấy đứng ngay đằng sau tôi. Mamon trừng đôi mắt dê vàng rực của hắn về phía Mitsurugi và nói:

“Này, Noss, từ bỏ đi. Tên đó đúng là 1 thứ nguy hiểm, sẽ tốt hơn nếu cậu ta bị bắt làm con tin, giờ cậu không cần phải làm gì nữa đâu. ”

Đoạn, hắn nói tiếp:

"Bay đâu, giữ bọn chúng lại, còn chàng trai kia sẽ là đối thủ của ta! Nếu như cậu ta không phải Kazuma vĩ đại thì không có việc gì khiến ta phải dè chừng cả. "

Nghe thấy thế, Mitsurugi liền hét lên trong khi rút ra thanh Ma Kiếm của mình.

“Là Kazuma ư? Người đang nói về Kazuma hả? Ta khỏe hơn rất nhiều tên nhát gan đó đấy. Ta tên là Mitsurugi Kyouya, kẻ sử dụng Ma Kiếm Gram! ”

Và-

“Kazuma! Người sợ Kazuma à?”

Megumin cũng giơ cây trượng của mình lên và đe dọa Mamon.

“Ồ. Ta không có sợ. Tại sao ta lại phải sợ một tên nhát gan toàn trốn tránh đó nhỉ? ”

Darkness nhặt lại mảnh áo giáp và trang bị lại lên vai của mình.

“Đừng có đánh giá thấp cậu ấy. Khi người gây chuyện với Kazuma thì người sẽ ăn đủ đó, người không lường trước được mọi chuyện sẽ thực sự tồi tệ đến thế nào đâu! ”

Tôi không biết họ đang đim tôi hay khen ngợi tôi nữa đây...

“Câm mồm. Ta tên là Mamon, đại chỉ huy của đội quân hoàng gia canh gác trước căn phòng của Quý Vương-sama! Ta không biết Kazuma là ai hay cậu ta đang ở đâu nhưng không có lí do gì khiến ta phải sợ hấn cả!”

“Thật sự ư? Người đang sợ hãi mà, người có chắc là người không sợ Kazuma không đấy? Vì cậu ta luôn giúp tôi mỗi khi tôi gặp khó khăn mà, có lẽ cậu ấy sắp đến đây rồi đó! ”

Aqua tự hào nói trong bầu không khí căng thẳng này. Cô ấy nói với hấn như thể điều đó hết sức là bình thường và không hề thể hiện một chút lo lắng nào hết, c-cô thật sự tin tưởng vào tôi đến thế à...

Ừm...khi nào đến về nhà, tôi sẽ dành ra nguyên 1 ngày để nói chuyện với Aqua và hỏi xem cô ấy nghĩ về tôi như nào vậy.

“Này, đừng nói người sợ ta đấy, người có nghe thấy không!? Người vẫn đang lẩn trốn ở đây à. Nếu như nghe thấy tiếng của ta, hãy ra đây và chiến đấu với ta nào tên nhát gan kia. ”

Tôi cởi bỏ mũ của mình sau khi Mamon vừa dứt lời.

“Rất vui được làm quen, ta là Satou Kazuma đây, kẻ nhát gan mà người đang nhắc đến ấy. ”

Tôi rút thanh kiếm của mình ra và nhanh chóng kết liễu Mamon bằng cách chém thẳng xuống cổ của hắn trong khi đang giới thiệu tên của mình.

Tra lại lưỡi kiếm vào bao, tôi lùi thật xa để giữ khoảng cách với hắn.

Mamon ngã xuống, miệng sủi đầy bọt mép làm cho những tên hiệp sĩ đằng sau sợ hãi.

“Cậu...Cậu ta xuất hiện rồi!”

“Mamon-sama bị giết rồi! ”

“Đúng là kẻ hèn nhát, thật kinh tởm! ”

“Thật sự người có còn là một con người không vậy!?”

Mặc dù đang rất hoảng loạn, nhưng chúng vẫn nhanh chóng xốc lại được tinh thần và cử ra 3 tên tấn công tôi.

“Light of Saber!”

Đằng xa, Yunyun sử dụng phép thuật của mình và chém bay những tên hiệp sĩ định tấn công.

Darkness cũng xông lên hỗ trợ Yunyun và Mitsurugi theo ngay sau khiến cho trận chiến khốc liệt hơn nhiều.

“Tên này thật nguy hiểm, ta sẽ giết ngươi, chấm dứt một lần và mãi mãi!”

Tên hiệp sĩ trước mặt tôi nắm chặt thanh kiếm của mình rồi nói, 2 tên đằng sau cũng gật đầu đồng ý chạy theo. Có 3 tên lao nhanh về phía tôi.

“3 đấu 1, các ngươi là hiệp sĩ mà. Chẳng nhẽ các ngươi không có tinh thần thượng võ à? ”

“Hả? Sao ngươi dám nói thế? Lòng tự trọng của ngươi đã biến mất sau khi đánh lén Mamon-sama từ phía sau rồi. Đối với mấy tên khốn nạn như thế, bọn ta chẳng cần phải câu nệ làm gì. ”

“Tên khốn này, sao ngươi dám nói thế. ”

"Guh, hấn ta nhanh quá. "

"Bind. "

“Eh, khoan! ”

Một trong những tên lính đang đuổi tôi bất ngờ bị bởi phép Bind trói quanh người. Sợi dây mà tôi dùng để trói rất mạnh, nó siết chặt thân thể của hắn ta, khiến cho hắn hoàn toàn không thể cử động.

“Aitatatata! Nó đau! Nó đau quá! ”

Trong khi đó, sợi dây mà tôi dùng để trói Aqua lúc đầu vẫn đang giữ cô ấy và khiến cô nàng bị va vào tên hiệp sĩ. T-tôi không thể nói rằng tôi đã bỏ quên Aqua được...

“Kazuma-san. Kazuma-san. Áo giáp của những tên này cứng và đau quá. Tôi có thể hóa giải phép “Bind” của cậu được không? ”

“Hãy kiên nhẫn thêm một chút nữa đi! Tôi sẽ lo hai tên kia và cứu cô ngay lập tức!”

Trong khi nói chuyện với Aqua, tôi chìa thanh kiếm của mình về 2 tên hiệp sĩ kia. Nhận thấy nguy hiểm, hai tên hiệp sĩ kia liền chuẩn bị tư thế chiến đấu.

“Tên cận bã này, mặc dù trông hắn có vẻ khá yếu nhưng đừng lơ là, đếm đến 3, 2, 1, chúng ta sẽ tấn công cùng một lúc.

"Hãy giao nó cho tôi, đếm đến 3 đúng không?"

Thận trọng tiến lại gần bọn chúng, tôi lén lút giả giọng của một tên.

“Đợi đã, hay là chúng ta đếm đến 10?”

“Không! Đừng đếm đến 10. ”

“Eh, eh?! Anh đang nói cái gì vậy, 10 hay 3?”

“Tên khốn kia đang giả giọng của tôi. ”

Trong lúc cố lừa 2 tên hiệp sĩ này, đột nhiên một cảnh báo vang lên từ phía xa.

“Con Thập Tự Quân đang lao đến đấy!! ”

Lời thông báo kia đã làm 2 tên hiệp sĩ này bị mất cảnh giác và trở nên luống cuống, khó xử.

“Woa?! ”

“Cái, cái quái gì vậy?”

Darkness, người bị đánh, đập nảy giờ vẫn không thể hiện cảm xúc gì. Cô ấy đang đi đến vị trí của tôi và Aqua, kéo theo thêm 2 tên hiệp sĩ nữa đang tuyệt vọng bám vào eo hông giữ Darkness lại.

Cô ấy vừa cố gắng gỡ hai tên cản trở này ra, vừa tiến gần tôi và nói:

“Kazuma, Aqua, chúng tôi đến hỗ trợ hai người rồi đây! Để tôi giúp một ta--y... Này, Kazuma, giúp tôi một chút! Hai người này đang...”

Cô vừa biến số lượng địch mà tôi phải chiến đấu lên thành 4 đấy, đồ ngốc này!!

2 tên hiệp sĩ kia thả Darkness ra liền hội nhóm cùng 2 tên hiệp sĩ đang đấu với tôi. Bọn chúng đứng dàn ra bao vây chúng tôi. Chưa kịp hết hoảng hồn tôi còn nghe thấy tiếng nói tự tin của Aqua ở sau lưng mình.

“Nào, chúng ta thử 3 chọi 4 nhé?” Aqua, người đã hóa giải phép “Bind” của tôi và mỉm cười nhìn mấy tên hiệp sĩ.

Khoan đã, hóa giải phép “Bind” của tôi đồng nghĩa với việc tên hiệp sĩ còn lại cũng được giải thoát...

“Nè, Kazuma! Sao giờ mọi việc lại tồi tệ hơn rồi vậy này?!”

“Ahhhhh!! Hai con Crusader và Archpriest vô dụng này! Bây giờ tôi phải cân 5 đấy! ”

Thế là 5 hiệp sĩ trước mặt tôi bước vào tư thế cầm kiếm.

Có vẻ mục tiêu của tất cả bọn chúng là tôi. Nếu bây giờ bạn ảo tưởng như Yasuo nhảy vào cân 5 vệ sĩ Hoàng Gia của Quân Đội Quỷ Vương thì chắc chắn bạn sẽ bay màu trong 1 nốt nhạc ngay.

Thế nên khi những tên hiệp sĩ lao lên cùng 1 lượt, tôi và Aqua cố gắng núp sau người của Darkness.

“Decoy”

Tất cả thanh kiếm của họ chuyển hướng hết sang Darkness. Dù cho có 5 cây kiếm đâm vào Darkness, nhưng họ chỉ có thể gây một vài vết xước trên giáp của cô ấy, cũng như cắt 1 ít tóc và gây ra 1 vết thương nông trên má. Những tên hiệp sĩ định nhắm vào tôi lúc đầu rất tức giận vì họ đã đánh phải Darkness.

“Chết tiệt, nhát chém của tôi bị ảnh hưởng bởi Decoy. ”

“Tôi...Tôi không thể điều khiển thanh kiếm của mình. ”

“Kuu...! Đúng như mong đợi của ta về đội quân Hoàng Gia mà! Nào hãy tấn công một cách dữ dội vào ta đi, ta sẽ nhận hết!”

Các hiệp sĩ sau khi nghe được lời thách thức của Darkness, liền lùi bước thận trọng quan sát. Bỗng dưng 1 trong 4 tên ngã gục xuống.

“Aqua-sama, người có ổn không?”

Nếu để ý thì những tên hiệp sĩ khác ngoại trừ mấy tên chúng tôi đang đối đầu đều đã bị chém hạ hết rồi. Bất ngờ thay có 1 tên hiệp sĩ nhảy lên chém vào người Mitsurugi, nhưng...

“!?... Cái quái, Kiếm của ta...!?”

“Đây là cây kiếm huyền thoại được trao tặng bởi một vị nữ thần xinh đẹp và quyền năng. Thế nên không có cái gì nó không thể cắt đứt được. ”

Mitsurugi nhẹ nhàng chém phăng thanh kiếm của tên hiệp sĩ xấu số đó như thể cắt một miếng đậu phụ vậy. ...Cái quái gì thế?

“Tên này thật nguy hiểm! Chúng ta nên tiêu diệt hắn trước...Ah! ”

Một tên khác cố cảnh báo với mọi người cũng bị Mitsurugi cắt đứt kiếm. Nhận thấy sự nguy hiểm ấy từ cậu ta, 3 tên hiệp sĩ còn lại liền thay đổi mục tiêu và lao vào chém tới tấp cậu ấy.

“Rune of Saber! ”

Mitsurugi, người đang rất tỏa sáng với thanh kiếm của mình đã chém cả 3 trong 1 nhịp. Một chiêu hạ gục toàn bộ những tên hiệp sĩ cuối cùng.

“...Cậu ta lại làm những điều thừa thãi rồi...”.

Darkness khó chịu lắm lắm.

Tôi nên nói gì đây.

Tại sao cậu ta lại sở hữu 1 thanh kiếm quá bá và mất cân bằng đến như thế vậy... Mitsurugi đến chỗ của Aqua và nắm lấy tay của cô ấy rồi hỏi:

"Aqua-sama, người có bị đau hay không vậy? "

"Tôi ổn. Tôi sẽ hồi phục cho Darkness trước..." "À vâng, tôi xin lỗi..."

"Tôi không để ý đâu nhưng cách anh quấy rối tình dục tôi giống hệt cách của Kazuma vậy. "

"Oii, cô muốn bị ăn đòn à?" Mitsurugi thấy vậy liền vội vàng buông tay của mình ra.

"Anh khỏe lắm đúng không? Thử đánh nhau 1 v 1 với Quỷ Vương xem nào. "

Tôi hơi khó chịu nói với Mitsurugi trong khi đảo mắt ra nhìn chỗ khác. -
---Nhìn những cái xác của các tên hiệp sĩ nằm rải rác trong căn phòng là đủ để hiểu thực lực của đôi bên.

"Dù gì thì anh cũng sở hữu loại cheat mạnh hơn tôi rất nhiều mà. "

Như để trả lời cho câu nói của tôi, Mitsurugi liếc nhìn Aqua trong khi cầm cây kiếm của mình. Một cái cheat bá đạo à... Khi tôi nhìn Aqua, người đã chữa thương cho Darkness xong liền quay mặt đi để lẩn tránh ánh mắt của tôi. Trong khi Megumin và Yunyun nghỉ ngơi sau

đội thi triển phép nhiều lần thì tôi rất lo về cái cánh cửa siêu to khổng lồ ở phía sau phòng nghỉ của các hiệp sĩ.

Nếu đúng như lời nói của Mamon.

Thì căn phòng này dẫn thẳng tới phòng của Quỷ Vương Có nghĩa là chúng tôi vừa vượt qua thử thách để đến đánh bại Quỷ Vương rồi à? Tôi đã đến đây một cách dễ dàng nhưng tôi chắc chắn nếu tôi còn tiến sâu vào nữa thì tôi sẽ gặp phải một trong những trận chiến khắc nghiệt nhất của thế giới.

Điều này không ổn chút nào, tôi cần nói chuyện với mọi người mới được.

"Được rồi. Nhiệm vụ của tôi là đưa Aqua về sau khi gây ra mớ hỗn độn này và đã xong xuôi cả rồi. Chúng ta có thể đi về nhà nhờ Teleport của Yunyun được chứ? "

Vừa nghe thấy câu nói của tôi, Mitsurugi có vẻ không đồng tình và lắc đầu:

"Anh đang nói cái gì vậy? Quỷ Vương đang ở ngay bên cạnh chúng ta đấy. Cơ hội này nếu chúng ta bỏ lỡ thì sẽ không còn nữa đâu. Chúng ta nên mở 1 cuộc chiến giữa con người và Quỷ Vương ngay bây giờ. "

Thế thì chuyện con gái của Quỷ Vương với chục đội quân tinh nhuệ của ả sắp quay lại thì sao?! Ngay cả khi ta có thể đánh bại Quỷ Vương thì cô ta sẽ quay lại và quét sạch chúng ta mất thôi

"Ita ...! Đau quá! Tại sao hai người cứ véo má tôi vậy? Đây đáng lẽ khoảnh khắc cảm động của những đồng đội cũ gặp lại nhau sau một quãng thời gian dài mà. Chúng ta nên ôm nhau và tán chuyện với nhau chứ, đau, đau quá! "

Aqua, người đang bị cả Megumin lẫn Darkness véo má

Nhìn thấy Aqua vui vẻ như vậy, lòng tôi cũng nhẹ nhõm hơn phần nào.

“Oi, Megumin đã phá hủy hàng rào bảo vệ lâu đài rồi thế nên chúng ta có thể tấn công bất kì lúc nào mà. Hãy để những việc đó cho Hồng Ma Tộc và những cheater khác thôi. ”

Tôi đang thông thả nói thì bỗng dưng Yunyun xen ngang vào và hét lên:

“C-cậu đã tự mình phá hủy rào chắn á? Kể cả tập hợp tất cả những pháp sư xuất sắc nhất thì cũng không thể phá hủy được đâu, Megumin, cậu đã làm tất cả thật à?”

“Đúng vậy. Trong khi mọi người đang mải mê đột nhập lâu đài thì cũng có lúc nhiều vụ nổ liên tiếp xảy ra mà. Đây là do Megumin cả đấy, em ấy cầm những viên Manatite hảo hạng và đã spam phép thuật liên tục...”

Megumin lại phá đám tiếp lời nói của tôi.

“Không phải do Quỷ Vương mà là Megumin ư...? Này...mặc dù bọn tớ vẫn đang ở trong lâu đài, cậu vẫn ra tay một cách tàn bạo!”

Yunyun rơm rớm nước mắt, run rẩy vì sợ hãi.

“Thật là khủng khiếp! Cậu đã thực sự định chôn sống bọn tớ với Quỷ Vương à?”

“Không không, tớ chỉ hơi phẫn khích trước sự bất ngờ của món quà tớ nhận được thôi mà! ”

Trong khi đó ở bên cạnh tôi, Aqua thút thít xin lỗi Darkness.

“D-Darkness..., cô có thể véo má tôi mà! Nhưng hãy làm điều đó thật nhẹ nhàng nhé... Tôi biết mình đã sai vì đã tự quyết định rời đi mà không xin phép rồi, v-vì vậy tha lỗi cho tôi được không, hic! ”

Nhìn thấy tình cảnh hổ lốn trong thời gian nguy cấp như này, những người đồng hành cùng Mitsurugi dù còn mệt nhưng vẫn cố nói tiếp:

“Chúng ta có đi tiếp không vậy? Dù gì thì tôi cũng sẽ mãi theo Kyouya, kể cả anh ấy có đi bất cứ đâu. ”

“Tôi đã đến đây vì Kyoya, thế nên tôi sẽ đi theo anh ấy cho đến khi tôi chết. Nếu như Kyoya có đánh Quỷ Vương, tôi vẫn sẽ theo! ”

....Chà, quả là những người đồng đội tốt... Sở hữu một thanh Ma Kiếm với sức mạnh cực bá cùng 1 dàn harem, tôi bắt đầu ghen tị với Mitsurugi rồi đấy...

So sánh với đồng đội của tôi thì...

Megumin chuẩn bị đánh nhau với Yunyun còn Aqua thì đang bị la mắng bởi Darkness.

Tổ đội của tôi khác biệt gì so với tổ đội của anh ta nhỉ?

“Aqua-sama, người nghĩ chúng ta nên làm gì bây giờ?”

Mitsurugi hỏi Aqua, người vẫn bị Darkness véo má.

“...Tôi á?... Ừ thì nếu cậu tự tin có thể đánh bại Quỷ Vương dễ dàng thì cậu nên đi đi, nhưng bởi vì bạn bè của tôi đều ở đây hết nên...tôi...tôi có hơi phân vân...”

Aqua nói với 1 giọng nói nhỏ nhẹ và yếu ớt.

Thực sự thì tình hình này rất tồi tệ.

Tôi hiểu cảm giác của cô ấy.

Tôi cũng muốn đi về nhà mà...

----Quyết vậy đi.

“Thế thì hãy về nhà thôi. Chúng ta có thể rút lui rồi bàn kế hoạch trước khi đi đánh 1 trận chiến quyết định với hắn. Theo tôi thì cách dễ nhất để đánh bại Quỷ Vương là ta nên dịch chuyển ra ngoài lâu đài rồi để Megumin bắn Explosion mỗi ngày...”

“-Từ từ đã Satou Kazuma, không có lí do nào để Quỷ Vương vẫn ở lại đây khi rào chắn đã bị phá vỡ. Phe ta sẽ tiêu tốn rất nhiều thời gian để chuẩn bị 1 đội quân tinh nhuệ sẵn sàng nghênh chiến với Quỷ Vương và trong khoảng thời gian đó thì có khi rào chắn đã được hồi phục và nâng cấp rồi! Cậu nên suy nghĩ kỹ về điều này!" Mitsurugi cố ngăn tôi kể nốt kế hoạch của mình.

Trước đây khi tôi đánh vào đầu Darkness mỗi khi cô ấy phạm lỗi, hay xoa đầu cô, hoặc chỉ mỉm cười với cô ấy thôi thì Darkness sẽ để đầu tóc của mình bù xù lên.

Khi tôi nhớ về những chuyện xưa thì ánh mắt của 2 chúng tôi gặp nhau. “Này Kazuma, tôi đã phạt Aqua xong rồi, giờ thì đến lượt cậu! Sao cậu dám làm bẽ mặt tôi trước nhiều người như thế! Cởi ngay bộ áo giáp đó và ra đây cho tôi. ”

“Ouch! Xin lỗi, đừng có đánh tôi khi đang mặc áo giáp, cơ thể tôi đang kêu rắc rắc đây này!”

Mitsurugi đang rất nghiêm túc, nghiêm túc hơn rất nhiều so với Darkness, cậu ta nhìn thẳng vào mắt tôi rồi nói:

“Cậu là người kéo Aqua đến thế giới này mà? Cậu đáng lẽ phải là người mạo hiểm mạng sống của mình để đánh bại Quỷ Vương và đưa

cô ấy về thiên giới. Cậu phải có trách nhiệm cho hành động của chính mình!”

(Này nếu cậu cứ thế mãi thì sẽ chẳng bao giờ tán được người mình thích đâu...)

Đây có vẻ như là 1 câu hỏi rất quan trọng với anh ta nên chắc tôi chỉ có thể im lặng và lắng nghe Mitsurugi mà thôi

(Nhưng tôi cũng phải công nhận rằng gu cậu ta mẫn thật).

Mitsurugi, người luôn tỏ ra ngẫu lòi như vậy nắm lấy tay tôi nên tất nhiên tôi phải sử dụng “Drain Touch” để tự vệ rồi.

“!! Này cậu bị làm sao thế? Tôi cứ tưởng nếu chúng ta cùng đánh bại Quỷ Vương thì ta có thể trở thành bạn tốt với nhau chứ?! Oi oi, loại kỹ năng quái quỷ gì đây, tôi cảm giác như năng lượng của mình đang biến mất dần. ”

“Không quá khó cho cậu kết bạn đâu, ở Axel đang có vô số người đang chờ được cậu kết bạn kia kìa! Nếu đi cạnh cậu thì tôi sẽ bị coi là kẻ xấu mất nên tốt nhất là tránh ra đi!”

Khi Aqua thấy tôi và Mitsurugi cãi lộn, cô ấy có biểu hiện hơi kì lạ rồi chen ngang cuộc tranh luận của 2 chúng tôi.

“Từ khi đến đây, hôm nào cũng là 1 ngày quý giá đối với tôi nên tôi không phàn nàn về việc mình bị kéo tới thế giới này đâu. Không hề!”

“Vậy, tại sao người lại rời thị trấn?”

Câu hỏi của Mitsurugi đã làm Aqua bối rối.

Và chỉ trong một khoảng khắc, nét buồn bã, cô đơn thoáng hiện lên khuôn mặt của nhỏ, cô ấy nhìn tôi với vẻ mặt rầu rĩ. Tôi lỗi

“T-tôi chỉ muốn được thử cái cảm giác chạy trốn đấy thôi, vậy đó...”

Sau đó Aqua đã nói 1 thứ mà tôi không ngờ tới.

“Tôi nên nói thế nào nhỉ? Tôi chỉ muốn dạy cho những kẻ vô ơn với ân nhân của mình 1 bài học. Đó cũng là lí do tôi bỏ trốn. Vậy thì phản ứng của mọi người trong thị trấn thế nào vậy? Họ có lo lắng không? Mọi người có bàn tán gì không thế?”

Aqua hỏi Megumin và chúng tôi với 1 tâm trạng hồi hộp.

“Chắc chắn rồi, trước khi đi tìm cô, đã có rất nhiều người trong thị trấn dạy tôi các skill khác nhau, và họ giao cho tôi nhiệm vụ là đưa cô trở về 1 cách an toàn. Nếu như quân đội Quỷ Vương không tấn công thị trấn thì đảm bảo sẽ có nhiều Mạo Hiểm Giả đến đây đấy!”

“Eh, thật á? Có vẻ như mọi người ở đây đều là tsundere giống hệt Kazuma nhỉ... Bọn họ vốn thường khá lạnh nhạt với tôi, thế nhưng tất cả đều lo lắng cho tôi như thế thì tôi sẽ bỏ qua vậy.”

“Vậy thì...Chúng ta đi về thôi Kazuma!”

Aqua quay lại 1 cách hồn nhiên với tôi.

Nụ cười ngốc nghếch của nhỏ luôn tỏa sáng, dù chỉ 1 ít...

Tuy nhiên vẫn có 1 thứ gì đó uẩn khúc mà chỉ có tôi, người bên cạnh nhỏ lâu nhất, mới có thể hiểu được.

“...Tôi hiểu rồi. Nếu Aqua-sama nói vậy thì... ”

Mitsurugi cùng với 2 người đồng hành thở ra 1 hơi thật sâu.

Còn Yunyun thì bắt đầu niệm phép Teleport.

“Mọi người có biết ý nghĩa của từ khốn khổ là gì không?”

Tôi lẩm bẩm sau lưng mọi người.

Vừa nghe thấy thế, Megumin với Darkness, như biết trước là tôi sẽ nói gì liền quay lại nhìn tôi và nở nụ cười tinh nghịch.

Này, dừng lại đi, đừng nhìn tôi như một thằng Tsundere thế chứ.

Tôi không làm cái này vì Aqua đâu, hiểu chưa?

Tôi có 1 lí do rất chính đáng để đánh bại Quỷ Vương, hai người hiểu mà!

Tôi đã tiêu gần hết số tiền cho những viên Manatite đó rồi, hiện giờ tôi đang phá sản, đúng chứ?

Bộ tứ chúng tôi đã ở bên nhau từ rất lâu rồi, lâu đến nỗi không cần giao tiếp mà vẫn có thể hiểu ý của nhau.

“ Hmm, tôi đang thắc mắc thủ cấp của Quỷ Vương sẽ được bao nhiêu tiền. ”

Chương 3:

Chúc mừng cho Thánh hiệp sĩ này!

Darkness đang là người tiên phong đứng trước cửa phòng Quý Vương.

Mitsurugi đứng đằng sau cô ấy, theo sát là một người sử dụng thương, một cô gái với nghề nghiệp đạo chích, rồi mới đến Yunyun, Aqua và Megumin.

Darkness sẽ xông thẳng vào căn phòng của Quý Vương với vai trò tiên phong, hút sát thương từ hấn và những thuộc hạ của hấn với 2 kĩ năng.

Nguồn sát thương chủ lực sẽ được Mitsurugi và Yunyun đảm nhiệm, người phụ nữ cầm giáo sẽ tấn công kẻ địch lân cận, còn cô gái đạo trịch sẽ giữ vai trò trợ thủ.

Aqua sẽ thực hiện phép hồi phục cho mọi người ở dưới.

Nhưng sau tất cả thì con bài tử của chúng tôi vẫn là Megumin nên tôi đã bảo em ấy đứng cuối cùng và cố giữ vị trí.

Nếu Darkness có thể chống chịu đủ và chỉ cần Mitsurugi và Yunyun tiêu diệt được Quỷ Vương thì mọi chuyện sẽ rất tốt đẹp.

Nhưng trong trường hợp Quỷ Vương quá mạnh, đến nỗi ngay cả Darkness cũng không thể chịu nổi thì tôi và Yunyun sẽ dịch chuyển hẳn ra một nơi nào đó.

Nếu trận chiến này kéo dài thì tôi e rằng mọi thứ sẽ...

Tôi đang khá là lo lắng và hồi hộp thì bỗng dưng...

“Cuối cùng thì cậu vẫn là 1 tên nhát gan nhỉ...Giống hệt cái cách cậu đánh nhau với tôi, hay cái đòn đánh bất ngờ từ ban nãy. Mặc dù cậu đã rêu rao cái thông tin rằng đã đánh bại tôi cho tất cả mọi người thì cũng đừng thảm hại đến mức này chứ!?”

Tôi nấp sau sau cánh cửa và bị la mắng bởi Mitsurugi.

“Tôi ước rằng cậu có thể tôn trọng tôi một chút, chứ không phải đang mắng mỏ tôi như thế này. ”

Tôi phản bác lại.

Ngoài ra, kể cả tôi có là một kẻ nhát cáy đi nữa thì vẫn có những trận đấu mà kẻ 'nhát gan' đây không được phép thua. Ví dụ như, vì số phận của người dân chẳng hạn? hoặc trận chiến cuối cùng đầy kịch tính đang chuẩn bị được bắt đầu...?

Tôi cởi bỏ bộ giáp nặng nề ra, khó khăn di chuyển ra chỗ khác.

Nếu trận đấu diễn ra quá căng thẳng thì tôi sẽ lẩn trốn trong khi mọi người chuẩn bị tách ra và đánh nhau một mình với Quỷ Vương

Kế hoạch của tôi vẫn là lẩn trốn và tấn công từ phía sau Quỷ Vương, giống y hệt cái cách tôi đã kết liễu tên chỉ huy đầu dê kia.

"Này, Kazuma mặc dù đã rất tự mãn nhưng hôm nay cậu ta lại chiến đấu theo cái cách 'bẩn thỉu' đó à?"

"Shh! Trật tự đi Aqua, chúng ta đang chuẩn bị cho 1 trận chiến khốc liệt với Quỷ Vương mà, hãy tận hưởng nốt những thời gian tốt đẹp này với bạn bè của mình đi và đừng làm cậu ta đổi. "

Tôi nghĩ tôi nên tự đi về nhà một mình thật, và rồi.

"Mọi người, tôi có đôi lời muốn nói. "

Mitsurugi nhìn mọi người với 1 vẻ mặt thực sự nghiêm túc.

“Tôi mừng vì mọi người đã theo tôi đến đây, tham gia trận chiến này, trận chiến quyết định số phận của cả loài người...”

Trong khi Mitsurugi còn đang nói lảm nhảm vài thứ thì Aqua kéo kéo cánh tay của tôi.

“Kazuma, Kazuma, cậu có chắc chắn muốn làm việc này không vậy? Ý tôi là, chúng ta đã mạnh lên rất nhiều và sẽ thừa sức kiếm được rất nhiều tiền mà. Chắc chắn nếu chúng ta đánh bại Quỷ Vương thì chúng ta sẽ không phải nghĩ ngợi về tiền nong làm gì. Và tôi sẽ không nói cậu là một kẻ thận trọng và nhát gan nữa đâu. ”

Aqua vừa nói một điều gì đó rất ngốc nghếch nhưng vẻ mặt của nhỏ thì đang vô cùng nghiêm trọng.

“Cô là cái người nghĩ ra cái trò đánh bại Quỷ Vương ngay từ đầu đấy!! Vẫn còn có rất nhiều điều tôi muốn nói với cô khi về dinh thự, tôi sẽ giảng đạo cho đến khi cô khóc bết nhè thì thôi. Cô hiểu ...phải không? Dù gì cô cũng muốn trở lại thiên giới sau tất cả, vì vậy cô có thể quay về nhà ngay sau khi ta đánh bại Quỷ Vương mà, rồi sống một cuộc sống hạnh phúc. Nhưng mà nếu cô tỏ ra mạnh mẽ hay tự tin thái quá thì thế nào cũng sẽ dựng Death Flag nên cẩn thận một chút đi. Cô toàn dựng ra Death Flag cho cả nhóm thôi. ”

-Những câu nói của Aqua từ cái đêm hôm đó bỗng hiện hữu trong tâm trí tôi-

“Này Kazuma, Tôi ổn mà. Tôi muốn về nhà. Tôi muốn gặp lại Zell Đại Đế, tôi muốn nghe mọi người mắng mỏ trong khi được thưởng thức những chai rượu thượng hạng. Chúng ta... về nhà đi...”

Tôi đang định nói rằng cô không nên nghe những lời la mắng đó...

“...Tôi muốn được về ‘nhà’...”

Tôi không thể quên được cái hình ảnh Aqua ôm đầu gối, cô đơn ngược lên ánh trăng, tôi không thể quên được.

“...Thôi đi! Tôi sẽ gặp rắc rối nếu không đưa cô về thiên giới mất!”

“Đừng có nói với tôi như thế nữa, tên Tsundere Neet này, ít nhất thì hãy thành thật với bản thân của mình đi chứ!”

Lúc này, Mitsurugi vẫn đang cố động viên mọi người.

"Fio, Cremea. Mọi thứ rồi sẽ ổn thôi, đừng quá lo lắng như vậy chứ!

Tôi không phải loại người sẽ chịu thua dễ dàng thế đâu. Hãy tiêu diệt tên Quỷ Vương và trở về ngôi nhà của chúng ta. Nếu như có ai chết thì chúng ta có thể rút lui ngay lập tức mà. Hơn nữa chúng ta vẫn còn có Aqua-sama. Kể cả có thua đi chăng nữa thì ta chỉ cần cố gắng mạnh mẽ hơn thôi!! Tôi đã rất cần cù thăm ngàn và đạt đến ngưỡng

level cao nhất này... Cảm ơn vì đã theo tôi đến cuối cuộc hành trình này, hãy đánh bại Quỷ Vương và đi về nhà thôi!"

.....Và những lời nói lảm nhảm, vợ vắn của Mitsurugi cuối cùng cũng đã kết thúc.

Hai cô gái, người sử dụng thương, người làm đạo trích, xúc động như chuẩn bị òa lên khóc.

À thì tôi chỉ thắc mắc ai là Fio và ai là Cremea thôi.

Bây giờ tiết mục chính chuẩn bị bắt đầu rồi.

"Này Aqua, cô có hiểu chiến thuật không đấy? Nếu như có ai mất mạng thì phải dừng trận chiến ngay lập tức rồi sẵn sàng sử dụng Teleport để tẩu thoát khi lời được xác của họ về. Vì cô rất quan trọng nên nếu cô mà bị làm sao trong khi hồi phục hay hồi sinh cho mọi người thì trận chiến sẽ gần như sẽ kết thúc đó!"

Đúng vậy.

Chừng nào cô ấy còn sống thì chừng ấy chúng tôi vẫn còn cơ hội, nhưng mà kể cả thế thì tình huống xấu nhất vẫn có thể xảy ra.

Tôi sợ rằng nhỏ sẽ vô thức đi đến hồi phục hay hồi sinh cho những người bị thương mà không cần biết có kẻ địch hay không...

“Tôi sẽ không về vấn đề này thêm một lần nào nữa đâu, nhưng cậu phải tin tôi. Ừm...tôi có một linh cảm cực kì xấu về Kazuma, có lẽ về việc Kazuma có thể chết ngay tức khắc ấy, nó thực sự tồi tệ lắm luôn á. ”

“Đồ ngốc này, đừng có nói nữa! Tại sao cô lúc nào cũng phải dựng ra một cái Death Flag vậy! Cô cần lắng nghe và ghi nhớ những điều tôi sắp nói đây, vì mạng sống của cô và mọi người. Nếu có ai chết, nghiêm cấm được bước tới và hồi sinh họ ngay. Cô cần giữ một vị trí an toàn và hỗ trợ cho chủ lực của team. Chỉ cần cô còn sống thôi thì ta vẫn có thể hồi sinh tiếp được. Cô hiểu chưa?”

Tôi tin rằng nhỏ ấy sẽ hiểu và làm tốt điều này.

“Em nghĩ chúng ta nói chuyện đủ rồi đó. Giờ thì em sẽ tặng thứ này cho mọi người. Nhưng trước hết, em sẽ để lại cho Kazuma với số lượng lớn hơn bình thường, phòng trường hợp...”

Megumin vừa nói vừa lục lọi chiếc balo chứa đầy Manatite rồi lấy ra 5 viên đưa cho tôi.

Sau đó, em ấy lấy thêm 1 viên nữa cho Yunyun.

CUỐI CÙNG ĐÃ ĐẾN
LÂU ĐÀI QUỶ VƯƠNG
NHỮNG NGƯỜI NÀO
SẼ NẮM GIỮ CHÌA KHÓA
ĐỂ ĐÁNH BẠI HẮN ĐÂY...?

THẬP TỰ QUÂN (KHỔ DÂM)

ĐẠI TU SĨ (NỮ THẦN VÔ DỤNG)

ĐẠI PHÁP SƯ (CƯỜNG EXPLOSION)

MẠO HIỂM GIẢ (NGHỀ YẾU NHẤT)

MITSURUGI

BẠC THẦY KIẾM THUẬT (DỪNG THANH KIẾM MÀ THUẬT)

YUNYUN

ĐẠI PHÁP SƯ (ĐANG TUYỂN BẠN)

"Wow... Đây quả là một viên Manatite rất lớn và chất lượng...! Tớ...tớ có thể lấy nó được không? "

"Dĩ nhiên rồi! Đây là một món quà của tớ dành cho cậu mà. "

"Ế, M-Megumin! Nếu như cậu định đưa cho tớ thứ đó thì làm ơn hãy đưa cho tớ thật nhanh được không!? Tớ háo hức lắm rồi! "

Megumin chưa đưa viên Manatite ngay mà ngồi dằn dò kỹ lưỡng.

"Đây là thứ quan trọng nhất tớ nhận được từ Kazuma, vậy nên làm ơn, hãy giữ nó cẩn thận nhé? Đây thực sự là một vật phẩm rất quý hiếm và đắt đỏ. "

Đoạn, em ấy nói tiếp:

"Đây cũng là món quà cho cậu! Tớ biết cậu rất vui khi nhận được quà, nhưng mà đừng có phấn khích quá nhé. "

"Tớ sẽ giữ nó cẩn thận! "

Yunyun nhận viên Manatite trong khi nhìn viên đá ấy bằng đôi mắt sáng rực.

Aqua, người cũng đang theo dõi cuộc trò chuyện kia rất hồi hộp và kỳ vọng vào nhóc nố.

"Này Megumin, còn chị thì sao?"

“Em tưởng chị đâu cần cái này chứ? Em đã ở với chị rất lâu rồi và em chưa bao giờ thấy chị cạn kiệt mana cả. ”

“Cái đấy rất quan trọng với chị mà, nếu chị không dùng đến thì vẫn có thể bán nó đi!”

Và thế là hai người họ lại cãi nhau.

Trong khi đó, tôi nấp đằng sau cánh cửa, thận trọng cất vài viên Manatite vào trong túi.

Tôi vẫn chưa thể hình dung được những quái vật và chúng tôi sắp đối đầu sẽ kinh khủng như thế nào, kể cả có bất kĩ năng nhận diện kẻ thù đi chăng nữa...

Tôi nghĩ rằng nếu như Quỷ Vương có khả năng tăng sức mạnh cho các con quái xung quanh thật thì tốt nhất chúng tôi nên đi gần nhau, tuy vậy còn những tên quái từ bên ngoài căn phòng Quỷ Vương đến để tiếp viện thì sao nhỉ?

Darkness, người đang đứng bên cạnh tôi, nở một nụ cười rất đỗi dịu dàng.

“Này Kazuma, có nhớ rằng ngày đầu tôi tham gia tổ đội của cậu không? Cậu nói rằng cậu muốn tiêu diệt Quỷ Vương ấy, tôi đã không nghĩ mình sẽ được chứng kiến cái khoảng khắc đó đâu, hi hi. ”

...Không thể tin được cô ấy vẫn nhớ sau ngàn đầy thời gian. Cơ mà gợi nhớ lại quá khứ thì nó sẽ thành 1 Death Flag mất. Bỗng dưng Darkness bối rối.

“Dừng lại đã, nếu nếu cậu đánh bại Quỷ Vương thì.....thì.....!”

Nụ cười của Darkness nhanh chóng biến mất.

“Ahh, này Kazuma, cậu còn giữ chiếc nhẫn không ? Cái chiếc mà cậu đã chộm được từ Iris-sama vào cái đêm ấy đấy!?”

“Này, dừng lại đi, đừng nói nữa, cô làm Mitsurugi nghe thấy mất!”

“Cái gì?! Cậu chính là tên trộm đã bén mảng vào lâu đài vào giữa đêm hôm khuya khoắt và ăn cắp chiếc nhẫn của Iris-sama à?! ”

Mặc dù có hơi đột ngột và bất ngờ, Mitsurugi, người vẫn trong tư thế chuẩn bị chiến đấu đứng đằng sau Darkness, có hơi khó chịu nhìn tôi, như thể cậu ta muốn nói cái gì đó.

“Điều đó không quan trọng nữa! Cậu vẫn giữ chiếc nhẫn chứ? Có làm mất nó không vậy trời!?”

“Không, tôi không làm mất nó! Tôi đã cất nó ở dinh thự cùng chỗ với mấy cuốn “sách Thánh” của mình ấy! ”

Sau cùng thì đó vẫn là chiếc nhẫn của em gái tôi, tôi đã cất nó trong 1 chiếc hộp mà tôi thấy trang trọng nhất.

“Ehhh?! Đừng có để chung chiếc nhẫn cao quý của Hoàng Gia với mấy thứ đồ trôi nổi đó!! Tìm ai đó thích hợp để kết liễu Quỷ Vương thay vì cậu đi.... Ah, nếu Mitsurugi đánh bại hắn thì anh ấy sẽ gặp rắc rối mất. Được rồi, hãy đưa cái đầu Quỷ Vương cho tôi!”

"Cô muốn lấy tất cả vinh quang, danh vọng và tiền bạc của cả đội à? Tôi tưởng cô không quan tâm tới nó cơ nhưng càng ngày tôi lại càng thấy cô bị tha hóa đi rồi đấy! Điều đó không quan trọng, ta có thể đưa cái đầu của Quỷ Vương cho bất kì ai, ngoại trừ cô và Mitsurugi! "

Và Megumin, người xen vào cuộc tranh cãi của chúng tôi, giơ tay lên
“Hừm, vậy thì em sẽ lấy cái danh hiệu kẻ diệt Quỷ Vương. "

“Oii, em không thể bắn Explosion trong căn phòng chật hẹp mà! Em phải thực sự suy nghĩ cẩn thận trước khi tung chiêu chứ! "

“Tôi đang lo lắng về cái áo giáp của cô đấy. Với cô thì trông dễ thương đấy nhưng theo góc nhìn của tôi thì nó bị nguyên rủa rồi, thấy chứ? Cái áo giáp đó sẽ tan biến sau khi lời nguyền bị hóa giải. "

Ngay tấp lự Darkness tóm lấy Aqua, người đang cố gắng thanh tẩy bộ giáp này và bảo cô ấy không được thực hiện bất kì loại phép thuật nào lên người mình trước khi giao tranh.

Etou... Gì đây.... Cái sự vui vẻ, thiếu căng thẳng trước một trận chiến khốc liệt này là thế quái nào vậy...

"Kể cả khi tôi không thể ám sát được Quý Vương thì mọi người đều có cơ hội tiêu diệt hắn mà. Cô cũng có thể trở thành vị anh hùng đó. "

"Theo tôi được biết rằng khả năng kháng vật lý và kháng sát thương phép của Darkness rất đỉnh cao!"

"Tốt nhất luôn đấy chứ. "

Kể cả khả năng hồi phục của Aqua và sức chống chịu đã đạt tới cực điểm giới hạn của Darkness vẫn không thể đánh bại Quý Vương thì chỉ còn một cách đó là rút lui rồi nhờ Megumin spam Explosion từ một khoảng cách xa.

Và rằng Quý Vương sẽ phải sống trong cảnh không rào chắn và lâu đài của hắn bị tàn phá mỗi ngày.

Darkness cười cười trong khi hất cùi trở vào ngực tôi.

"Tôi không thể tấn công nhưng mà tôi trông cậy hết vào cậu đấy, còn lại cứ tôi bảo vệ mọi người. "

Thật hiếm gặp một Darkness như thế này đó... Darkness vẫn luôn là tấm khiên của nhóm, cố như 1 người hùng thầm lặng vậy.

Tôi thật lòng biết ơn cô ấy rất nhiều.

“Cả cuộc đời là một nữ hiệp sĩ, cuối cùng giấc mơ được tra tấn bởi Quỷ Vương cũng thành hiện thực rồi. Kazuma... Cảm ơn cậu nhiều! ”

“Này, tôi đang rất xúc động và định cảm ơn cô đấy, trả lại cảm xúc vừa rồi của tôi lại đi. ”

Thật là.

Aqua, Megumin, Darkness, cả ba người họ vẫn cứ hồn nhiên như vậy vào cái thời khắc này...

Giờ đây không gian dường như ngưng đọng lại.

Mọi người đang đợi Aqua niệm buff, nhìn nhau rồi gật đầu.

"Đừng!! "

Darkness đá phăng cánh cửa và xông lên.

“Quỷ Vương! Hãy chuẩn bị đi!!! ”

“Cursed Lightning!”

“Cursed Lightning!”

“Cursed Lightning!”

Vào khoảng khắc mở cánh cửa ra, những tia sét bất ngờ phóng liên tục thẳng tới chỗ của Darkness.

“Oi?! ”

Tôi sợ hãi hét lên một giọng nhỏ nhẹ khi nấp đằng sau cánh cửa.

Đây chắc chắn là cái ma thuật mạnh mẽ mà Wiz đã sử dụng để xuyên thủng bụng của con rồng trong hầm ngục lần trước...

Cơ thể của Darkness bị hất văng ra khi nhận trọn vẹn tấn sát thương vào người.

“Người thật hèn hạ, tấn công mà không báo trước, người có thực sự là Quỷ Vương không đấy!?”

Một làn khói đen xì bốc ra từ áo giáp của Darkness khiến chúng tôi cũng nhanh chóng chạy theo vào căn phòng.

Trời ạ, cứ như là tôi vừa thấy 1 phép thuật đầy quyền năng và chết chóc ngay trước mắt mình vậy...

Trong lúc tôi còn đang ngưỡng mộ sức chống chịu đáng kinh ngạc của Darkness thì mọi người đã ở hết trong căn phòng và để tôi lại một mình.

Yunyun vừa chạy vừa niệm một loại phép thuật nào đó thì bỗng dưng xuất hiện giọng nói rất áp đảo khiến tôi cảm thấy sợ hãi khi nghe thấy-

“Xin lỗi vì sự thô lỗ đến từ cấp dưới của ta! Các người đều là những vị anh hùng, cũng là những kẻ ngốc, những kẻ đột nhập đã lộng hành trong lâu đài của ta. Nào, hãy thể hiện sức mạnh của mình đi trước khi...”

“Gua!?”

Chủ nhân của giọng nói đó hét lên.

Yunyun hớn hờ sau khi tung được chiêu thức của mình.

Phép thuật của em ấy đã khiến cả gian phòng chìm trong một bầu không khí nóng nực.

“Này...! Yunyun, tớ đã bảo đây là viên Manatite cực kì quý hiếm rồi, sao cậu lại dùng nó ngay từ đầu hả?!!”

Sau đấy thì tôi chỉ có thể nghe được những lời la mắng của Megumin mà thôi.

Có vẻ Yunyun đã sử dụng viên Manatite cao cấp đó cho lần tung chiêu vừa rồi.

Điều này không hề giống Yunyun một chút nào...

“Hồng Ma Tộc hửm, vẫn như bình thường nhỉ? Luôn luôn làm những điều cực kì điên rồ. ”

“Xin lỗi nhưng tôi bị đưa bạn xấu xa của mình nhờ gây sát thương lên Quỷ Vương chỉ để thế chỗ cho cô ấy!”

Đó là khoảng khắc mà một học sinh ưu tú trở nên hư hỏng.

“Tên ta là Yunyun! Một Đại Pháp Sư ưu tú và là người sử dụng ma thuật cao cấp. Ta là vị pháp sư vĩ đại nhất của làng Hồng Ma cũng là vị tộc trưởng tiếp theo! Hãy để ta cho người thấy sức mạnh thực sự của Hồng Ma Tộc!”

Nghĩ đi nghĩ lại thì cái làng Hồng Ma này rắc rối thật...

“Được, hãy thể hiện đi, ‘vị tộc trưởng tiếp theo của làng Hồng Ma!’ ”

Có phải đây chính là thế giới giả tưởng tôi luôn tìm kiếm không?

Cái thế giới mà chúng tôi sẽ được chiến đấu chống lại Quỷ Vương ấy... Mặc dù không phải nhân vật chính nhưng chắc chắn đây là một trải nghiệm tuyệt vời.

“Sao cậu có thể nói những điều như thế được, bình thường cậu rất ngại ngùng và xấu hổ cơ mà? Xem cậu đã làm gì với viên Manatite quý giá mà tớ đã đưa cho này!! ”

Tôi không thể thấy được Quỷ Vương nhưng tôi biết hắn ta đang làm gì. Có rất nhiều những tiếng gầm rú của quái vật trong căn phòng này.

“Decoy. ”

Tôi nghe thấy giọng của Darkness.

“Ta đến đây, Quỷ Vương!”

Hòa tấu cùng tiếng rít lên của thanh kiếm được kéo lê trên sàn với cái tiếng thét giận dữ của Mitsurugi.

Thanh âm bùng nổ của những mảnh vỡ ma thuật vang vọng khắp nơi, tôi còn có thể nghe thấy Darkness cười một cách quái đản, sự điên loạn của cô ấy càng bị kích thích bởi lời nguyền của chiếc áo giáp.

Tôi tự hỏi cô ấy có thể chống chịu thêm được nữa không thì bỗng Megumin khẩn cấp hét lên:

“Darkness, chị đang cố quá sức rồi đấy, hãy giảm bớt sức mạnh từ cái lời nguyền đó đi!”

Cô ấy vẫn một mình hứng trọn số sát thương từ Quỷ Vương và thuộc hạ của hắn.

Trận chiến này sẽ rất dài hơi đây nhưng tôi vẫn có kế hoạch của riêng mình.

Tất cả có tầm 10 tên.

Nếu như năng lực của Quỷ Vương là gia tăng sức mạnh của các quái vật lân cận bị dừng lại thì chúng tôi có thể xử lí được.

Có thể nói là nếu tôi kết liễu được Quỷ Vương thì quy luật chiến thắng đã được xác định.

Tôi cởi áo choàng ra rồi đội nó lên đầu, người áp sát vào bức tường tối tăm và kích hoạt kĩ năng ẩn nấp của mình. Việc này làm tôi nhớ đến cái hôm mà Chris đã dạy tôi kĩ năng này.

Hình như lúc đó Chris đã chui vào một cái thùng trước mặt tôi mà tôi còn không hay biết.

Giờ đây, Darkness đang đứng giữa vòng vây của kẻ thù.

Mặc dù đòn tấn công chẳng trúng ai nhưng đôi má đỏ rực cùng với thanh kiếm cầm trên tay, Darkness vẫn khiến kẻ địch phải thận trọng.

Tuy rằng bị bọn chúng đánh nhiều như vũ bão mà các chiêu thức ấy còn được tăng cấp sức mạnh từ năng lực của Quỷ Vương, nhưng Darkness vẫn không có biểu hiện của sự gục ngã.

“Chuyện quái quỷ gì đang diễn ra vậy, cô ta còn cứng hơn cả thép nữa?”

Một trong những phụ tá của Quỷ Vương hét lên.

Nhìn thoáng qua thì có thể thấy có 3 pháp sư mặc áo choàng đen và 4 tên là các hiệp sĩ.

Có 1 tên người xương với lối áo choàng phủ kín thân đang cầm chiếc lưới hái, trông hẳn cứ như một tử thần trong truyền thuyết vậy.

Cuối căn phòng có một người đang chỉ huy tất cả bọn chúng.

Tôi không thể nhìn rõ chi tiết mặt của hắn được.

Nhưng chắc chắn hẳn là Quỷ Vương.

Hắn không mặc một tí áo giáp nào, thế nên tôi sẽ vòng ra đằng sau rồi đâm hắn.

Tôi bước rón rén về phía trước.

“Này người. Tên của người là gì?”

Bỗng dưng, tên tử thần tôi vừa nhắc tới xuất hiện ngay bên cạnh tôi.

— Này, skill ẩn nấp của tôi có vấn đề à? Trong khi tên undead đó đang quay cái lưới hái định chém tôi.

“Kazuma-san!”

Tôi nghe thấy giọng của Aqua...

À, tôi hiểu rồi.

Cái lúc tôi và Aqua bị kẹt trong hầm ngục, nhỏ ấy đã nói với tôi...

Tôi ném áo khoác của mình đi và cố phản đòn với 1 nhát chém.

Sau đó, tôi chỉ còn nhìn thấy thân của hắn, rồi tầm nhìn của tôi bị rơi xuống đất.

... Rằng kĩ năng Hiding không có tác dụng với lũ undead!

“Tăng cường sức mạnh!”

Tôi nhận ra mình đang được cường hóa khắp cơ thể.

Chà, vẫn là căn phòng trắng quen thuộc này.

Như thường lệ, có vẻ tôi đã chết và bị chặt đầu.

“...Em đang làm gì vậy, Eris-sama?”

Tôi hỏi Eris, người đang thực hiện những phép buff lên người tôi.

“Tăng cường khả năng phòng ngự!”

Eris-sama không trả lời tôi và vẫn tiếp tục niệm buff.

Tôi tự hỏi điều này có nghĩa là gì, mặc dù tôi thường yêu cầu Aqua niệm phép nhưng tôi cảm nhận được sự khác biệt của Eris trong lần này.

Ý của tôi là...

“Eris-sama? Sao em lại cường hóa anh?”

“ 'Tăng cường thể lực!' ... Để Kazuma có thể quay lại chiến đấu bất cứ khi nào senpai sử dụng phép 'Phục Sinh!' ”

Eris nói với tôi trong khi vẫn thi triển chiêu.

..... Không chịu đâu.

“Ahh, làm ơn hãy cho anh nghỉ ngơi 1 tí đi, Eris. Anh đã thất bại 1 lần rồi. Anh không nghĩ rằng là lũ undead lại phát hiện ra... Anh tưởng nó sẽ hiệu quả... ”

Tôi ngồi xuống và đung đưa chân của mình.

Haizz, cách móc lổp này chỉ có tác dụng với Mamon thôi, vậy mà tôi cứ tưởng là mình sẽ thành công.

Tôi lại dính phải cái Death Flag mà Aqua dựng rồi.

Chắc chắn tôi sẽ mắng cô ấy sau khi về nhà.

“Anh đang nói gì vậy? Mọi người vẫn đang đứng dậy chiến đấu với Quỷ Vương mà. Tuy tình huống có vẻ tệ cho chúng ta, nhưng... Ah, tốt rồi, Yunyun đã chặn được hướng tấn công của địch bằng phép 'Storm'. ”

Eris tiếp tục cập nhật tình hình cho tôi nghe.

“Ý của anh là, bọn anh đã đề sẵn chiến thuật rồi. Nếu ai đó chết thì sẽ rút lui ngay lập tức. Đây đáng lẽ ra phải là thời điểm xác của anh được đem về và sử dụng Teleport để chạy rồi chứ? ”

Eris nghiêng đầu và nhìn thẳng vào mắt của tôi.

“Không, họ chưa bỏ cuộc đâu anh. Thực ra Yunyun đang rất hăng vì có Megumin cổ vũ, động viên nhiệt tình. Còn Megumin thì đang thu hồi lại xác của anh. Xem ra em ấy có vẻ đang rất giận dữ đấy, chắc bây giờ Megumin muốn cho nơi này nổ tung bằng phép Explosion lắm rồi. Với lại Darkness cũng đang chửi bậy nữa. ”

Dừng lại đi Megumin, đừng có nóng vội.

Cả Darkness nữa, mặc dù xuất thân từ 1 gia đình quý tộc nhưng sao cô lại ăn nói như vậy??

Tôi không hiểu tại sao bọn họ không rút lui nhưng chắc là vì tôi chết không ảnh hưởng tới tình hình trận chiến lắm.

Nếu như trường hợp của tôi rơi vào Mitsurugi, Darkness hoặc Yunyun thì chắc hẳn trận đấu sẽ dừng lại.

Mặc dù có hơi khác so với chiến thuật, tôi vẫn nghĩ họ sẽ bỏ trốn nếu như mọi thứ trở nên xấu đi.

...Nhưng nếu như họ quên đi chiến thuật và kế xác chết của tôi đi thì sao?

Điều này liệu có ổn không vậy?!

Liệu cơ thể tôi có bị làm sao không thế hả??

Eris mỉm cười nhìn tôi, người vẫn còn lo lắng và sợ sệt.

“Bây giờ thì tuy ở dưới đó khá là kinh khủng nhưng em sẽ phải gửi anh về để chiến đấu thôi. Cơ mà đây là lần đầu em tự phá luật đấy! Nó không giống như lúc em bị senpai ép buộc nên em có đôi chút phần khích về điều này. ”

Mặc dù Eris đang trông rất thích thú nhưng...

“Không, không, anh không thể làm được đâu! Nè, Eris-sama, ngay cả Mitsurugi còn gặp khó khăn thì một kẻ yếu kém như anh thì làm sao có thể đánh bại được những tên quái vật ở cấp cao đó đây? Anh không có một tí cheat nào cả, lại còn là nghề yếu nhất nữa đó! Và cho anh hỏi, có thể kết liễu Quỷ Vương bằng một cú đâm lén hay sử dụng độc tố không? ”

“Độc tố vô tác dụng với Quỷ Vương, nhưng một đòn kết liễu bất ngờ thì...”

Eris nở một nụ cười tinh nghịch và nhìn tôi.

S-sao, có vấn đề gì với đòn đánh lén của tôi à?

“Nhưng dù cho có ở trong tình huống đấy đi chăng nữa thì anh vẫn không thể làm được đâu... Em biết mà, mọi chỉ số của anh đều thấp hơn tất cả mọi người và anh chỉ có mỗi cái may mắn quà này mà thôi. Anh không muốn bị gọi là kẻ khố, nhưng thật sự... anh đã cố gắng hết sức mình rồi...”

Eris lặng lẽ lắng nghe những lời nói yếu đuối ấy của tôi, và rồi em ấy nở một nụ cười dịu dàng.

"Tất cả là do nhỏ ấy đã chuyển anh tới thế giới khác mà không hề nói trước một cái méo gì cả. Tự dưng anh-một thằng nhóc lớn lên trong chính cái căn phòng của mình lại bị bắt phải ngủ trong chuồng ngựa và làm mấy công việc chân tay nặng nhọc để kiếm sống. Anh đã phải cố gắng hết sức để lo cho ba người họ rồi, thế mà họ lại dám ném một cục nợ to đùng vào đầu anh kia đấy! Chết tiệt thật chứ, đã thế lại còn lòi ra thêm mấy tên Quỷ Tướng và vài đứa dở hơi khác ngay trước mặt cơ. Hầy, từ khi anh đến cái thế giới này thì tính cách của anh quay ngoắt 180 độ luôn. À đâu, có lẽ nó đã thay đổi từ ban đầu rồi vì dù gì anh cũng chỉ là 1 tên NEET, một con người vô dụng mà thôi...”

Nghe những màn độc thoại ngớ ngẩn này xong, Eris tròng mồm nhìn tôi:

“...Nhưng không phải những điều đó rất vui hay sao? ”

“.... Ừ thì, cũng...vui... ”

Thấy tôi lảng tránh như vậy, em ấy khúc khích cười.

.....dễ thương quá đi.

“Trong khi mọi người còn chưa bỏ cuộc thì có mỗi Kazuma-san là cô độc ngồi từ bỏ ở đây thôi, việc này hơi bị cô đơn luôn rồi đó. Thế nên nếu như senpai hồi sinh anh thì anh có thể tham gia lại trận chiến bất kì lúc nào mà. ”

... thật lòng, tôi rất biết ơn Eris-sama.

“Thực ra thì anh đã nói con ngựa đó là không được chạy vào chỗ nguy hiểm nếu như không có người chết rồi. ”

Tôi lẩm bẩm nói ma thuật buff mà Eris trao cho mình khá là lãng phí.

Thấy vậy, Eris nghiêng đầu trả lời tôi bằng một khuôn mặt tự tin và vui vẻ.

“Em hiểu rồi, vậy thì anh đã sẵn sàng chưa? 'Tăng cường khả năng nhận thức'! ”

Oi, nữ thần thường không thích lắng nghe ý kiến của người khác à.

Trong lúc tôi đang suy nghĩ về điều đó—

“Kazuma-san! Kazuma-san!!”

Tôi bất giác nghe thấy một giọng nói mà tôi không hề muốn nó xuất hiện vào cái thời điểm này chút nào.

— giọng nói của nhỏ nữ thần ngốc nghếch không bao giờ chịu lắng nghe ai cả.

Bà đang làm gì thế hả?!

Nếu như bà mà chết thì không ai có thể hồi sinh lại được nữa, bà có hiểu không đấy?

Tôi đã nói cô ấy là không được mạo hiểm như thế rồi cơ mà.

Và thay vì ngồi sợ hãi sức mạnh của Quỷ Vương như lúc trước,

“Kazuma-san! Kazuma-san! Nguy to rồi! Megumin đã bắn Explosion rồi! ”

Tôi đứng dậy ngay lập tức sau khi nghe thấy giọng nói của Aqua.

Và trong cái khoảnh khắc ngắn ngủi này, tôi nhìn thấy Eris-sama đang mỉm cười với tôi.

“...Mấy người này thật là, tại sao cô ấy không bao giờ chịu bỏ ra vài phút nghe lời người khác được hả trời!?”

“Nhưng em thấy điều này khiến chị ấy trở nên đặc biệt và vô cùng dễ thương mà~”

À thì...Không hẳn là dễ thương, khi tôi quay lại, tôi chắc chắn sẽ mắng nhỏ đến phát khóc mới thôi.

Nhận thấy khuôn mặt tôi có vài điểm bất thường,

Eris thích thú nói:

“Fufu, Kazuma-san, có phải là anh đang cười không vậy?”

...Đợi đấy Aqua, tôi đến đây.

Mặc dù có hơi tức giận, nhưng tôi không thể phủ nhận rằng mình đang mỉm cười...

“Hầy, cô đang nghĩ cái gì vậy? Lại dám hỏi sinh tôi giữa chiến trường sao...? ”

Trong khi nói, tôi chuẩn bị tinh thần cho trận đấu sắp tới sau khi được hồi sinh!

“Darkness giờ đang gánh team đó, trông cô ấy ngẫu cực. Đến cả Quỷ Vương còn sửng sốt và bất ngờ trước độ cứng rắn của cậu ấy cơ mà. Hì hì, em thực sự muốn cho anh xem khuôn mặt khi này của hẳn vô cùng! ”

Eris vừa nói vừa bụm miệng cười.

Chà, tôi đã bị em ấy thuyết phục rồi.

Thập tự quân đáng tự hào của chúng tôi rất mạnh mẽ.

Phải nói là người mạnh mẽ nhất thế giới luôn.

"Mà này, sao em dõng theo Darkness nhiều thế? Do cô ấy thuộc giáo phái của em à? "

"Vì cậu ấy là bạn của em! "

Trả lời câu hỏi của tôi, Eris tự hào nói.

Trước phản ứng này của em ấy, tôi có đờ ra trông thoáng chốc.

Sau đó, tôi bước đến bên cạnh một cánh cổng màu trắng và sờ vào vết thương trên cổ mình.

"Ực. "

Tôi bất giác nuốt nước bọt khi nghĩ đến kẻ thù đáng sợ lần này.

".....Quý Vương....."

Tên boss cuối cùng.

Mà tính ra tại sao chúng tôi chỉ gặp những kẻ địch mạnh mẽ thôi nhờ?

Chỉ số Luck của tôi rất cao nhưng vẫn quá khó để sống sót sau khi gặp những đối thủ mạnh.

“... Anh chỉ muốn nói trước là giờ anh không có chiến thuật nào đâu, ok?”

“Hmm, thế thì Kazuma-san, anh có thể sử dụng Teleport đúng không? Thêm nữa thì ở chiến trường đã có senpai rồi mà, có thể anh không tin nhưng chị ấy thực sự là 1 vị thần đầy quyền năng đấy. Chị ấy thừa sức để kìm hãm lại khả năng của Quỷ Vương. ”

“Thật sự ư!? Cái quái gì cơ, cô ấy thực sự là một vị thần à! Từ từ đã, kể cả vậy thì hành động của cô ấy...”

....À, tôi quên mất.

.....Cô ấy vẫn là một vị thần với sức mạnh khổng lồ nhỉ?

“Khả năng của Quỷ Vương là tăng sức mạnh cho những tên quái vật lân cận, vậy nên có Aqua thì cái năng lực đó đã bị khắc chế đi rất nhiều đúng không Eris? Khi ấy anh có thể giết được hắn chứ? ”

“Điều đó là bất khả thi. Có một gợi ý cho anh này, vào cái lúc ấy, khả năng kháng phép của hắn ta sẽ yếu hơn bao giờ hết. Và anh có thể sử dụng Teleport để đem hắn đi. ”

.....Tôi hiểu rồi.

“Anh sẽ dịch chuyển Quỷ Vương về Axel và phối hợp cùng những người khác trong thị trấn để hạ gục Quỷ Vương!”

“Không được! Bây giờ quân đội Quỷ Vương cũng đang tấn công Axel!
Nếu anh mà đem Quỷ Vương về trong lúc các Mạo Hiểm Gia còn
đang chống chọi với các con quái vật thì chắc chắn thị trấn Axel sẽ
thất thủ trước sức công phá của bọn chúng đó! ”

Ra là Axel cũng bị lâm vào tình cảnh hiểm nghèo rồi.

Tình hình hiện nay thật tồi tệ.

“Vậy giờ anh phải làm gì đây?”

“Có phải anh đã đăng kí địa điểm dịch chuyển là tầng cuối cùng của
dungeon rộng lớn nhất thế giới không? ”

Hửm? Thế ý em là để tên Quỷ Vương ở dưới hầm ngục ư?

“Em định ném hẳn ta xuống đó và để hẳn chờ chết á? Eris-sama,
không ngờ em lại cao tay đến vậy. ”

" Không được, anh mà làm thế là endgame thật luôn đấy. Dungeon là
nhà của quái vật, vậy nên đưa một kẻ có thể sai khiến bọn chúng một
cách dễ dàng xuống thì chẳng mấy chốc hẳn lại thoát ra ngoài và hủy
diệt nhân loại thôi. "

Tự dưng tôi có một linh cảm xấu.

“Quý Vương... Ừm, Kazuma-san, anh có thể solo 1-1 với hấn được không?”

“Không, không, không! Điều đó quá điên rồ. Anh nghĩ chúng ta nên gửi Mitsurugi, Yunyun và Aqua đến găm ngục đó, và nhờ bọn họ phối hợp để đánh bại Quý Vương rồi quay trở lại với phép Teleport!”

Eris lắc đầu khi nghe thấy chiến thuật của tôi.

“Đầu tiên thì Quý Vương cũng sử dụng được phép Teleport, thế nên ngay sau khi hấn bị đưa tới hầm ngục thì hấn cũng có thể quay trở lại lâu đài ngay lập tức. ”

"Nếu thế thì chẳng phải anh có một mình đem hấn xuống thì hấn cũng quay trở lại còn gì. "

Eris cẩn thận nói:

“Là 1 tên Quý Vương, hấn có nhất thiết phải cần 1 trận chiến sòng phẳng và mãn nhãn không? Câu trả lời là có. Vậy nên nếu đã chiến đấu một mình với anh mà còn bỏ chạy thì hấn không hề xứng đáng với cái danh hiệu 'Quý Vương' chút nào. ”

Khoan, từ từ đã... Tôi đã nghe từ đâu đó rồi thì phải.Hình như Wiz và Vanir cũng đã từng đề cập tới vấn đề này. Kiểu như là phải có 1 vị anh hùng chiến đấu với “Quý Vương” và cả hai bên đều cống hiến cho

nhau một trận đấu căng thẳng và tuyệt vời. Đó chính là nhiệm vụ của hần.

“Nhưng... thế thì sao không dịch chuyển Mitsurugi với Quỷ Vương đi? Trông cậu ta muốn làm anh hùng lắm mà? ”

“...Mitsurugi không thể nào làm được đâu. Cậu ấy chỉ có thể sử dụng Kiếm, điều này không đủ để đánh với hần ở một dungeon tối tăm và ẩm ướt. Nhưng vì anh đã thích nghi với điều kiện này nên nếu Kazuma có thể làm tốt thì chúng ta vẫn còn hi vọng! ”

Guh, em đừng nói công việc này dễ dàng như vậy chứ...

“Thêm vào đó...”

Eris nắm chặt bàn tay mình lại.

“Người có nghề nghiệp yếu nhất đánh bại Quỷ Vương, điều đó nghe rất là ngẫu!”

Có vẻ Eris là người yêu thích mấy thể loại shounen manga kiểu này nhỉ...

"Kazuma-san! Kazuma-san!"

Giọng nói hoảng hốt của Aqua bỗng dưng vọng xuống làm gián đoạn cuộc trò chuyện nghiêm túc của bọn tôi.

"...Thiệt tình, nhỏ thường ngày toàn ngồi trêu đùa anh, thế mà gặp nguy hiểm một cái là lại chạy tót đến chỗ anh cầu cứu. Với lại nhỏ mà đã kêu thì thể nào chuyện cũng sẽ nghiêm trọng hơn cho mà coi. "

Than vãn xong, tôi hạ quyết tâm đối mặt với Quỷ Vương.

"Đó chắc chắn là bởi vì Senpai tin tưởng anh đấy... Trời ạ, anh thực sự là đồ tsundere mà, Trợ Thủ-kun. Mặc dù luôn phàn nàn rất nhiều, nhưng mỗi khi nhắc đến Senpai là giọng anh lại trở nên rất nhẹ nhàng. "

Nụ cười mà Eris trao cho tôi không còn là nụ cười nghiêm túc và trang nghiêm của một nữ thần nữa, mà là nụ cười thường thấy của một người bạn thích chơi khăm của tôi.

"Em thật sự dễ thương đấy, Big Boss. Sau khi anh đánh bại Quỷ Vương, em sẽ cưới anh chứ?"

"Được thôi. Nhớ gửi tin tức này đến cho Megumin-san và Darkness nhé, Trợ thủ-kun."

Eris vừa nói vừa nhếch mép cười.

Có lẽ em ấy đã quen dần với mấy trò trêu chọc của tôi rồi.

"Thật ư? Anh sẽ cố hết sức! Anh sẽ đi nói với Megumin và Darkness rằng anh sẽ cưới Chris!"

“E-em xin lỗi, xin anh đừng làm như vậy! Hai người họ chắc chắn sẽ nổi giận với em mất! Nó chỉ là một trò đùa nhỏ thôi, vì vậy làm ơn hãy tha cho em! ”

Chắc là không rồi. Mặc dù trông nghiêm túc và tài giỏi như vậy, Big Boss vẫn còn khá nhiều điểm yếu.

Khi tôi còn đang cười toe toét và tận hưởng vẻ bối rối của em ấy, giọng nói của Aqua lại một lần nữa vọng xuống khắp cả phòng.

"Kazuma-san! Kazuma-san! Waaa!! "

Đùa!? Nhỏ ấy lại bắt đầu cản trở tôi khi mọi thứ đang dần tốt đẹp rồi. Tôi bắt đầu tự hỏi rằng liệu có phải nhỏ ấy cố tình chen ngang vào hay không nữa đây... Chắc chắn tôi sẽ mắng nhỏ về vụ này sau.

“Hiện tại thì, thị trấn Axel và thủ đô đang bị tấn công dữ dội bởi quân đội Quỷ Vương. ”

Nói rồi, Eris chỉ ngón tay của em ấy vào một cánh cổng màu trắng mà em ấy vừa mới mở ra:

“Những mạo hiểm giả từng phiêu lưu, cùng uống cùng cười, cùng vào sinh ra tử với anh giờ đây đều đang cố gắng chiến đấu hết sức để bảo vệ quê hương của mình. Và ở thủ đô, nơi tiền tuyến khốc liệt nhất đang bị tấn công bởi một đội quân hùng hậu và vô cùng tinh nhuệ

được chỉ huy bởi con gái Quỷ Vương. Vì thế nên các Mạo Hiểm Giả mạnh nhất đến từ Nhật Bản, cùng với Hồng Ma Tộc đã được cử đến để đối đầu trực tiếp!"

Với một vẻ mặt nghiêm túc, Eris cười nhẹ:

"Và rồi, một cô gái nhỏ mặc chiếc Thánh Giáp Agis thường hay làm nũng với anh hồi trước, đang cùng với anh trai ruột của cô ấy chiến đấu trực tiếp với con gái của Quỷ Vương đó. "

"Ể?! "

Tôi vẫn chưa hình dung được rõ mọi chuyện như thế nào nhưng tại sao lại để Iris bé bỏng của tôi đi ra một trận chiến sinh tử vậy? Khoan, từ từ đã nào, tại sao Agis lại hợp nhất với Iris?

Điều này thật lạ lẫm...

"Khi một Quỷ Vương được sinh ra, quái vật ở khắp mọi nơi sẽ được tăng cường và ngày càng mạnh lên. Ngược lại, nếu đánh bại hẳn, thì bọn quái sẽ yếu đi rất nhiều. Fufu, anh hiểu điều đó nghĩa là gì không? "

Chà, giá như em ấy nói cái này sớm hơn thì tôi đã có động lực để đá tung đít Quỷ Vương từ lâu rồi.

"Ừm, giờ anh tự tin hơn rất nhiều rồi. Ngay cả em gái anh còn đang chiến đấu hết mình thì một thằng anh trai như anh lại dám bỏ cuộc thì đúng là chẳng ra gì. Anh sẽ đánh bại Quỷ Vương và giải cứu mọi người! "

--Khi tôi đến gần cánh cổng, Eris gọi tôi thêm một lần cuối.

"—Trước khi quay trở lại trận chiến, có lẽ em nên tặng Trợ Thủ-kun một món quà tạm biệt. "

Công việc của một nữ thần đã hết, Eris quay trở lại với giọng điệu của Chris và nắm tay mình lại.

Tôi đã nhận được rất nhiều buff hỗ trợ rồi, nhưng với đối thủ Quỷ Vương, nên tôi hi vọng phần quà sẽ là...

"Nói đến phép thuật này, em tự tin rằng mình sẽ không thua bất kỳ ai! Nhân danh Nữ thần May mắn, em sẽ ban tặng cho anh phước lành vĩ đại nhất trong tất cả các phước lành"

"Blessing!"

Hãy chuẩn bị đi Quỷ Vương.

Độ may mắn của ta đã cao, nay còn được nâng lên gấp tỷ lần. Giờ đây, cuối cùng thì tôi cũng đã có một niềm hy vọng nhỏ nhoi vào việc bản thân mình sẽ đánh bại Quỷ Vương.

Với bùa lợi từ Aqua và Chris, tôi đang ở một trạng thái hoàn hảo và sung sức nhất.

Vẫn là tiếng kêu của một người không hề biết đọc không khí và chẳng bao giờ thấy căng thẳng ấy lại vang vọng lên đằng sau cánh cổng.

“Kazuma-san, Kazuma-san! Nhanh lên, nhanh lên nào!”

Tôi và Chris nhìn nhau rồi cười.

“Tôi không thể giúp cô đâu mãi được đâu, chờ tôi, tôi đang đến đây!”

Chris vui vẻ khi thấy tôi đáp lại Aqua và mừng rỡ nói với tông giọng của một người bạn thân thiết, người vừa là một nữ thần, vừa là boss của tôi.

"Đến giờ anh đi rồi đấy! "

“Đi nào!”

Với vài động tác quen thuộc, tôi tự tin nhảy vào cổng.

“Megumin, chị đểch quan tâm nữa, lên hủy diệt hết chúng nó đi! Chị sẽ lấy cả cơ thể của mình để bảo vệ em! Em biết là chị có thể chống chịu được nhiều quả Explosion mà. ”

“Được của nó đấy! Ngay cả khi Darkness không thể chống cự được thì sau khi bắn rất nhiều Explosion trong một ngày và có một trận chiến sống còn với Quỷ Vương, em có thể chết mà không hối tiếc rồi! Thật là vinh dự khi được chết với tất cả mọi người!”

“Dừng lại, từ từ đã Megumin! Đừng có cho nổ tung Darkness như thế!!! ”

Điều đầu tiên tôi nghe được sau khi trở lại từ cõi chết có vẻ không mấy tốt đẹp cho lắm.

Mở mắt ra, tôi bắt gặp Aqua đang nhìn tôi. Đầu của tôi còn cảm thấy rất mềm mại và ấm áp nữa. Có vẻ như Aqua đã cho tôi gối lên đùi của cô ấy rồi.

“Ah ...! Kazuma quay trở lại rồi! Cậu ấy quay trở lại rồi!”

Aqua hét lên 1 cách vui mừng vào lúc tôi vừa tỉnh.

Tôi vội vàng ngồi dậy và kiểm tra tình hình xung quanh.

“Quỷ Vương-sama! Hãy núp sau bọn tôi! Bọn tôi sẽ làm bức tường để bảo vệ ngài!”

“Này con bé Hồng Ma Tộc ở đằng kia! Người có hiểu không!? Nếu như người cho nổ Explosion ở đây, một căn phòng nhỏ bé như thế này thì chắc chắn người sẽ bị thương nặng đó!”

Về phía Megumin, cây gậy của em ấy đang bộc phát năng lượng ma thuật Explosion và phát sáng rực rỡ. Thực sự cái việc này đang đe dọa cả Quỷ Vương lẫn quân đội của hắn.

Đứng trước em ấy là một Darkness bị đánh đập tới bầm tím, thanh kiếm của cô ấy bằng một cách nào đó đã bị biến mất trong cuộc hỗn chiến.

Đối diện với hai người bọn họ là một cặp hiệp sĩ, những người đang che chắn cho Quỷ Vương. Yunyun thì đang đứng ở một chỗ khá xa, nhưng cả bọn họ đều đang cố gắng thuyết phục Megumin.

Còn Mitsurugi thì lại có vẻ bị thương khá nặng, anh ta đang nằm khom người trong khi những người đồng hành của cậu ta đang đứng xung quanh như đang muốn bảo vệ.

Khi tôi nhìn xung quanh 1 lần nữa thì có 1 chiếc liềm lớn ở gần chỗ tôi bị giết, nơi có một vũng máu lớn.

Có vẻ như tên tử thần đã giết tôi đã bị thanh tẩy bởi Aqua.

Hiện tại thì tình thế khá là bế tắc... Quý Vương và thuộc hạ của hắn có vẻ không quan tâm lắm tới sự hồi sinh của tôi.

Tôi có đoán rằng sức ép của Megumin là quá lớn nên bọn chúng cũng không dám để mất cảnh giác.

"Kazuma, sử dụng Teleport đi, ta sẽ chạy trốn cùng với mọi người. Rồi sau đó để Megumin bắn Explosion ngoài ban công là được. Thế nên cùng phối hợp với Yunyun để mang mọi người ra đi mà! "

Aqua hoảng hốt nói thầm với tôi.

"Này Aqua, nghe tôi nói đi. Tôi vừa nhận được thông tin từ Eris-sama .. Rằng cô có khả năng làm giảm sức mạnh của Quý Vương đúng không?"

Tôi nói với Aqua những điều mình nghe được từ Eris.

".....? Ông đang nói cái gì vậy? Tôi không thể làm thế. Trừ khi tôi là 1...nữ thần....? "

"Này tập trung đi! Đừng quên thân phận thật sự của mình chứ! Cô vẫn là 1 nữ thần đấy!"

"À ừ, đúng rồi! Tôi là một nữ thần cơ mà! Năng lực của tôi có thể khiến hắn bị giảm chỉ số và sức mạnh đi đáng kể...Nhưng đợi đã, theo tôi

thấy thì Quỷ Vương không trực tiếp tham gia trận đấu mà. Nếu hấn yếu đi thì có xoay chuyển được tình thế được không vậy?"

"À, nếu như cô làm Quỷ Vương yếu đi thì tôi sẽ có cách của mình rồi. Cô đã thanh tẩy tên Undead kia rồi nhỉ, thế thì skill Ẩn Nấp của tôi giờ sẽ phát huy tác dụng. "

Aqua trở nên lo lắng và khẽ lắc đầu khi nghe tới kĩ năng lẩn trốn của tôi.

"Kazuma-san, cậu vẫn cố chấp đến vậy sao?... Chúng ta về nhà được không? Cứ mặc kệ Quỷ Vương cho những mạo hiểm giả và về sống một cuộc sống nhàn nhã là được rồi. Nếu như cậu thiếu tiền thì.... Umm, mặc dù tôi không cho phép điều này nhưng tôi sẽ bán những tác phẩm của mình để kiếm tiền. Tuy nhiên tôi không thể bán nó mãi được. Vì vậy... "

Tôi đẩy lòng bàn tay phải về phía cô ấy, ra hiệu cho cô ấy ngừng nói.

----Tôi nói với Aqua với 1 vẻ mặt nghiêm túc.

"Nhìn thẳng vào mắt tôi nè. Chúng ta đã ở bên nhau 1 khoảng thời gian dài rồi đúng không? Vì vậy hãy tin tưởng ở tôi, một chút thôi cũng được. "

“Vì tôi ở với cậu quá lâu rồi nên tôi mới không thể tin tưởng cậu được đấy! ”

..... Ah, tự dưng muốn đánh con mắt này quá.

Có vẻ như tôi không thể nói được thêm mấy cái câu ngẫu nhiên với nhỏ được rồi.

Tôi đặt tay lên đầu cô ấy.

“Làm đi! Cứ sử dụng sức mạnh của mình để giảm sức mạnh của Quỷ Vương đi!”

“Đau, đau! Tôi hiểu rồi, tôi sẽ thực hiện điều đấy mà! Đừng lắc đầu tôi nữa! ”

Tôi bắt đầu giải thích cho nhỏ về kế hoạch của tôi.

“Cô hiểu rồi đúng không? Một khi Quỷ Vương bị yếu đi thì tôi sẽ tới chỗ của hắn bằng kĩ năng lẩn trốn của mình, rồi Teleport hắn đến hầm ngục rộng lớn nhất, đó cũng sẽ là nơi tôi kết liễu Quỷ Vương!”

“Này đợi đã, một người yếu như Kazuma muốn đánh 1-1 với Quỷ Vương ư? Tôi chỉ thấy sặc mùi Death Flag thôi. ”

Có vẻ Aqua sẽ cảm thấy khó chịu nếu không giảm nguồn động lực của tôi đi.

“Tôi có rất nhiều chiêu trò. Nếu tôi gặp nguy hiểm thì tôi sẽ quay về thị trấn Axel ngay lập tức, thế nên nếu Quỷ Vương có quay trở lại lâu đài thì để Yunyun dịch chuyển mọi người về là được. Trong lúc đó tôi sẽ cố gắng câu thời gian ngay cả khi không thể đánh bại hắn. Khi ấy thì hãy cố gắng tiêu diệt hết những tên lính ở đây đi. Vì Quỷ Vương mà rời đi thì năng lực buff của hắn sẽ mất nên cô có thể tiêu diệt chúng một cách dễ dàng. Để hắn có trở về thì cũng đếch có thuộc hạ để sai khiến. ”

“...Kazuma, điều gì sẽ xảy ra nếu cậu chết trong hầm ngục? Một kẻ yếu đuối như cậu có khi sẽ bị ăn thịt bởi mấy con quái vật lang thang trước khi tôi xuống để hồi sinh cậu mất. ” “

Đừng có nói tôi là một tên yếu đuối nữa...

Tôi đã nói rồi. Nếu như tình huống thực sự nguy hiểm, tôi sẽ chạy đi ngay. Kể cả có cạn kiệt mana đi nữa thì tôi vẫn có thể sử dụng Manatite để chạy trốn đi mà.

Quan trọng hơn nữa, nếu tôi không hành động ngay thì sớm muộn gì Quỷ Vương cũng nhận thấy tôi đã được hồi sinh và sẽ cực kì cảnh giác với tôi cho mà coi.

“Fufufu, em sẽ đánh bại Quỷ Vương, em sẽ trở thành tân Quỷ Vương ...!”

“Này Megumin, bình tĩnh lại đi! Cậu không thể thành Quỷ Vương khi chưa đánh bại hắn mà! Sao đôi mắt của cậu trông nghiêm túc vậy, tất cả chỉ là 1 trò đùa thôi đúng không? Các Mạo Hiểm Giả nói rằng sẽ bao cho chúng ta một bữa nếu về sớm nên có thể nào thì ta cũng phải sống sót mà trở về!”

Nhìn xung quanh thì mọi thứ vẫn là một đồng hồ lớn. ... bỗng ánh mắt của tôi và Darkness chạm nhau.

Nhưng ngay lập tức cô ấy lại lảng mắt sang chỗ khác.

Có vẻ như cô ấy không muốn gây sự chú ý của Quỷ Vương sang tôi.

Trông Megumin cũng vậy, em ấy đang cố đe dọa để lấy hết sự chú ý từ Quỷ Vương và thuộc hạ của hắn ta đúng không? Có vẻ họ vẫn đang chờ tôi sẽ đâm lén Quỷ Vương như kế hoạch ban đầu...

“Được rồi Aqua. Sau khi tôi Teleport với Quỷ Vương thì hãy giải thích mọi chuyện cho Megumin và Darkness nhé. Nếu tôi mà gặp nguy hiểm thì cứ bảo họ là tôi sẽ về nhà bằng Teleport, hoặc bằng không họ sẽ nổi điên lên cho mà coi. ”

Tôi vừa nói, vừa áp sát vào bức tường và sử dụng kĩ năng ẩn nấp.

Aqua nắm lấy tay áo của tôi

“...Này Kazuma. Tại sao cậu lại phải quá cố gắng trong việc tiêu diệt Quỷ Vương vậy?”

Cô ấy hỏi tôi với 1 vẻ đầy lo lắng.

Tuy nhiên khuôn mặt Aqua có vẻ đang mong đợi 1 câu ngầu lòi như

“Tất cả là vì nữ thần của tôi” hoặc một thứ giống như thế.

Đôi mắt của cô ấy sáng lên, chắc là đang tưởng tượng một chuyện tình lãng mạn giữa một người anh hùng được cử xuống bởi một vị nữ thần xinh đẹp và giải cứu cô ấy rồi.

“... Tôi không làm cái này vì cô đâu!”

“Woaaa!!! Tsundere! Kazuma là 1 tên tsundere! Vào khoảng khắc này thì cậu nên nói mấy câu ngầu lòi 1 tí chứ?.. Cậu nên về nhà nếu như gặp nguy hiểm đi. Một kẻ yếu nhớt như cậu có khi chết ngay tức khắc với chỉ một chiêu khởi động của Quỷ Vương mất thôi!”

Đã bảo đừng có nói tôi là yếu đuối nữa rồi mà!

“Tôi biết, tin tôi đi. Cô nghĩ tôi là kiểu anh hùng sẽ đối đầu trực tiếp với 1 người và chiến đấu tới cùng ư? 1 tên NEET như tôi thì bỏ cuộc nhanh lắm, vậy nên đừng quá lo lắng.”

“Tôi biết mà. Cậu vẫn là 1 kẻ nhát cáy và sẽ rút lui bất cứ lúc nào!”

Cái con ngốc này... Đây là lúc phù hợp để cô động viên tôi đấy.

"Với cả tôi biết là cậu sẽ giải quyết mọi thứ đến cùng nên đừng quá ham hố đánh bại Quỷ Vương mà hãy giữ mạng sống của mình đấy."

---- Aqua nhìn tôi với một nụ cười hồn nhiên và tự tin.

Sử dụng tấm áo choàng của mình để che đi khuôn mặt, tôi di chuyển chậm rãi ngang bức tường.

Tôi đã bỏ cuộc trong công cuộc tạo một hình tượng giống như vị anh hùng thực sự rồi.

Lúc này, Aqua chấp tay, nhắm mắt lại và bắt đầu cầu nguyện.

Ngay sau đó, một tia sáng rực rỡ được phát ra từ người của nhỏ và bao trùm lấy cả căn phòng. ...Bây giờ thì cô ấy trông giống 1 nữ thần thật sự vậy...

"Hỡi những con dân Axis trên thế giới này..."

Những giọt mồ hôi lăn tăn chảy ra từ trán của cô ấy.

"Nhân danh Nữ Thủy Thần, ta Aqua ra lệnh cho người...!"

Quỷ Vương và thuộc hạ của hắn ngay lập tức chú ý đến Aqua, nguồn gốc của năng lượng mạnh mẽ đến bất thường này. Từ từ mở mắt, Aqua cất giọng hét.

“Hãy đặt một dấu ấn lên những sinh vật bị nguyên rủa này!”

Với tiếng hét ấy, một cảm giác bình tĩnh lạ lùng bao trùm cả căn phòng. Nghe xong những lời nói đó đã đủ làm tôi cứng cả người, cơ mà tôi vẫn chưa đi xa được là bao...

Những tên lính nhanh chóng xếp thành một bức tường để chặn ánh sáng kỳ lạ đó tới chỗ Quỷ Vương.

“Decoy!!”

Darkness, người bị đánh đập tới nổi bầm tím, kích hoạt kỹ năng của mình và lao thẳng vào giữa vòng vây của team địch. “Bảo vệ Quỷ Vương, đừng có phá vỡ đội hình!”

Một trong những tên lính kêu lên.

Nhưng vì Darkness đang lao thẳng đến nên đã làm bọn chúng hở ra 1 lỗ hổng cho phép ánh sáng đó bao trùm lấy Quỷ Vương.

Vừa đúng lúc này, Mitsurugi nhận được ma thuật hồi phục của Aqua liền đứng dậy và tiếp tục chiến đấu.

Trong khi Darkness đang cố gắng đánh lạc hướng những cấp dưới của Quỷ Vương thì tôi đã tiếp cận hẳn thành công.

Từ phía dưới nhìn lên, Quỷ Vương là ông già đặc biệt to lớn, Có một cặp sừng kéo dài từ mái tóc trắng của hắn, nhưng ngoài chi tiết này ra thì thật khó phân biệt hắn với một người bình thường.

Tuy nhiên, hắn mặc một bộ áo choàng đen tuyền, đầy hào nhoáng cùng một luồng aura hắc ám liên tục tăng thêm sức mạnh cho các thuộc hạ.

Bất kì ai nhìn cũng sẽ hiểu đây chính là Quỷ Vương trong truyền thuyết.

“Con bé Hồng Ma Tộc kia không dám bắn Explosion trong đây được đâu nên là chỉ cần coi chừng tên Quỷ Kiếm kia và con bé Thập Tự Quân với đứa con gái Hồng Ma Tộc còn lại là được rồi!”

Khi Quỷ Vương vừa dứt câu, mắt của Megumin đỏ rực lên và hắn rõ sự khó chịu.

Oi, dừng lại đi, đừng trêu người em ấy.

Em ấy sẽ làm thật đấy, tên ngốc này!!

“Chết tiệt, thật khó chịu khi nghĩ rằng một nữ thần sẽ thực sự giáng thế... Hóa ra luồng ánh sáng bí ẩn hạ xuống thị trấn tân thủ Axel là con ngốc này à?”

Quý Vương quay về phía tôi, nhìn chăm chăm vào Aqua với ánh mắt khó chịu

...Tôi nên làm gì đây, tôi có nên đổi kế hoạch và đâm hẳn luôn không vậy?! Không, nếu tôi thất bại thì mọi thứ sẽ kết thúc.

Lúc trước Eris cũng đã nói rằng thuốc độc và một đòn đánh lén không có tác dụng với Quý Vương mà.

Vậy thì chỉ còn 1 cách, tôi sẽ sử dụng Teleport...!

“Không ngờ một nữ thần nước lại hạ phạm...! Không phải người đang cai quản ở thế giới khác à? Hay người tới đây chỉ để bảo lãnh cho đàn em của mình hả?”

Quý Vương giận giữ hét lên.

Cơ mà lí do thực sự cô ấy tới đây là vì tôi nên... xin lỗi...

---Argh, chết tiệt, Tôi lại bắt đầu sợ hãi rồi. Cơ hội đang ở ngay trước mắt rồi... Điều tôi cần làm bây giờ chỉ là chạm vào người hẳn.

Có thứ gì có thể thúc đẩy lòng can đảm của tôi được không?

Chỉ một ít thôi cũng được...! ...

Bỗng dưng tôi cảm giác Darkness thấy được tôi, mặc dù tôi đang ẩn nấp.

Không, chúng tôi đang thực sự nhìn nhau luôn cơ.

Không chỉ Darkness, mà còn là Megumin nữa. Cả hai nhanh chóng quay mặt đi, nhưng khuôn mặt họ sáng lên với một nụ cười mong chờ, và hi vọng vào việc tôi sẽ chiến thắng.

Tôi nhìn sang Aqua, vai của cô ấy đã gục xuống. Có vẻ vai trò và nhiệm vụ của cô ấy đến đây là hết, phần còn lại chính là của tôi.

.... Tôi đểch quan tâm tới những khả năng cheat nữa.

Tôi cũng không cần một cây kiếm huyền thoại, hoặc một kĩ năng phi thường, hoặc một năng lực bất bại nào đó.

Vậy thì, thưa nữ thần Eris-sama

— Thưa nữ thần Aqua-sama.

Làm ơn hãy cho tên nhát gan này động lực để hắn có thể đánh bại Quỷ Vương!!

“...!? Người!? Người tới đây từ khi nào vậy!?”

Trong khi niệm chú, tôi nhảy vào Quỷ Vương rồi hét lên.

“Teleport!”

Chương 4:

Vinh quang cho Mạo Hiểm Giả này!

Trước mặt tôi là một cánh cổng được trang trí tinh xảo và phô trương, đây thực sự là một căn phòng để đấu với những con trùm trong game.

Địa điểm mà Quỷ Vương đã bị dịch chuyển xuống chính là tầng sâu nhất của dungeon.

Nơi tôi và Quỷ Vương đang đứng chính là căn phòng của tên ma cà rồng lần trước. Và nơi này không hề có quái vật.

Kể cả lần trước tôi có xuống đây cùng Vanir thì cũng chả có con nào.

Có thể nói rằng, đây là một nơi hoàn hảo để đánh bại Quỷ Vương.

Tên Quỷ Vương sau khi bị dịch chuyển ngay lập tức nhảy ra và giữ khoảng cách với tôi.

“... Chúng ta đang ở đâu đây? Ta đang tự hỏi rằng liệu người có đưa ta đến nơi tiếp viện hay không... Hmm, chỗ này bốc đầy mùi ẩm mốc và ma thuật hắc ám. Đây là hầm ngục à?”

Tôi cũng giữ khoảng cách với Quỷ Vương và hét lên:

“Chính xác, đây chính là hầm ngục rộng lớn nhất cũng như sâu nhất trên thế giới này! Cách duy nhất để thoát khỏi đây là đi bộ không ngừng nghỉ, hoặc... quay trở lại bằng phép dịch chuyển. ”

Nghe thấy lời nói của tôi, Quỷ Vương lẩm bẫm.

“Vậy ta sẽ trở về lâu đài, bộ người nghĩ một Quỷ Vương như ta không biết sử dụng phép dịch chuyển ư?”

Quỷ Vương bắt đầu niệm phép.

“Ta biết người sử dụng được loại ma thuật này nhưng một Quỷ Vương lại sợ hãi chạy trốn khi đấu 1vs1 với ta à? ”

Tôi vẫy ngón trỏ của mình và khiêu khích hắn ta.

“... Ta hiểu rồi, ta không hiểu tại sao người lại biết nhưng thực sự điều này thật trái với Quỷ Vương, nếu ta chạy trốn khỏi một cuộc đối mặt trực tiếp thì ta không còn tư cách nào để gọi mình là Quỷ Vương nữa. Nhưng với trường hợp của người... Người vừa lúc này bị giết bởi thuộc

hạ của ta. Người không đủ mạnh để có thể làm đối thủ của ta đâu, hãy về mà luyện tập thêm, chí ít hãy đạt đến rank Sword Master đi. "

Quý Vương nghiêng đầu của hắn rồi cười rất to.

Tôi nói thẳng với hắn rằng:

"Ta là một Mạo hiểm Giả. "

Tôi vừa nói vừa cười một cách khiêu khích.

"...? Mạo Hiểm Giả??..."

"Đúng, là Mạo Hiểm Giả! Cái nghề yếu nhất ấy!"

"Người là một Mạo Hiểm Giả ư? Không phải là một người đi tiên phong, cũng không phải là một pháp sư, mà là tên Mạo hiểm Giả thảm hại đấy ư?"

"Đúng, cái tên Mạo hiểm Gia yếu đuối này đang yêu cầu Quý Vương chiến đấu một mình với hắn đấy... Hmm, không biết người bị giảm sức mạnh đến đâu bởi chiêu thức của một nữ thần nhưng chắc chắn người sẽ không chạy trốn khỏi tên Mạo Hiểm Gia yếu nhất này đúng không, thưa ngài Quý Vương-sama? "

Quý Vương như bị kéo theo bởi lời khiêu khích của tôi.

Có thể thấy rằng hắn đang thực sự, thực sự rất tức giận, nhưng sẽ khá rắc rối nếu hắn quay trở lại ngay bây giờ.

Tuy nhiên hắn thở dài và bắt đầu lấy lại bình tĩnh của mình.

"... Ta không muốn bị khích tướng bởi người. Ta không muốn tốn thời gian ở đây. Sau cùng thì người cũng chỉ là một mạo hiểm giả mà thôi... Chiến đấu với Quỷ Vương, thách thức ta và câu giờ trong khi đồng minh của người tiêu diệt thuộc hạ bị mất buff của ta chứ gì? "

Hắn bắt đầu dự đoán mà không cho tôi nói thêm câu nào.

"Rồi sau khi người câu giờ thành công thì người sẽ chuồn đi với phép dịch chuyển, và khi ta quay trở lại thì sẽ bị bao vây bởi đồng minh của người. Đúng là mấy mảnh vớ vẩn! "

Quỷ Vương kết luận rồi ngay lập tức niệm phép dịch chuyển.

--Tôi khá là ấn tượng bởi khả năng của hắn dù cho đã ở độ tuổi này, nhưng đây không phải vấn đề chính.

Tôi giờ một tấm thẻ cho hắn xem.

"Từ từ đã, đây là thẻ mạo hiểm giả của tôi, mặc dù có hơi tối và xa nhưng người có thể thấy level, chỉ số, và nghề nghiệp mà? Nhìn đi, nhìn vào mấy cái chỉ số này này. Người sợ một mạo hiểm giả đến thế cơ à? Hay là người sợ thua? Người có thực sự nhận mình là Quỷ

Vương nữa không khi chạy trốn khỏi đây, khi mọi thứ đã được chuẩn bị sẵn sàng?"

"...Đừng có thách thức ta như thế nhóc con, nếu người thực sự muốn thế thì ta sẽ chiều người! "

"Nếu người làm thế thật thì người chẳng khác gì mấy con boss trong mấy tựa game cả. Thật đáng thất vọng! Khi mà sự thật Quỷ Vương sợ một đối thủ có nghề nghiệp yếu nhất!"

"Grr... "

Tôi có thể nghe thấy tiếng Quỷ Vương nghiến răng.

"Nếu như người nói người sở hữu nghề nghiệp yếu nhất thì cần gì ta phải đánh nhau với người. Ta biết mục đích của người chỉ là câu giờ. "

Ngay lúc Quỷ Vương chuẩn bị thực hiện phép Dịch Chuyển.

"Ta là kẻ đứng sau chuỗi thất bại của các quý tướng của người: Beldia, Vanir, Sylvia, Serena,... Thích trả thù cho bọn chúng thì vào đây! "

Hắn dừng thi triển phép rồi nhìn tôi và nhoẻn miệng cười.

"Một câu đùa rất nhạt, người không thể làm ta vui đâu. Đồ ngu, người biết thừa rằng người không thể câu giờ mà. Từ bỏ đi! "

"Cursed Lightning!"

Quỷ Vương đột nhiên tấn công tôi.

Eh?! điều này thật tồi tệ, mình chết má--!

"!?"

"...Fufufu, nguy hiểm thật, không ngờ Quỷ Vương lại tấn công bất ngờ như thế đấy. Cơ mà nó vẫn thường thôi! "

Tôi bắt đầu cảm thấy sợ hãi rồi đó...

Nếu tôi không đủ may mắn để kích hoạt kĩ năng tự né đòn thì có khi tôi đã mất đầu rồi.

Cái tia chớp đó bắn thẳng vào đầu tôi, không hề lệch một li nào...

"....? Kĩ năng tự né đòn ư? Yare yare, thật là một đối thủ rắc rối. "

Hắn ta thờ dài.

Rồi áp sát tôi trong gang tấc.

Này từ từ đã, tôi còn chưa chuẩn bị...!

"Đợi đã...!"

"Người sẽ làm gì nào? Chịu thua đi. Kể cả ta có hơi già, ta vẫn có thể vụn xoáy chết một người đấy..."

“...?”

Trong một thoáng chốc, Quỷ Vương đã áp sát thành công và giữ chặt lấy ngực của tôi.

Tôi cảm thấy ngực tôi đang nóng lên, không nó đang bốc cháy luôn cơ.

“Ahhhhhh!!!! ”

Quỷ Vương, người đang giữ ngực của tôi nhanh chóng thả ra và rút tay về.

Tôi cũng nhảy ra xa, giữ khoảng cách nhất định với hắn, bỗng tôi nhận thấy có gì đó biến mất từ ngực của mình.

Đó là thứ mà tôi luôn gìn giữ và rất coi trọng từ trước đến nay.

“Cái gì đây? Bùa Hộ Mệnh à!? Hơn nữa nó còn là một cái bùa bị nguyên rủa. Đau đấy! ”

Quỷ Vương lấy thứ lá bùa ra khỏi ngực tôi rồi ném nó xuống đất.

Đây chính là lá bùa hộ mệnh mà Megumin đã tặng tôi vào ngày hôm đó.

Nó khá là đặc biệt khi sở hữu tóc của tất cả mọi người ở trong.

“Này tên khốn kia, thứ đó quan trọng lắm đấy, đừng có làm như vậy thêm lần nào nữa!”

“...Cái-Cái quái gì đây? Tay của ta đang cháy ư!? Cái gì ở bên trong đấy..? Tóc xanh ?”

“Thì trong đấy chứa đồng tóc của mọi người mà, có cả của nữ thần nữa. ”

“Eww, kinh quá!... À đúng rồi, ta không có thời gian để đùa với người đâu, ta sẽ xử người sau, ta phải quay về thật sớm, bằng không thuộc hạ của ta sẽ...”

Bây giờ hắn đã yếu đi rất nhiều bởi sức mạnh của Aqua rồi, tôi cá điều này sẽ hiệu quả với hắn.

Thưa Eris-sama, xin người hãy cho con một đồ vật thật sự chất lượng.

“Steal!”

Tôi nhìn vào bàn tay của mình, thất bại rồi à...

Trên tay tôi là một chiếc khăn thêu tay thủ công, trông nó được làm khá vụng về.

Tôi thản nhiên buông nó ra thì Quỷ Vương vội vàng lấy lại trước khi nó rơi xuống đất.

“Nó quý lắm à? ”

“...Con gái của ta đã tự tay làm ra để dành riêng... À không có gì đâu”

Tự dưng thấy lương tâm mình cắn rứt vì đã lấy nó quá...

Tôi rút thanh kiếm của mình ra từ thất lưng và cho hắn ta xem.

"Người bảo đánh bại ta rất dễ dàng mà vẫn còn cố chạy trốn à? Ngay cả khi ta đã chuẩn bị thanh kiếm này vì khoảnh khắc này. "

“!”

Quỷ Vương gắt gao lờm thanh kiếm của tôi.

“...Mặc dù trông nó có nhiều ma thuật đấy nhưng chả giống thanh kiếm để chiến đấu một chút nào. "

“Đây là một thanh kiếm được chế tác rất tinh xảo, cây kiếm không tên tuổi này được gã bạn tồi tệ của ta nhặt được từ xác của một Mạo Hiểm Giả. Nhưng đó cũng quá đủ để đánh bại người... Eh?! ”

Hắn không thể chịu được những lời khiêu khích của tôi nữa, hay là do tôi lấy một thứ quan trọng của hắn mà Quỷ Vương tức giận đến vậy nhỉ?

“Được thôi, nếu người muốn chết như thế thì, ta sẽ cho người thăng thiên ngay bây giờ!”

Nói rồi, hắn bắt đầu tấn công.

“Ê, này giờ người mạnh mẽ lắm cơ mà? Sao giờ đã chạy đi rồi hả tên nhát gan này!!! Người mới là cái đũa đang sợ hãi ở đây!”

Quý Vương hét lên ở một khoảng cách khá xa.

"Cứ nói mấy thứ người thích đi! "

Trong bóng tối mịt mù, tôi sử dụng kĩ năng để ẩn đi những mũi tên trên cây cung của mình.

“Ta sẽ nghiền nát người, đừng có trốn nữa! Ra đây mà đấm nhau cho ra lẽ nào! "

Quý Vương tìm kiếm tôi và cảnh giác nhìn xung quanh.

“Sniper!”

“Huh?”

Mũi tên bắn thẳng vào một bên đầu của hắn và khiến nó chấn động mạnh như thể một viên đạn vậy.

Khi tấn công Quý Vương, tôi đã để hắn thu hẹp khoảng cách rồi tạo ra những golem đất nhử hắn. Có vẻ mũi tên của tôi đã đi trúng đích rồi.

Quý Vương, do mất bình tĩnh nên đã ăn trọn vẹn một cú sniper của tôi.

... Nhưng...

Siết mũi tên lại, hắn nghiêng răng và bắt đầu loạng choạng chạy tới.

Cách này không hiệu quả rồi!

Tôi mà để hắn áp sát thì xong phim.

Tôi cũng không có ý định đánh bại hắn bằng Drain Touch, dù gì hắn cũng là Quý Vương, vả lại tôi cũng không muốn tiến sát tới hắn đâu.

Nếu mà tôi cứ tiếp tục cấu rĩa bằng cung thì sớm muộn gì tên cũng sẽ hết trong khi chả gây được mấy sát thương lên người hắn.

"Thách thức cho lắm vào, người không cảm thấy mình thật thảm hại sao? Cái tên SwordMaster với con Crusader kia còn đỡ hơn người nhiều. "

Tôi cảm thấy Quý Vương đang dần bước tới, kĩ năng nhận diện kẻ địch đang cảnh báo cho tôi về điều này.

Trong khi cảm giác môi trường xung quanh, tôi lấy một miếng giấy từ trong túi ra rồi bôi dầu lên nó.

Lùi lại từng chút một, tôi nhỏ dầu xuống đất như một cái cầu chì, và nói:

“Cài đặt bẫy. ”

“Được rồi!”

Nghe thấy tiếng thì thầm của tôi, Quỷ Vương tiến thẳng tới hành lang.

Tôi được các thợ kiếm lâm dạy cho cái kỹ năng này.

Ngay cả khi một cái bẫy được thực hiện đúng cách bởi một tên nghiệp dư, nó vẫn sẽ làm tăng tỷ lệ kích hoạt bẫy. Nên nói thế nào nhỉ, đây đúng là một kỹ năng đánh lén vô cùng hợp với tôi.

Khi Quỷ Vương lao tới, tôi đứng dậy đối mặt với hắn.

“Rút kiếm của ngươi ra đi, ta sẽ cắt đôi ngươi trong phút chốc!”

Tôi sử dụng cái bật lửa và châm xuống đất.

Sau khi xác nhận lửa đã lan thành công, tôi nhảy giật lùi lại.

“Explosion!!”

“!?”

Cùng với giọng nói của tôi, một âm thanh bùng nổ vang lên trong hầm ngục tối tăm này.

Vụ nổ đã nghiền nát các bức tường và sàn cứng ở đây. Vì vậy các mảnh vỡ sẽ bay qua đây sớm thôi.

Đây chính là thuốc nổ mà tôi đã tạo ra hồi trước.

"Cái?...! Cái đéch gì thế.....?! "

Đầu gối bên trái của hắn đã bị thương nặng.

Chết tiệt, tôi không thể gây lượng sát thương nhiều như dự kiến của mình.

Có lẽ vì đây không phải một vật phẩm ma thuật nên nó không đủ mạnh để đánh với Quỷ Vương.

Chân tôi đang dần tê cứng lại, tôi nghĩ cả tôi cũng bị thương ở chân rồi.

"Fu... người tưởng ta chỉ là một tên Mạo Hiểm Giả quèn thôi đúng không? Ta đã nói trước với người rồi? Ta đã trực tiếp kết liễu những tên chỉ huy của người và ta có thể sử dụng Explosion!"

"Xạo l*o! Cái vụ nổ vừa rồi thua xa Explosion bản thật! Nó còn chả có tí ma thuật nào cả, Nó chỉ là thuốc nổ hoặc một thứ giống như thế mà thôi. Oi! "

Tôi không đáp lại Quỷ Vương mà tiếp tục chạy sâu vào trong hầm ngục.

Sau đó thì Quỷ Vương vừa đuổi theo tôi, vừa lê cái chân của hắn.

Mặc dù đã bị giảm sức mạnh khá đáng kể, khả năng vật lý của hắn vẫn rất tuyệt vời.

Địa hình ở nơi này có dạng như nào vậy?!

Nếu tôi cứ tiếp tục chạy, sẽ có lúc tôi đi nhầm vào ngõ cụt. Lúc đó thì chỉ có ăn c*t.

Tôi kiểm tra lại túi đồ của mình và nhận ra chỉ còn lại duy nhất một gói thuốc nổ.

Nếu Megumin mà không tức giận với thứ này thì tôi đã có thể mang thêm rồi.

Thật khó để giữ nó trước mặt em ấy.

Mặc dù phải đến gần hắn nhưng tôi sẽ cố gắng thử lại một lần nữa xem sao.

--Trong khi đang suy nghĩ thì bỗng dưng tôi cảm thấy lạnh sống lưng.

Điều này thực sự tồi tệ.

Giống lúc Megumin thi triển phép thuật cao cấp vậy, chỉ khác là lần này tôi đang đánh nhau với Quỷ Vương.

Ở đằng sau, tôi thấy Quỷ Vương đang nắm chặt bàn tay của hắn.

Sẽ như nào nếu kĩ năng tự né đòn của tôi không hoạt động?

Oi, nó mà không bật thì sml thật đó!!

Hiện giờ tôi đang cách Quỷ Vương khoảng tầm 10m.

Thời gian hắn niệm chú khá lâu nên chắc chắn đây không phải 1 đòn hệ điện như vừa nãy!

“Ta không còn sức để đùa với ngươi đâu. Ta già rồi. Ta không nghĩ là sẽ sử dụng phép thuật bậc cao này ở đây... Ngươi may mắn đó, lần này thì không né được nữa đâu. ”

Một thứ gì đó rất điên rồ. Rất rất điên rồ sắp xảy ra!

Tôi không hề có đủ kháng phép để chống chọi với chiêu này. Vậy nên tôi vội vàng lục túi lấy ra viên Manatite đầu tiên của Megumin.

“Nhận lấy đi! Inferno!”

“Creath Earth!”

Sử dụng tất cả năng lượng có trong viên đá, tôi đã tạo ra một lượng lớn đất và cát trước mặt hắn.

“Nó...Nóng quá!”

Quý Vương đau đớn hét lên.

Ngọn lửa đã bị Đất và Cát từ chiêu thức của tôi phản ngược lại.

Quả là những viên đá Manatite chất lượng nhất mà.

Nhưng tôi không nghĩ mình có thể tạo ra nhiều đất và cát được đến mức này.

..Đợi 1 chút...

Nếu nó thực sự như vậy thì...

“Tên khốn đáng ghét này! Người vẫn cố gắng bịt kín lối đi bằng đất rồi chuồn đi à!? Khi cái trò mèo vờn chuột này kết thúc, ta sẽ--”

Tôi lấy thêm một viên Manatite.

“Create Earth Golem!”

"--Trở về... Lâu đài..."

Mặt đất bỗng dừng chuyển động và dựng thành một con golem hình người vô cùng đồ sộ.

Bình thường, mana của tôi chỉ đủ để tạo ra mấy con golem bé tí, mỏng manh. Nhưng lần này...

“Người làm được mấy cái này ư?!”

Với nguồn mana được chứa bên trong những viên Manatite cao cấp nhất, tôi có thể tạo ra một con golem siêu to khổng lồ, thậm chí nó còn lớn hơn cả Quỷ Vương và cao đến nỗi có thể chạm trần của tầng này.

Tôi nhìn Quỷ Vương qua khe hở ở giữa hai chân của con Golem rồi mỉm cười.

--Cái trò này còn lâu mới hết nhé.

“Đến giờ cho vòng 2 rồi. ”

“Chết tiệt! ”

“Đồ nhát gan!! Loại Quỷ Vương nào lại quay đuôi và bỏ trốn đi nhờ!? Ra đây mà đấu với ta này! Lúc này người gọi ta là gì ấy ta?”

Giờ thì vai trò của chúng tôi đã bị thay đổi, tôi mới là người đang đuổi theo Quỷ Vương khắp hầm ngục.

“Quân khốn nạn, chó chết thật. ”

“Hahaha! Quỷ Vương kiêu gì mà yếu như sên thế này! Mấy tên Quỷ Tướng cấp dưới của người có khi còn đánh nhau tốt hơn!”

“Mày bị ngu à! Mày mong đợi đểch gì ở một lão già đã qua thời đỉnh cao của hắn từ rất lâu rồi!? Năng lực của tao là tăng cường sức mạnh

cho thuộc hạ, chứ không phải việc chiến đấu trực tiếp! Chưa kể tao đã bị yếu đi rất nhiều rồi!”

Ngay cả Quỷ Vương cũng không thể kết liễu con Golem này một cách chóng, hoặc là chỉ đang lo lắng về việc sẽ bị đánh lén khi đang nói chuyện với tôi. Thế nên, hắn nhanh chóng quay người và tập tễnh bỏ đi.

Tuy tôi đang dẫn lợi thế nhưng sự thật là tôi đã phải tập trung toàn bộ mana của mình để có thể tạo ra một con golem to nhất và mạnh nhất.

Thế nhưng con Golem không thể hoạt động trong khoảng thời gian dài được nên tôi phải giải quyết mọi thứ nhanh nhất có thể.

“Ăn cái này đi! Snipe Snipe Snipe!”

“Á! M-Mày...!”

Tôi bắn vài mũi tên qua khe hở ở giữa chân của con golem.

Mặc dù cái trò này chỉ gây chút khó chịu cho hắn, nhưng thế là cũng quá đủ để làm hắn mất bình tĩnh rồi.

Bây giờ hắn mà dịch chuyển con Golem của tôi ra chỗ khác thì endgame tại đây mất.

... Thôi chết rồi, tôi hết mất tên để bắn mịa nó rồi...

Tôi đang định để con golem trói Quỷ Vương lại và kết liễu hắn với gói thuốc nổ cuối cùng của mình cùng thanh kiếm ma thuật của Dust, nhưng...

“Ha... Ha... Có vẻ ta không thể chạy mãi với người rồi. ”

Quỷ Vương liền dừng lại.

“Người thực sự có đánh bại các Quỷ Tướng không đấy?... Giờ thì ta khá chắc là người đã làm... có vẻ người đã sử dụng vô số chiêu trò để hành động, thậm chí ngay cả ta cũng bị kéo theo đến mức này. ”

Sao giờ hắn lại tự dừng nói chuyện với tôi vậy?

Có phải hắn đang cố câu giờ để con golem của tôi hết hiệu lực hửm?

Ở nhưng con golem vẫn tấn công hắn khi tôi dừng lại mà?

“Bọn họ làm có tốt không? Ý ta là bọn họ có đấu với người một trận đàng hoàng không vậy? Ít nhất thì họ có gây rắc rối cho người nhỉ. ”

“Beldia đã bị thanh tẩy trong lúc hắn đang bối rối sau khi bị tôi lấy đi chiếc đầu. Nghĩ lại thì, đánh bại hắn cũng là nguyên nhân khiến tôi lâm vào cảnh nợ nần đầu tiên.”

Quỷ Vương hít một hơi thật sâu

“Vanir đã ăn trọn vẹn 1 cú Explosion, nhưng ngay hôm sau tôi lại đã thấy hắn vui vẻ làm việc tại cửa hàng của Wiz với vai trò là trợ lý rồi. Thậm chí tôi còn có thể đếm được số lần mình bị hắn ép giá tại cửa hàng.”

Con Golem bắt đầu vung tay vào mặt Quỷ Vương.

“Hans gần như đã tiêu hóa tôi, Sylvia cũng vậy nhưng theo cách khác. À, nhưng về phía Wolbach thì có vẻ cô ấy khá là tốt và dễ đánh bại... Với Serena, vị Quỷ Tướng mà tôi hạ cuối cùng thì đã biến tôi thành con chiên của đạo Regina, sau đó giết tôi luôn. Tôi đã phải trải qua rất nhiều rắc rối, tất cả là vì họ... ”

“Có vẻ người cũng gặp rất nhiều rắc rối rồi... ”

Tôi thở dài, và Quỷ Vương dường như thực sự thông cảm cho tôi.

Có vẻ như lão già này cũng đã trải qua rất nhiều điều với họ rồi.

“Create Earth!”

Bỗng dưng, Quỷ Vương tạo ra một số lượng lớn đất trước mặt tôi.

Lượng đất cát mà hắn tạo ra có thể so sánh được với của tôi với khi đang có sự trợ giúp của viên Manatite cao cấp kia.

Và vì bức tường đất này đột ngột xuất hiện nên đã chặn đứng cánh tay con Golem của tôi.

“Từ từ đã, người sẽ không—“

“Creath Earth Golem!”

Với tiếng hét của Quỷ Vương, mặt đất rung chuyển và dần biến thành một hình nộm người.

Tuy con Golem của hắn thấp hơn của tôi.

Tôi không muốn nói điều này đâu nhưng thực sự Quỷ Vương có thể làm được mọi thứ đấy.

“...Phew. Cái này lấy nhiều mana hơn ta nghĩ... Người đã thực sự làm rất tốt. Đối đầu với người dụng kiếm thì ta cũng phải sử dụng kiếm. Đối đầu với những pháp sư thì dùng ma thuật. Và trước một Mạo Hiểm Giả, ta sẽ dùng bất cứ thứ gì đối thủ có để nghiền nát chính bọn chúng... Người là người đầu tiên buộc ta phải dùng đến một cách chiến đấu kỳ lạ đến như vậy đó. ”

Quỷ Vương có vẻ rất ấn tượng với tôi nhưng lúc này thì không còn chỗ để quan tâm đến nó nữa..

Đúng là con Golem của tôi có to hơn, nhưng sức mạnh của Quỷ Vương....

“Giờ tới lượt ta. Khá khen cho người đã có rất nhiều ý tưởng thú vị, ta tự hỏi người sẽ làm gì tiếp theo đây nhỉ?”

Con Golem mà hắn vừa tạo ra đã nhận được tấn sức mạnh từ năng lực của Quỷ Vương. Và nó đã phá hủy hoàn toàn Golem của tôi với chỉ một cú đấm!

“Vậy thì, tên nhóc kia, tới vòng 3 rồi!”

“Chết tiệt!”

"Fuhahaha! Chạy đi! Sao người không tạo thêm một con Golem nữa đi? Người có khả năng chiến thắng mà!?"

Giọng nói phẫn khích của Quỷ Vương vang lên sau lưng tôi cùng với những tiếng bước chân nặng nề.

Hiện tại tôi còn 3 viên Manatite, 1 gói thuốc nổ cuối cùng và 1 thanh kiếm bình thường, 1 thanh được phù phép. Đó là những vũ khí còn lại của tôi.

“Người thừa biết nếu ta làm vậy thì chắc chắn con golem của ta sẽ bị hủy diệt ngay lập tức mà! Tính cách của người mâu thuẫn thật đấy, đúng là tên trùm của mấy tên chỉ huy đó có khác!”

Tôi hét lên để đáp lại trong khi chạy qua những con đường tối tăm, ngoằn ngoèo của dungeon.

“Cái...! Bọn chúng cũng làm ta mệt lắm đấy chứ! Beldia thì không ngừng lăn đầu của mình vào bồn tắm phụ nữ, Vanir lại liên tục ăn những cảm xúc tiêu cực từ binh lính ta, Wiz thì luôn ăn trộm tiền và những vật phẩm rất quý hiếm trong rương kho báu để tập bán chúng rồi sau này còn mở một cửa hàng...!”

Quý Vương cố gắng biện minh, lão ta không hề muốn bị đánh đồng với bọn chúng.

“Tuy Hans luôn hỏi mỗi khi hắn muốn ăn một thứ nào đó, nhưng rồi thế nào cũng lén vào nhà kho và lấy cơ thể khổng lồ, độc hại của hắn nuốt chửng tất cả thực phẩm cho xem. Sylvia thì cứ chăm chăm hợp nhất với bất kỳ ai lọt vào tầm ngắm của cô/anh ta! Còn Serena thì suốt ngày chạy xung quanh lâu đài để xin tiền mọi người dưới danh nghĩa là quyên góp cho hội! Có Wolbach là khá ổn so với đám còn lại thôi..! Thế nên đừng có gộp ta vào như thế ta cũng tệ nạn như bọn chúng ấy!”

Người cũng khổ thật...

Bất chấp sự thông cảm tôi dành cho hắn, tôi vẫn lấy ra thanh thuốc nổ cuối cùng trong túi đồ.

Một đòn tấn công vật lý có thể vô tác dụng với Quý Vương, nhưng nếu sử dụng trên người của con Golem kia thì...

Tôi quay lại và ném thanh thuốc nổ vào con Golem.

Rồi tôi giơ tay ra—

“Tinder!”

“?!”

”Bùm!! ”

Một vụ nổ xuất hiện, khi làn khói xung quanh biến mất, phần thân của con golem đó đã hoàn toàn bay màu. Chỉ còn lại đôi chân vẫn từ từ chậm rãi tiến về phía tôi.

Vụ nổ vừa rồi khá lớn, thế nên những mảnh đá cổ bắt đầu rơi từ trên trần nhà xuống khiến tôi lo lắng rằng toàn bộ hầm ngục này có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

“Tên khốn này...”

Quý Vương giận dữ khi bị đất từ con Golem bắn hết lên mặt.

Tôi đáp lại với một nụ cười chiến thắng và nói:

“Thật tình cờ, đó không phải là Explosion mà chỉ là Tinder thôi. ”

“Ta biết! Người còn hét to từ ‘Tinder’ kia kìa! Ngay từ đầu, không thể nào một Mạo Hiểm Giả gà mờ như người có thể sử dụng phép thuật cao cấp như Explosion được!”

Tôi vẫn còn 3 viên Manatite. Tôi nên làm gì đây? Tôi có nên chặn hắn lại bây giờ không vậy?

Trong khi tôi còn đang cân nhắc những lựa chọn của mình thì Quý Vương giơ tay phải về phía tôi. Khoảnh khắc đó, tôi vội lấy thêm một viên Manatite và...

“Lightning!”

“Cursed Lightning!”

Tôi tập trung tất cả lượng mana dự trữ có trong viên Manatite đó thành một tia chớp và bắn nó vào Quý Vương.

Cùng lúc đấy, hắn cũng bắn một tia sét đen về phía tôi, tia sét này chệch khỏi tay và nhắm thẳng vào vai phải của tôi.

“Không tồi! Không tồi chút nào đâu nhóc con!”

“Ouch! Vai ta! Có một cái lỗ trên vai của ta!”

Tôi nắm chặt vai phải của mình và hét lên vì đau. Còn Quý Vương thì cúi người ôm lấy một bên đùi của hắn.

Vai tôi đang bị thủng rất to, ngược lại, hắn dường như không bị một vết thương nghiêm trọng nào cả.

Điều này thật tồi tệ. Cứ ở đây đối chiêu cho nhau mãi với hắn ta thì kết cục của tôi sẽ chỉ là chết mà thôi. Tôi phải rút lui --!

“Định chơi trò đuổi bắt nữa à? Xin lỗi nhóc nhưng ta mệt lắm rồi.
Cursed Lightning!”

Trong khi vẫn đang khụy gối, Quỷ Vương đưa tay ra và bắn thêm một tia sét chết người.

...Tôi sắp xong đời rồi.

Sao hắn có thể bắn 1 loại ma thuật cao cấp như thế mà không cần niệm chú lâu vậy.

Khi đó, tôi vô thức rút thanh kiếm ma thuật của mình bằng bàn tay đang giữ chặt vai và di chuyển nó về phía sau để che lấy cơ thể...

—Với một âm thanh khá to, thanh kiếm ma thuật chịu sức ép từ cú bắn đó, vỡ tan tành.

“Á á á!! ”

“!? Người vẫn sống sót được kể cả trong tình huống này ư? Người may mắn tới cỡ nào vậy?!”

Thanh kiếm tôi lấy ra để đỡ đã bị vỡ vụn thành từng mảnh, tôi liền linh tức giận ném chuôi kiếm vào Quỷ Vương để đáp trả.

“May mắn á!? Nếu ta thực sự may mắn thì ta đã không ở đây rồi!
Aaah... Thằng khốn Dust, Ta không tin được nó có thể đưa ta một
thanh kiếm rác rưởi tới mức này!”

“Người- Người không nên nói thế với người đã cho người thanh kiếm...
Những thanh kiếm ma thuật tầm thường sẽ không thể cản một phép
thuật cao cấp như thế đâu. ”

Bỏ qua sự bối rối của Quỷ Vương, tôi rút lưỡi kiếm ưa thích ra khỏi
lưng.

“Giờ thì người đã hết lựa chọn rồi, người còn bao nhiêu viên Manatite
nữa? Và người có thể bắn phép Lightning thêm bao lần nữa đây?
Người còn chẳng thể thực hiện được một phép thuật cao cấp... Vậy thì
người định làm gì với con dao bé nhỏ đó? Trông nó còn chả được yếm
ma thuật. ”

“Đây là Chunchunmaru. ”

....

“..Gì?”

Quỷ Vương lùi lại vài bước.

“Nó tên là Chunchunmaru. Nó không phải con dao hay cái gì khác mà
nó là Chunchunmaru. Và sau khi đánh bại người, ta sẽ tặng nó cho

viện bảo tàng với danh nghĩa là thanh kiếm đã chém đứt Quỷ Vương--
-“

“Cursed Lightning!”

“Uwah!?”

Kĩ năng tự né đòn của tôi được kích hoạt, cho phép tôi né tia sét đó ra.

“Khốn khiếp, người định câu kéo đến bao giờ!? Đây là lần đầu tiên ta cảm thấy khó chịu đến mức này!”

Tôi đang cố chọc giận Quỷ Vương để hắn cạn kiệt mana, nhưng không ngờ thanh kiếm có cái tên kỳ lạ của tôi lại rất hữu dụng trong việc này.

Bỏ thanh kiếm sang một bên, dù thế nào thì nó cũng không thể gây sát thương cho Quỷ Vương được, thế rồi tôi ấn tay vào vai.

“Heal!”

“... Người có thể dùng phép hồi phục nữa ư?”

Quỷ Vương bực tức nói.

“Heal! Heal!”

Chịu đựng cơn đau, tôi liên tục thi triển phép thuật hồi phục lên vai.

Nhưng vết thương quá sâu khiến phép thuật của tôi không thể làm được gì nhiều.

Nắm chặt lấy vai phải vẫn còn đau nhức của mình, tôi đứng dậy và quay lưng lại chạy trốn với Quỷ Vương một lần nữa.

“Người thực sự giỏi chạy trốn nhỉ? Vậy là đủ rồi, bỏ cuộc đi. Là một Mạo Hiểm Giả, người đã làm quá tốt rồi. Ta tôn trọng màn trình diễn của người, vậy nên ta sẽ cho người đi. Người vẫn còn 1 mảnh Manatite đúng không? Ta sẽ cho người thời gian để thực hiện phép dịch chuyển. ”

Giọng của hắn cất lên từ phía sau lưng tôi.

Tạm bỏ qua lời đề nghị hấp dẫn ấy, tôi quay lại góc tường và ngồi dựa vào nó, tay nắm chặt lấy vai của mình.

Điều này thật tệ... Tôi không thể ngừng chảy máu. Cú này thực sự rất đau.

Hắn nói hắn sẽ để tôi dịch chuyển về.

Nhưng tôi nên làm gì đây? Liệu đồng đội của tôi tại lâu đài đã xử lý xong hết thuộc hạ của hắn chưa?

Chà, tôi đã xoay sở khá tốt khi chiến đấu một mình với Quỷ Vương, vì vậy tôi khá chắc chắn rằng hắn ta sẽ không là vấn đề với mọi người.

Quan trọng hơn, tôi cần đứng dậy và chữa lành cái lỗ to tướng trên người này.

“Nói đi nhóc, hình như ta còn chưa biết tên ngươi phải không? Trong một trận chiến quyết định này, là một Quỷ Vương, ta cần biết tên của ngươi. Tại sao ngươi không nói tên của mình ra đi?”

Tiếng bước chân khập khiễng của Quỷ Vương ngày một lại gần chỗ tôi hơn, khiến tôi sợ hãi rút thêm một viên Manatite của mình.

“Heal!”

Sau khi vết thương trên vai được hồi phục lại, tôi hét lên về phía Quỷ Vương.

“Tên ta là Satou Kazuma... Tên của ngươi là gì?”

Khỉ thật, tôi đã mất quá nhiều máu. Cơ thể của tôi đã rất mệt mỏi rồi...

Tôi biết mình cần phải đứng lên càng sớm càng tốt, nhưng tôi không còn năng lượng để làm việc đó nữa.

“Tên ta là Yasaka. ”

Nghe giọng nói nhẹ nhàng của Quỷ Vương, tôi...

Đợi đã...

“Yasaka? Quỷ Vương Yasaka? Ta tưởng tên người phải ngầu lòi và kinh khủng lắm cơ chứ. ”

Những tiếng bước chân tập tễnh của Quỷ Vương nhỏ dần đi sau khi tôi nói vậy.

Hắn đứng lại.

Tôi không thể thấy mặt của hắn nhưng tôi có thể cảm nhận được hắn đang cười rất to.

“Tên ra là Yasaka Kyouichi. Quỷ Vương Yasaka Kyouichi. ”

....Eh?

“... Từ từ đã nào? Người từ Nhật Bản tới à? Người có phải là con người không vậy?”

Trước giọng nói hoảng loạn của tôi, Quỷ Vương vui vẻ đáp lại.

“Không, ta là một con quái vật bình thường. Ta chưa bao giờ tới cái nơi được gọi là Nhật Bản cả, mặc dù ta đã nghe tới đất nước đó, nghĩ lại thì người cũng có cùng tên với vị anh hùng nổi tiếng nào đấy. ”

....!?

“Này, đừng nói mấy thứ vớ vẩn ở đây nữa! Người đang cố gắng làm ta xao nhãng khi kết liễu người à? ”

“Ta tự hỏi ai là người sẽ kết liễu ai đây? Hehe, người biết không, ta luôn nhận được những phản ứng thú vị từ những đứa Mạo Hiểm Giả giống như người... Người có muốn biết nguồn gốc tên của ta hay tại sao quân đội Quỷ Vương lại tấn công nhân loại? Đó là những bí ẩn lớn nhất chưa có lời giải đáp về Quỷ tộc. ”

Nói vậy, Quỷ Vương bật ra một tràng cười khinh khỉnh.

— Chờ đã, chuyện gì đang xảy ra vậy?

Cái trường hợp này trong các trò chơi, truyện tranh thường được gọi là gì ấy nhỉ?

"Ta nhớ là ta đâu có hỏi người mấy cái này đâu? Người nói với ta làm gì? "

“Bởi vì những kẻ có mấy cái tên kì lạ giống người thường hỏi ta câu đấy. Có một câu chuyện cổ tích nổi tiếng về một người anh hùng đã trở thành Quỷ Vương phải chứ... Vì vậy, người có muốn nghe sự thật đằng sau nó mà không ai khác biết không?”

Nói vậy, Quỷ Vương cười khúc khích.

“Ừm vậy thì người có thể kể cho ta nguồn gốc tên của người được không? Còn lí do vì sao lại tấn công nhân loại người có thể kể sau mà...”

“Nếu người muốn biết đến vậy thì người phải đánh bại ta trước đã!”

Tên này có cay tôi không đấy?!

“Wahahaha! Điều này làm người thực sự lo lắng đúng không? Thật tuyệt khi ta đã quay trở lại sau khi chịu hàng đống sát thương từ người. ”

Lão già này đang hành động như một đứa trẻ!

“... Đã rất lâu rồi ta chưa nói tên của mình cho ai cả. Nếu có thì đấy thường là những người sắp chết. Nhưng riêng người, ta sẽ cho phép người biết tên của ta và về nhà. Đó chính là món quà mà ta dành tặng cho người vì đã chiến đấu rất kiên cường với ta, dù cho chỉ có một mình. ”

Nói xong, Quỷ Vương lật đật bước về phía tôi.

Nếu tôi không có phép dịch chuyển, chắc tôi đã hạo từ đời nào rồi.

Giờ tôi chỉ còn duy nhất 1 viên đá Manatite.

Thế nhưng với mớ mana còn lại, tôi cũng không còn đủ sức để tự mình dịch chuyển về nữa.

Nếu tôi muốn sống thì tôi buộc phải sử dụng nốt viên Manatite này.

"Người thực sự muốn trở về lâu đài à? Ta đoán rằng đồng đội của ta đã tiêu diệt hết toàn bộ thuộc hạ của người rồi đấy. "

Nghe thấy vậy, Quỷ Vương liền đáp lại.

"Ừ, đúng vậy, ta cũng đã nghĩ thuộc hạ của ta đã bị tiêu diệt hết rồi... Nếu thế thì chắc ta sẽ nghỉ giải lao ở đây một chút sau khi ta giết người hoặc người chạy đi. Rồi sau đó ta sẽ đi dạo loanh quanh cái hầm ngục này để thu nạp vài con quái vật mạnh. Và trong thời gian ta trở về thì con gái ta cũng sẽ quay lại lâu đài với đội quân tinh nhuệ nhất. "

Tôi chợt nhớ rằng nếu con gái của Quỷ Vương mà quay trở lại cùng với quân đội của mình, mọi thứ sẽ hỏng bét.

Tôi có thể dịch chuyển về Axel, phục hồi sức lực của bản thân và dịch chuyển trở lại cùng với một vài Mạo Hiểm Gia mạnh nhất ở đó.

Không, tôi không còn đủ mana để thực hiện nữa, khi đây cũng là viên Manatite cuối cùng rồi.

Mặc dù tôi có thể nhờ những nhà Mạo Hiểm Gia chia sẻ năng lượng của họ với tôi bằng Drain Touch, thế nhưng bây giờ họ cũng đang liều mình chiến đấu như tôi...

Cứ cho là tôi có đủ thời gian để hỏi đi, liệu có bao nhiêu người thực sự sẵn sàng từ bỏ thị trấn trong thời gian nguy cấp này để đi cùng tôi?

---- Clack Clack.

Tiếng bước chân của Quỷ Vương càng ngày càng to lên.

... Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi về nhà mà vẫn chưa thể đánh bại hắn ta?

Liệu ba kẻ rắc rối với ăn hại kia có nghe tôi và sẵn sàng bỏ chạy khi Quỷ Vương đuổi theo với một đồng các con quái vật hùng mạnh hay không?

... Không, vốn dĩ từ đầu họ chưa bao giờ lắng nghe tôi mà.

Thế tôi có thể nhờ Quỷ Vương truyền thông báo rằng cả hai đã hòa và tôi đang trở về thị trấn với bọn họ được không?

Không, không đời nào họ sẽ nghe hắn ta và hắn ta cũng đếch nghe tôi đâu.

"Này, nếu ta bảo ta muốn nhờ người đưa ta về lâu đài, người có đồng ý không, Quỷ Vương? "

"... Ta thấy không có lý do gì để ta hỗ trợ người cả. Mặc dù vậy, người khá tài năng đấy. Ta sẽ xem xét khi người ngỏ lời muốn tham gia với ta. Tuy nhiên, ta sẽ phải đặt một lời nguyên lên người phòng trường

hợp người muốn phản bội, nếu người ổn với điều đấy, hai ta sẽ tạm hòa và ta sẽ đưa người trở về lâu đài. "

Tất nhiên rồi, đâu có dễ ăn như vậy.

Đợi đã, tôi có nên nhử hắn đặt lời nguyện lên mình rồi sau đó đợi Aqua hóa giải nó đi không?

... Không không, nếu lời nguyện này để chống tôi phản bội lại hắn thì chắc chắn nó sẽ phản ứng ngay khi tôi nhờ Aqua thanh tẩy.

----Clack Clack.

Tiếng chân của hắn ngày càng gần hơn, vì quá kiệt sức, tôi ngồi bệt xuống và lấy hai thứ từ sau lưng của mình ra.

Tay phải của tôi cầm chiếc thẻ thám hiểm của mình, dính đầy vết bẩn và đượm màu thời gian.

Tay còn lại giữ viên Manatite cuối cùng.

----Clack Clack.

Thực sự điều này chả giống tôi tẹo nào.

Tôi luôn nghĩ rằng mấy việc như thế này nên để cho những người muốn trở thành đồng minh của công lý làm thì tốt hơn.

Nó chả phù hợp cho một đứa NEET luôn lười biếng quanh năm suốt tháng lại thường nhậu nhẹt đến khuya, được các cô gái xinh đẹp vây quanh và tận hưởng cuộc sống giàu sang, xa hoa của mình.

“Vậy người đã chuẩn bị phép dịch chuyển chưa? Ta có nói mình sẽ để người đi, nhưng ta không có hứa rằng mình có thể kiềm chế khi nhìn vào khuôn mặt đáng ghét của người đâu. ”

Có lẽ Quỷ Vương đến gần hơn tôi nghĩ...

----Bọn họ sẽ chắc chắn giận tôi lắm đây...

Nhưng nếu tôi không làm thì họ có thể sẽ mất bình tĩnh và hành động thiếu cẩn trọng.

Tôi đưa tay lên thẻ thám hiểm của mình và bắt đầu bấm.

Ngay lúc này, tiếng bước chân của Quỷ Vương đã vang ngay bên cạnh tai tôi.

“Oi, đừng đi vào góc tường và đừng tức giận với những điều ta sắp nói nhé. Chúng ta có thể nói đây là một trận hòa được không? Người có thể đưa ta quay lại lâu đài mà. ”

Tôi vừa dứt lời, tiếng chân đã ngưng bật lại.

“Sau khi người để ta đi nhờ, ta sẽ quay trở về với những người đồng đội của ta. Người có thể nghỉ ngơi đến lúc nào người muốn. Hoặc là quay trở lại lâu đài, hơn nữa, ta hứa phe ta sẽ không làm gì người. ”

Hầm ngục bây giờ vô cùng im ắng. Bỗng nó bị phá vỡ bởi tiếng cười của Quỷ Vương.

“..Heh..Hahaha. Một trận hòa ư? Người đang nói cái quái gì vậy? Có vẻ người đang hiểm lắm nhưng người đã thua hoàn toàn rồi. Ta đã nói là ta chỉ cho phép người rời đi mà thôi—!”

Tuy nhiên sau khi hắn tiến đến phía tôi, giọng hắn đột nhiên đóng băng.

Ánh mắt của hắn ngỡ ngàng khi nhìn vào phép Explosion đang tỏa sáng rực rỡ ở trên tay tôi.

“H-hiểu rồi, một trận hòa thì là một trận hòa. Được thôi Mạo Hiểm Giả. Ta sẽ đưa người về lâu đài trước. Người có đồng ý không?”

“Hmm, đừng sợ hãi thế chứ, người đã vi phạm lời nói của ta là không được tiến về phía góc tường và không tức giận rồi còn gì. Người nghĩ ta có thể tin tưởng người được đấy. Méo có chuyện ngon ăn thế đâu, ta đích phải là kẻ thua cuộc ở đây. ”

Không thể rời mắt khỏi quả cầu ánh sáng mà tôi đang giữ trên tay, Quỷ Vương nuốt nước bọt.

"Thế người định làm gì? Ở khoảng cách này, cả người và ta đều sẽ không thể toàn mạng mà ra khỏi đây được đâu. Thậm chí ngay từ đầu, kể cả khi người có bản phép từ xa, cả cái hầm ngục này cũng sẽ sụp đổ theo. Người biết rõ điều này mà, ta tin người sẽ không dám dùng nó đâu."

Ừ thì, cứ cho là như vậy đi.

"Tại sao một tên «Mạo hiểm giả» cấp thấp như người, kẻ thậm chí còn không thể sử dụng được những phép thuật thượng cấp, lại có thể nhớ được một phép vô cùng phức tạp như Explosion...? Người là cái quái gì vậy?"

"... Ta là ai ư? Ta cũng không biết nữa. Đối với ba người họ, ta còn không rõ vị trí của mình là như thế nào. Ta là ... người giám hộ của họ? Hay là người yêu? Chủ nhân? Bạn bè? Đồng đội? Hmm, là gì đây nhỉ?"

Quỷ vương đổ mồ hôi liên tục và lo lắng nhìn chăm chăm vào ánh sáng trên tay tôi.

"Đây là phép thuật ưa thích của một người đồng đội ta. Nhóc ấy đã bắn nó mỗi ngày khi ở bên cạnh ta. Nhờ vậy, ta có thể sử dụng phép thuật này vì nó đã khắc sâu trong tâm trí ta rồi. "

Ánh sáng nóng đến mức dường như thiêu cháy cả lòng bàn tay của tôi.

Nếu tôi không giữ vững ý thức, nó dường như sẽ phát nổ ngay lập tức.

Tại sao Megumin lại có thể kiểm soát một thứ nguy hiểm như thế này mỗi ngày vậy?

"Nếu người dùng phép thuật đó, người sẽ tan biến không còn một mảnh vụn nào đấy. Người biết ta là ai không? Ta là Quỷ Vương. Người nghĩ sẽ hạ được ta chỉ với một đòn từ một tên Mạo hiểm giả yếu ớt như người chắc?"

"Thế chẳng phải bây giờ người cũng bị suy yếu bởi phép thuật của Aqua hay sao? Hơn nữa đây là tầng 20 của hầm ngục. Kể cả khi người có sống sót sau vụ nổ đi chẳng nữa, người cũng sẽ bị chôn sống ở dưới đây với ta."

Quỷ Vương câm nín trước lời nói của tôi.

Vào thời khắc này, tôi sợ rằng tôi không còn đủ máu để tỉnh táo nữa.

"... Người không sợ chết hay sao?"

Tôi rất sợ.

Tôi sợ lắm chứ, bởi vì tôi đã chết rất nhiều lần rồi.

Tôi sợ chết.

Bỗng một dòng nước gì đó nóng hổi lăn trên má của tôi.

Sao giờ tôi lại nhớ đến nụ cười của một nhỏ nữ thần tóc xanh nào đó vậy?

Chết tiệt, tôi đã hứa là sẽ cùng nhỏ ấy về nhà ăn mừng rồi cơ mà.

Tôi sẽ không thể gặp lại mọi người được nữa.

Tôi biết nó rất đau, nó thực sự rất đau...

"Nếu ta chết ở đây, nhiều sự thật mà nhân loại chưa biết sẽ biến mất vĩnh viễn... Người có muốn nghe nguồn gốc tên của ta không? Và tại sao Quỷ vương lại—"

"Ta không quan tâm!"

—Nhưng.

Tôi đoán bọn họ sẽ lại nghĩ tôi thủ sẵn kế hoạch nào đó để xoay sở mà thôi.

"...Cursed—"

Trước khi Quỷ Vương kịp thi triển lời nguyền.

«EXPLOSION!!!!!!!»

Tôi cảm thấy cơ thể mình đột nhiên trở nên nhẹ hơn, đồng thời cũng không thể cử động được.

Hay đúng hơn, giờ đây tôi không thể nhìn hay nghe thấy gì.

Hmm? Có ai đấy đang gọi tôi à?

Tôi bắt đầu đi đến chỗ giọng nói đó.

Theo ý muốn của mình, cơ thể tôi tự động lướt đi.

Đây là mơ hay thực?

Cái cảm giác kỳ lạ này là gì?

Khi tiến gần đến chỗ giọng nói đang vẫy gọi mình, một ánh sáng chói lòa chiếu thẳng vào mắt tôi.

"Chào mừng đến với kiếp sau. Tôi là Aqua, một nữ thần sẽ dẫn đường cho cậu trên chuyến hành trình mới này. Satou Kazuma, cậu đã chết dưới đáy của dungeon. Thật đáng tiếc khi phải nói rằng, mạng sống của cậu đã kết thúc. "

Nơi này chính là căn phòng màu trắng mà tôi đã rất đổi quen thuộc.

Tôi đi theo cái ánh sáng trắng đó rồi bước vào, bỗng Aqua xuất hiện và đứng trước mặt tôi. Ở bên cạnh nhỏ là Nữ thần Eris.

Nhỏ ấy ở đây có nghĩa là tôi đã hoàn toàn đánh bại được Quỷ Vương rồi à?

Đã có chuyện gì xảy ra sau đó vậy?

Khả khắc mà tôi tiêu diệt xong Quỷ Vương, nhỏ ấy đã được gửi đến đây chẳng?

"Này Aqua, chuyện gì đã xảy ra sau khi tôi đem Quỷ Vương xuống dungeon vậy? "

Tôi cố gắng nói chuyện với Aqua nhưng nhỏ ấy dường như đang né tránh ánh mắt của tôi.

Cổ cúi mặt xuống, trốn tránh tôi dưới mái tóc của mình, tuy vậy, tôi vẫn có thể thấy khuôn mặt gượng ép của cô.

"...Cậu có vài lựa chọn. "

Aqua nói một cách vô hồn.

"... Cậu sẽ đầu thai trở lại thành một đứa bé ở thế giới này?"

"... Oi Aqua, trước hết thì nói cho tôi chuyện gì đang xảy ra cái đã. Mọi người có ổn không vậy? Này, nhìn thẳng vào mắt tôi mà nói đi xem nào. "

Mặc cho nỗ lực bắt chuyện của tôi, cô ấy vẫn cố tình phớt lờ nó đi và tiếp tục nói.

"... hay chọn đầu thai ở Nhật Bản yên bình?"

"Này, cô có nghe thấy tôi đang nói gì không thế? Chuyện-méo-gì-đang-xảy-ra-ở-đây-vậy? Nếu cô cứ tiếp tục cho qua mấy lời tôi nói thì coi chừng tôi véo mũi cô đấy. "

Cuối cùng, Aqua cũng đã ngược đầu về phía tôi, và rồi nhỏ òa lên:

"...Hoặc là sống trên thiên đường, nơi không phải lo về những người đồng đội rắc rối, không phải lo về nợ nần, lo về bị bắt giam, hay chẳng cần phải để tâm đến những điều khủng khiếp nào cả..."

Hai vai của nhỏ run rẩy, nước mắt chảy ra.

... Nhỏ ấy đang khóc.

Eris nhẹ nhàng đặt tay lên vai Aqua.

Aqua vùi mặt vào ngực của Eris, đôi vai nhỏ bé ấy run lên theo từng cơn nấc.

Thì ra là vậy...

Có vẻ như tôi đã không thể hồi sinh lại được nữa rồi.

Vì tôi đã lường sự việc này, nên nó không làm tôi sốc lắm.

Nhưng chỉ có thế mà tôi lại bình thản đến vậy khi nghĩ đến cái chết của mình ư?

Hay do tôi đã hoàn thành mục tiêu của mình—đó là đưa Aqua trở về nhà?

Và rồi tôi cúi đầu nhìn xuống cơ thể, từ phần ngực trở đi, người tôi hoàn toàn trong suốt...

Eris - trong khi giữ vai và đổ dành bằng việc xoa đầu Aqua, người vẫn đang khóc nức nở, chậm rãi trả lời:

"... Cảm ơn vì tất cả những đau khổ mà anh đã phải gánh vác, Kazuma-san. Mọi người ở trong lâu đài hiện đã an toàn đánh bại toàn bộ quân lính của Quỷ Vương, giờ đây họ đang chờ đợi và cầu nguyện cho anh trở về. Ngay khi anh vừa tiêu diệt xong Quỷ Vương, Aqua-senpai đã được dịch chuyển đến đây. Thấy vậy, dường như tất cả đều hiểu anh đã giành chiến thắng trước hãn ta. "

Nghe em ấy nói xong, tôi liền thở phào nhẹ nhõm.

"Bây giờ họ đang tạm nghỉ ngơi và rút lui sau cuộc chiến khốc liệt ấy, tuy may mắn không ai thiệt mạng cả nhưng họ cũng đã bị thương rất nghiêm trọng. Họ cũng vô cùng bối rối khi thấy Aqua-senpai biến mất đột ngột như thế. "

... Nghĩ lại thì..., họ không biết rằng tôi đã chết trong hầm ngục đó, phải không?

Chắc sẽ rắc rối lắm đây. Nếu Megumin và Darkness bỏ ngang trận chiến và chạy đi tìm tôi trong hầm ngục thì sao?

Tôi nghĩ cả những người dân ở thị trấn Axel cũng sẽ tham gia luôn.

Nếu thế thì một cuộc tìm kiếm quy mô rất lớn sẽ được mở ra, nhưng cái kết có được lại chỉ là vô vọng mà thôi.

Thật đau đớn khi phải rời xa mọi người mà không được nói lời tạm biệt nào.

Bởi tôi đã trở thành linh hồn, nên tôi thấy cảm xúc trong con người tôi bị chết đi...

Nếu không, có lẽ tôi cũng sẽ gào khóc lên như Aqua mất.

Những sóng suy nghĩ hối tiếc hiện rõ lên trên mặt tôi.

Eris thấy vậy liền nở một nụ cười, một nụ cười dịu dàng nhưng đượm buồn.

"... Vậy, Satou Kazuma. Dành riêng cho anh, người đã hi sinh sau khi đánh bại Quỷ Vương. Như một phần thưởng từ các vị thần, anh sẽ nhận được các lựa chọn khác so với việc đầu thai thông thường."

Aqua ngược mắt lên.

"Đầu tiên, đó là thư giãn và sống trên thiên đường."

Eris giơ ngón tay lên và mỉm cười.

"Lựa chọn thứ hai, em có thể cấp cho anh 1 cơ thể mới và đưa anh sang lại Nhật Bản. Nếu anh chọn lựa chọn này, thì em có thể cung cấp cho anh đủ tiền để anh sẽ không bao giờ phải lo lắng về các vấn đề tài chính trong suốt quãng đời còn lại của mình. Và em có thể sắp xếp cho anh gặp được người bạn đời lý tưởng của mình...Senpai!

Woa, gần ... khuôn mặt của chị gần quá!"

Aqua vội vã lau nước mắt đi và tiếp tục lắng nghe ở bên cạnh Eris.

Eris nhẹ nhàng hắng giọng và tiếp tục.

"Và lựa chọn thứ 3, lấy lại cơ thể của mình và quay trở lại thế giới đó một lần nữa."

—Khi nghe những lời đó Aqua đã nở một nụ cười rạng rỡ.

... Cái nụ cười ngốc nghếch này là gì ấy nhỉ?

Nhỏ ấy cười như thể đã biết được lựa chọn của tôi sẽ là gì rồi ấy.

Sẽ là hơi sớm nếu tôi lên thiên đường ngay bây giờ.

Nhưng, sống ở Nhật Bản cũng khá hấp dẫn đấy.

Tôi không chỉ có đủ tiền để sống phần đời còn lại trong yên bình, tôi còn có cả người bạn đời lí tưởng của tôi mà Eris đã đề cập trước đó nữa. Vậy nên tại sao lại không chọn lựa chọn này nhỉ...?

Nói cách khác, nếu tôi quay trở lại Nhật Bản, tôi sẽ có thể tận hưởng một cuộc sống lí tưởng với người vợ đáng yêu của mình.

“Vậy anh sẽ chọn cái gì?”

Eris cười cười và đợi câu trả lời của tôi.

Tôi còn phải lo nghĩ thêm điều gì nữa?

Tôi đã gặp phải bao rắc rối từ thế giới đó rồi?

Một thế giới chứa đầy những sinh vật lạ hoắc và những con người bất bình thường.

Đó là một thế giới mà những người bình thường được coi là dở hơi, một thế giới rác rưởi đã mục nát đến tận cốt lõi.

Nếu tôi quay trở lại thế giới đó, tôi chắc chắn sẽ thấy những rắc rối không hồi kết của mình.

Chẳng cần phải nghĩ nhiều làm gì.

"Xin hãy đưa anh trở lại cái thế giới không có gì tốt đẹp mà anh vô cùng căm ghét."

Nghe câu trả lời của tôi, Eris trù mếu nhìn.

"Chà, vậy là cậu đã chọn xong quyết định của mình rồi, chúng ta nên khẩn trương và quay về thôi! Eris, hãy làm công việc của em và đưa bọn chị trở lại căn phòng của Quỷ Vương đi. Chị chắc chắn rằng bọn họ đang rất lo lắng khi chị bỗng dưng biến mất đó!"

Aqua vừa nói vừa hào hứng đi dạo quanh phòng.

Tuy nhiên, Eris nhíu mày.

"... Thưa senpai, em xin lỗi phải nói điều này nhưng hiện tại chị đã quay trở lại thiên giới... Thân là 1 nữ thần cai quản Nhật Bản, để chị xuống thế giới này thì và nghịch ngợm thì có hơi..."

Aqua nắm lấy vai Eris trước khi cô ấy có thể nói xong, và nhanh chóng lắc đầu khi nước mắt vẫn còn đọng mắt cô ấy.

“Kể cả chị có nhìn em với đôi mắt đó thì em cũng không thể...! Ah, dừng lại đi! Xin chị hãy dừng lại đi, Senpai, đừng cố xé miếng độn ngực của em! Thực sự em không thể giúp gì được đâu!”

Hai nữ thần bắt đầu vật lộn trước mặt tôi.

“...Anh có thể hỏi 1 câu hỏi không?”

Tôi gãi vào má mình bằng những ngón tay nửa trong suốt.

"Anh dường như nhớ lại một số cuộc nói chuyện về việc sẽ ban cho anh một điều ước dưới bất kỳ hình thức nào nếu anh đánh bại Quỷ Vương."

Tôi hỏi Eris một câu hỏi cực kỳ quan trọng.

Hai nữ thần ngừng đánh nhau ngay khi nghe thấy điều đó.

“Này, Eris, chúng ta phải làm gì? Chị nói với anh ta điều đó bởi vì chị tưởng anh ta không thể đánh bại được Quỷ Vương ấy chứ. Cậu ta là loại người có thể yêu cầu trở thành một vị thần hoặc sở hữu vũ trụ đó.”

“E-Em biết, anh ấy là Kazuma-san mà, nhưng em không nghĩ anh ấy sẽ làm thế đâu... À, nhưng anh ấy có thể ước sống một cuộc sống harem với tất cả những cô gái xinh đẹp mà anh ấy đã gặp...”

Hai người họ bắt đầu thì thầm với nhau, nhưng tôi có thể nghe rõ ràng từng từ, TỪNG TỪ MỘT.

THẬT SỰ LUÔN, CÁI PHẦN THƯỜNG LÀ CÚ LỪA HẢ? Nữ thần ở đây đúng là vô dụng thật.

Sống một cuộc sống đào hoa với tất cả cô gái xinh đẹp mà mình gặp nghe rất tuyệt, thế nhưng tôi đã có điều ước của riêng mình.

“Hãy cho anh một loại cheat đi, anh đã không sở hữu bất kỳ cái nào kể từ lần đầu anh tới đây rồi. ”

Eris khúc khích cười khi nghe thấy điều đó.

“Em đồng ý với ước nguyện của anh. Quỷ Vương có thể đã bị đánh bại, nhưng thế giới đó vẫn còn đầy rẫy những con quái vật mạnh mẽ và nguy hiểm, vì vậy nếu anh muốn tiếp tục sống trong ở đây thì chắc chắn anh không thể đi mà không có ‘nó’ được. ”

“À thì—”

Aqua đưa tay về phía tôi nhưng nhanh chóng thu vào, nhỏ bắt đầu suy nghĩ lại những gì mình định nói.

Sau tất cả những gì đã xảy ra, có vẻ như nhỏ ấy có chút xấu hổ khi tự gọi mình là cheat của tôi.

“Bây giờ, anh muốn loại cheat gì? Một vũ khí mạnh mẽ? Một cơ thể cường tráng? Hay là một tài năng thiên bẩm nào đó? ”

Eris hào hứng nói, trong khi bên cạnh em ấy, Aqua im lặng một cách lạ thường.

Thật hiếm khi thấy một người nghịch ngợm và cứng đầu như nhỏ ấy lại im lặng đến vậy. Giá như nhỏ thường xuyên cư xử thế này hơn thì tôi đã không gặp nhiều khó khăn rồi.

Tôi nói với Eris.

“Nữ thần có được tính là cheat không?”

Eris vui vẻ nhận lời.

Và bên cạnh em ấy, Aqua nở một nụ cười hạnh phúc nhất mà tôi chưa từng thấy.

“Eris! Eris! Mau hồi sinh Kazuma đi. Nếu chúng ta nghỉ quá lâu, những người khác ở lâu đài sẽ nghỉ ngơi xong và quay về thị trấn mất!”

“Được được em hiểu, vậy hãy cho em mượn sức mạnh của chị nữa nhé. Chúng ta sẽ phải hồi sinh một người đã mất đi thân xác của mình,.. Vậy thì bây giờ, Kazuma-san, đây là một ngoại lệ rất đặc biệt. Sẽ không có lần thứ hai đâu, vì vậy hãy quý trọng mạng sống của anh về sau ...”

“Đủ rồi đó! Chúng ta thực hiện thôi!”

“A Senpai! Đây đây,... được rồi, đi nào!”

“Phục Sinh! "x2

Dưới sức mạnh của hai Nữ thần, tôi cảm thấy một luồng nhiệt khủng khiếp tỏa ra từ bên trong cơ thể mình.

Cơ thể tôi có cảm giác nặng dần, và khi hai bàn chân tôi chạm xuống, tôi đã cảm nhận được sự lạnh lẽo của mặt sàn.

Thế nhưng hai vị nữ thần vừa hồi sinh cho tôi xong đã luống cuống quay mặt đi.

“Sen-Senpai! M-mau lên. Chị mang cho anh ấy chút quần áo đi kìa!”

“Nh-Nhưng chị làm gì có cơ chứ? Wahhh, nó đang lơ lửng kìa! Em không có thứ gì sao? Kazuma là đồ cầm thú, đồ cầm thú!”

Vâng, tôi đang hoàn toàn khóa thân.

“Ah V-vâng, đợi em một chút! Senpai hãy trông chừng anh ấy nhé! Cơ mà chị đã nhìn thấy cảnh tượng này rất nhiều rồi đúng không!?”

" T-từng nhìn thấy rồi. Nhưng giờ chị cứ cảm thấy mình sắp bị ăn thịt đến nơi ấy. Kazuma-san, cậu đã từng rất dễ thương, nhưng tui đoán chắc giờ cậu đã thật sự trưởng thành rồi. "

“Ê, ai đó cho tôi quần áo để mặc đi! Các người định để tôi khóa thân trong bao lâu nữa đây? "

Sau khi đã mặc xong quần áo, Eris quay đầu lại nói với tôi

“... Bây giờ, sau chuyện này, anh sẽ có thể tự do trở lại Thiên giới bất cứ lúc nào. Nhưng em đoán anh sẽ chẳng về đây sớm đâu. "

Em ấy vừa nói vừa ngắm Aqua đang hào hứng đá bật những quả bóng dưới chân của cô.

“Ừ! Cuối cùng thì mọi thứ cũng đều ổn thỏa cả rồi. Nếu tôi không hứa sẽ ban cho cậu một điều ước thì Quỷ Vương đã không bị đánh bại, dù sao... Ahh! Chờ đã, Kazuma đã được một nữ thần hướng dẫn để đánh bại Quỷ Vương,... Thêm nữa là tôi đã làm suy yếu đi Quỷ Vương

rất nhiều rồi, trông tôi giống một nữ thần chuẩn mẫu lắm... Nghĩ theo cách này thì chẳng phải tôi là một MVP hay sao? ”

Aqua, có thể vì quá phấn khích hoặc vẫn chưa rút ra được tí kinh nghiệm nào về bản thân nên vẫn nói mấy thứ vô nghĩa và vớ vẩn này.

“Này, cô đang xúc phạm tôi đấy à? Tôi là người anh hùng đã đánh bại Quỷ Vương đấy biết chưa?! Tôi chính là anh hùng Kazuma - người hùng sẽ trở thành huyền thoại. Còn nữ thần vô dụng như cô, cái đũa đã bỏ nhà ra đi rồi lại khóc lóc cần tôi theo sau để giải cứu và lôi về vừa lắm nhằm cái gì đấy?”

"Gì cơ? Cái tên Hiki-Neet như cậu thì làm được trò gì khi không có tôi cơ chứ? Nên nhớ có tôi thì cậu mới đánh bại được Quỷ Vương, thế nên tiền thưởng phải chia cho tui nhiều hơn biết chưa? Tầm 90-10 là hợp lí đấy. Và nè, giờ tôi đang ở trên thiên giới đó, nơi tôi có thể dùng toàn bộ quyền năng của nữ thần. Coi chừng mấy hành động lỗ mãng đó đi, bằng không cậu sẽ ăn thiên phạt ngay lập tức!"

Aqua tự tin hất tóc và nói ra những lời lẽ vô liêm sỉ.

Eris nhìn cả hai chúng tôi với vẻ mặt thích thú

“Chị hy vọng Darkness và Megumin không lo lắng đến phát khóc sau khi thấy chị biến mất trước mắt họ. Thế nên chúng ta phải nhanh chóng trở về và trấn an họ thôi! ”

Aqua tiếp tục nói những lời băng quơ.

“VẬY THÌ, tuy rằng đã muộn nhưng Kazuma-san, đến giờ nói lên điều ước của anh rồi...”

Eris chấp tay cầu nguyện, và dường như em ấy cũng bày tỏ sự cảm ơn với tôi vì đã đánh bại Quỷ Vương.

Nhìn thấy em ấy trao cho tôi một nụ cười thánh thiện như vậy thực sự khiến Eris trông rất giống như một nữ chính trong các bộ anime.

Ngược lại, so sánh với nhỏ kia thì...

“Này Kazuma, tui muốn một cốc bia lạnh khi quay trở về thị trấn! Nhớ sử dụng Freeze lên cốc bia của tôi nhé. Với cả tôi cũng muốn gặp lại Zell Đại Đế lắm! Có thể em ấy đã trở thành một chú rồng vĩ đại rồi!”

Tôi đảo mắt nhìn Aqua và Eris.

"Cái thái độ này là sao vậy? Trông cậu có vẻ 'không ổn' nhờ? Cần tôi dùng phép hồi phục lên người cậu không? "

... Haizz.

Và rồi, tôi mỉm cười nói với Eris điều ước của mình.

Sau một hồi lơ lửng trên không trung và bị chói mắt bởi ánh sáng bên ngoài. Tôi cũng đã xuất hiện trở lại ở lâu đài của Quỷ Vương.

Đây chắc chắn là phòng của hắn ta rồi.

Bằng chứng là các tùy tùng của Quỷ Vương đang nằm la liệt trên sàn.

Do tôi đột ngột xuất hiện, thế nên mọi người vô cùng ngạc nhiên.

“Kazuma!? Chào mừng anh... trở...lại?”

Darkness và Megumin chạy đến đón tôi nhưng chỉ trong thoáng chốc, nét mặt họ liền chuyển sang bối rối.

Tôi nhìn kiểm tra lại mọi người, có vẻ Darkness đang bị thương.

Tuy nó không phải là một vết thương nghiêm trọng, nhưng cô ấy đã phải trải qua bao cuộc chiến khốc liệt.

Megumin và Yunyun thì đứng nghệt ra vì bất ngờ, nhưng có vẻ hai em ấy không bị thương gì cả.

... Còn Mitsurugi lại gục xuống, cậu ấy hiện đang được hai cô gái đồng đội dìu lên vai.

Trông cậu ta vẫn còn thờ, nhưng đang dần hấp hối rồi.

"Ano .."

Chỉ vào người đang đứng cạnh tôi, Megumin rụt rè hỏi.

"...Cô ấy là ai vậy?"

Con bé chỉ vào người đang đứng bên cạnh tôi - Nữ thần Eris.

Thấy vậy, Darkness liền kính cẩn quỳ một gối xuống trước Eris.

"Vậy ra đây là Nữ thần Eris! Xem ra anh đã đưa cô ấy xuống như một phần thưởng cho việc đánh bại Quỷ Vương. "

"Ế!?" x3

Megumin, Yunyun hét lên kinh ngạc và lùi lại.

Darkness, người đang cúi đầu sâu về phía Eris tiếp tục nói.

"Người giống hệt với cách được miêu tả trong nhà thờ"

Rồi cô ấy liếc lên và nhìn vào khuôn mặt của Eris một cách nghi ngờ.

Đáp lại, Eris chỉ biết cúi mặt xuống ngại ngùng.

Ngay lúc đó,

"Tại Saooooo!?"

Một tia sáng xuất hiện trong căn phòng, và từ bên trên, Aqua lao xuống.

“Ah! Sao cô có thể tự mình xuống đây được!?”

“S-Senpai !? Chị đang làm gì đấy!? Chị không thể đến một thế giới bên ngoài khu vực cai quản của mình khi chưa được sự cho phép mà! Đừng trách em nếu chị không thể trở lại Thiên giới một lần nữa!”

Nghe thấy giọng nói của cả hai chúng tôi, Aqua bật khóc.

“Waaah! K-Kazumaa! Waaah! Ahhhhh! Bwaaah!”

“Cô thực sự phiền toái đấy, cô biết không!? Tôi chỉ định để cô trên đây 1 lúc để cô biết lỗi một chút thôi, sao cô phải làm thế này hả đồ ngốc?”

Nhìn thấy cảnh tượng quen thuộc này, Megumin và Darkness thở phào nhẹ nhõm.

Đột nhiên...

"Này! Có ai không, bọn tôi cần một giáo sĩ, xin hãy giúp Kyoya với!"

"Vâng đúng rồi, anh ấy bị thương nặng!"

Yunyun đột nhiên hét toáng lên át cả giọng của cả hai cô gái đó.

"Quân đội của Quỷ Vương! Quân đội của Quỷ Vương đã trở lại! Hình như con gái của Quỷ Vương đang dẫn đầu quân phải không?"

Yunyun, người đang đứng ở ban công lo lắng nhìn tôi.

Bọn chúng đã quay lại rồi á?

À thì chúng tôi đã đạt được mong muốn của mình rồi nên phần thôi.

"Thôi nào, đừng khóc nữa, chúng ta phải về nhà mau! Có vẻ ý tưởng mang cô theo xuống đây lần nữa rắc rối hơn tôi tưởng nhiều, nhưng tôi sẽ nghĩ cách sau, nên yên tâm đi, đừng khóc nữa mà..."

"Wahhhhhhhhhhh, fuwahhhhhhhhhhh, ah!"

"... À, Ano Darkness-san... ? Sao cô cứ nhìn tôi vậy?..."

"... Xin thất lễ, tại tôi thấy Người trông rất giống với một người bạn của tôi nên..."

Darkness quay sang Eris và nhìn chăm chăm vào mặt em ấy, Aqua thì vẫn khóc, còn Megumin thì ...

Uây, đợi đã ...!

Megumin bắt đầu bắn Explosion từ ban công, với chiếc ba lô giờ đây chỉ còn vài viên Manatite.

"Megumin!? Đợi đã, cậu đang làm gì vậy?"

Đứng cạnh Megumin, YunYun vội vã cố gắng ngăn Megumin lại.

"Explosion!"

"Explosion!"

"D-Dừng lại Megumin! Chảy máu rồi?! Cậu đang bị chảy máu mũi kìa!"

Trong khi YunYun đang dừng lại để chuẩn bị bắt đầu tấn công quân đội Quỷ Vương, tôi đến gần ban công và nhìn ra ngoài.

Ở đó, quân đội của Quỷ Vương - đột nhiên hứng chịu một loạt vụ nổ Explosion, tất cả đều hoảng loạn và bỏ chạy.

Có một vài tên vẫn cố thủ không chạy trốn, bọn chúng đang che chắn cho con gái của Quỷ Vương à?

"Whahahaha! Ta là Quỷ Vương Megumin! Ta đã chiếm lấy lâu đài này với tư cách là «Đại Pháp Sư» mạnh nhất thế giới! Kẻ ngốc nào dám bén mảng lại gần lâu đài của ta thì hãy tan biến trước sức mạnh của ta đi!! "

"Megumin! Nè cậu bình tĩnh lại đi! Mặc dù chúng ta đã đánh bại được Quỷ Vương, nhưng cậu định làm gì nếu Quỷ Vương khác xuất hiện trở lại hả?"

Thiệt tình mà. Đừng mang thêm rắc rối nữa chứ.

--Kệ đi, đến giờ ra về rồi

"YunYun, hãy sử dụng dịch chuyển tức thời đi! Tớ hết sạch mana rồi."

"U-Uh! Thế nhưng tớ chỉ còn đủ mana để dịch chuyển tức thời hai lần nữa thôi, với số lượng người như thế này thì... "

Phép dịch chuyển chỉ có thể chở tối đa 4 người một lần.

Tuy nhiên ở đây lại có tới chín người vì Eris đã hạ phàm.

"Thế thì anh sử dụng viên Manatite này đi, anh cũng biết dùng phép dịch chuyển mà. Anh có thể tự đi về được. "

Trong khi lau máu mũi vì phấn khích khi cho nổ banh con gái lẫn quân đội của Quỷ Vương, Megumin nói và đưa cho tôi viên Manatite cuối cùng của em ấy.

"Em đâu cần phải—"

"Anh cứ coi đây là em đang trả ơn anh vì đã tặng em món quà siêu đắt tiền đó đi... Ít nhất em vẫn đỡ hơn ai đó không thèm tặng lại. "

"Eh?? Chị á? Em đang ám chỉ đến chị phải không?"

Megumin bỗng kéo Darkness vào cuộc trò chuyện này!

Chí lí phết, có khi Darkness sẽ đưa tôi hẳn một tòa lâu đài chẳng hạn.

Cơ mà thế có to quá không vậy.

"Được rồi, mọi người đứng sát lại với nhau nào!"

Tất cả đều chuẩn bị theo lời của Yunyun.

"Này! Làm ơn mau lên giúp Kyouya với! Mạch của anh ấy yếu quá!"

"Hơi thở của anh ấy sắp tắt đến nơi rồi! "

"... Eris-sama, tôi đã gặp Người trước đây chưa nhỉ...?"

"Không không, không, chúng ta chưa từng gặp nhau đâu!? Chết rồi, mình phải làm gì bây giờ...?!"

Trong khi mọi người cứ ồn ào...

"Teleport! "

Eris, Mitsurugi và hai người khác được chuyển đi, để lại năm người bọn tôi.

"Hức...Hức. "

Yunyun đặt tay của mình lên vai Aqua, người vẫn đang khóc từ nãy đến giờ.

Megumin thì đứng cạnh Yunyun, và Darkness thì ở bên em ấy và đang lau máu trên má của mình.

"Được rồi,ta đi thôi! Vậy thì Kazuma-san, hẹn gặp lại anh ở Axel!"

"Teleport! "

Tuy phép đã được thi triển, vậy nhưng Aqua vẫn còn ở lại đây.

!?

"Ồ! Sao lại thế này?! Tại sao cô lại không dịch chuyển cùng với bọn họ? Phép dịch chuyển có vấn đề à?"

"Hức...Tôi đã kháng lại đấy, được chưa?!"

Aqua sịt sịt nói...

"C-cái?! Cô...sao cô, tại sao cô lúc nào cũng phá phách được hả?"

"Không ... Không phải! Nghe tôi nói đã!"

Aqua cố gắng lên tiếng trong khi vẫn đang khóc nức nở.

"Tui có vài điều muốn nói riêng với cậu! Chỉ là trước mặt mọi người, có hơi..." (Xấu hổ đó :3)

"Cái gì cơ! Sao lại vào bây giờ?! Oi, ngay cái lúc chúng ta đứng ở đây, kẻ thù đang ào ạt tiến vào lâu đài này đấy!? Không biết khi nào chúng sẽ đến được đây đâu!"

Với một chút hoảng sợ, tôi vội vàng cố gắng để Aqua nói ra bất cứ điều gì nhỏ ấy đang giữ trong lòng, nhưng nhỏ vẫn im lặng trong khi nước mắt chảy dài trên má.

Đột ngột có một âm thanh lớn phát ra ngay ở gần chúng tôi.

Hình như có một lối đi bí mật dẫn thẳng đến phòng ngai vàng mà không phải là “lối tắt” tôi và Aqua đã sử dụng.

Trong khi hồi hải chờ đợi Aqua nói nốt thì cô ấy bắt đầu lấy tay lau nước mắt

"Này, Kazuma."

"Gì vậy, nhanh lên và nói ra đi! Tui xin lỗi vì vừa nãy đã bỏ cô ở lại, nhưng tui thật sự có kế hoạch để đón cô mà..."

Aqua lắc đầu.

"Um... Cậu biết đấy.... đó là, tui có hơi không được thông minh lắm, phải không?"

"Đã ngốc lại còn ra vẻ. "

Nghe tôi nói, Aqua nghiêng răng trong giây lát, nhưng nét mặt của nhỏ nhanh chóng dịu trở lại.

"... Vậy thì, cậu cũng biết rồi đấy. Tui không tìm được từ thì hợp nên tui sẽ nói một từ thôi nhé"

"Thế đó là gì hả?! Chúng ta phải nhanh chóng rời khỏi lâu đài ngay, cô có nghe thấy tiếng bước chân dồn dập đó không?!"

Âm thanh phát ra từ bên ngoài căn phòng ngày một to hơn.

Khi tôi còn đang luống cuống, bỗng chồm cả lên.

Rồi đột nhiên, nhỏ ngẩng đầu lên nhìn tôi và nở một nụ cười thuần khiết nhất.

" Cảm ơn cậu nhé."

.....Tôi chưa bao giờ ngờ rằng sẽ có ngày trái tim tôi lại bị nhỏ ấy
làm cho rung động.

Kết thúc

Lại là căn phòng trắng thông thường như mọi khi.

Ở nơi làm việc nhàm chán và cố định này của tôi, vị khách đó lại đến đây thêm một lần nữa.

"Há lô! "

Anh ấy giơ tay và chào tôi.

Đừng có mà "Há lô" với em...

"Kazuma-san, thiệt tình mà... Tại sao anh...?"

Tại sao anh ấy lại chết dễ dàng như vậy chứ?

Tôi muốn người thậm chí đã đánh bại được cả Quỷ Vương dừng việc lui tới đây.

Thực ra, ý tôi là tôi muốn anh ấy ngừng việc thư giãn ở những nơi như thế này.

Đưa tay ra sau lưng, quăng chân xuống sàn và nằm xuống một cách thoải mái—

Đây là nơi những linh hồn đã chết của thế giới này được gọi tới.

Một nơi như vậy không phải là chỗ để thư giãn, thế nhưng ...

"Chà, nơi yên bình nhất là đây chứ đâu. Bằng cách nào đó, chỉ cần nhìn thấy Eris-sama thôi là tâm hồn của anh được chữa lành rồi."

Trong khi nói điều đó, anh ấy đặt tay lên chiếc gối của mình.

"Thiệt tình mà. Khó khăn lắm đấy. Anh biết em phải vất vả thế nào mới có thể quay về đây được không hả?"

"Thôi cho anh xin lỗi mà. Khi anh quay trở lại thị trấn thì Eris-sama cũng không còn ở đấy nữa rồi. Mặc dù anh cũng nghĩ đến ý định đưa em trở về."

....Đưa em trở về ư? Không, quan trọng hơn.

"Anh có thể ngừng gọi em là Eris-sama nữa được không? Anh đã biết danh tính của em rồi, vậy nên anh cứ gọi thẳng tên của em ra đi."

Tôi nói câu đó mà phá đi ngữ điệu thường ngày của mình.

"Nếu em đã muốn vậy, thì anh sẽ gọi em như bình thường vậy."

"... Khi em ở trong vai Nữ thần Eris, thì em luôn phải dùng ngữ điệu này ... nhưng đôi khi em lại cảm thấy mệt mỏi vì điều đó. Thế lần này đã có chuyện gì xảy ra với anh vậy? Bởi vì hiện tại thế giới ở dưới đó đang rất bình yên sau khi Quỷ Vương bị đánh bại nên em cũng không thấy được nhiều... "

Tên quái vật nào đã giết anh ấy vậy?

Anh ấy không bị giết bởi con người đấy chứ?!

"Chà, cũng có nhiều việc để nói lắm. Anh thì vừa bị tống cổ ra khỏi lâu đài rồi, anh là vị anh hùng đã đánh bại được Quỷ Vương đúng không?! Thế nên anh nghĩ rằng anh phải được hưởng thụ thêm tí nữa chứ?"

Nghe kinh khủng thật.

Tôi không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng tôi nghĩ rằng anh ấy xứng đáng được hưởng thụ một chút sau những vất vả đã phải trải qua.

"Thế mọi người vẫn ổn nhỉ. Ở đó có thay đổi gì không vậy?"

"Hiện tại thì anh thấy mọi thứ khá nhàn rồi, nhưng bởi thế mà anh lại cứ có linh cảm xấu về nó... Ví dụ như, gần đây Megumin hay cùng Yunyun dịch chuyển đi đâu đó rồi quay về với một khuôn mặt tươi cười. Anh không rõ em ấy đi đâu nhưng chắc là lại đi xả Explosion ở chỗ nào đấy rồi. "

Hai em ấy đến lâu đài Quỷ Vương và bắn Explosion vào nó ấy mà.

"Darkness thì hay nói về việc cô ấy đã được trao thêm lãnh thổ mới vì đã có công lao lớn trong việc đánh bại Quỷ Vương. Nhân tiện thì cô ấy nhận nhiều lời cầu hôn đến mức phát khóc luôn rồi. Cuối cùng cô ấy trốn biệt ở trong dinh thự và chặn những lời mời từ sứ thần các nước khác. ' "

... Mặc dù Darkness đã gián tiếp nhắc đến chuyện kết hôn, mà anh ấy vẫn không nhận ra sao, ày dà... Có vẻ như Darkness sẽ phải vất vả lắm đây.

Cậu ấy không chỉ đang từ chối những lời cầu hôn của mấy kẻ quyền quý, mà còn phải "chiến đấu" về những vấn đề khác nữa...

Sau cùng thì.....

"Còn Aqua, dạo này thì nhỏ ấy cứ nhìn chăm chăm vào anh. Nếu nhỏ ấy có điều gì muốn nói, thì cứ nói đi. Anh băn khoăn không biết nó là gì? Hôm nay khi anh trở về dinh thự, nhỏ ấy nói rằng nhỏ ấy muốn nói về "những điều ngốc ngếch" với anh. Như anh đã nói đấy, nhỏ ấy có ý gì khi nói "những điều ngốc ngếch" cơ chứ"

Quả là Senpai như mọi khi mà. Bởi vì Senpai không quen với những điều như thế này, thế nên chị ấy có thể vẫn chưa hiểu rõ cảm xúc trong tim mình. (Học yêu đó <3)

"Nhân tiện, ý anh là gì khi bị đuổi khỏi dinh thự vậy?"

"Khi ở trong thị trấn và được tâng bốc là người hùng tiêu diệt Quỷ Vương làm anh hơi lo lắng. Thế nên anh đã quyết định đi thông thoáng đầu óc một chút với có trêu chọc mọi người. Anh nói: "Được rồi, Papa đi lập Harem đây!", và rồi anh bị sút ra khỏi nhà."

"..."

"... O-oi, anh hứa sẽ suy nghĩ chín chắn hơn mà, đừng ghét anh... "

Tôi xin rút lại tất cả những ý nghĩ này giờ. Anh ấy nên chịu một chút thiên phạt mới đúng.

"Thôi được rồi. Anh hãy nghỉ ngơi ở đây cho đến khi Aqua-senpai hồi sinh anh nhé."

Thôi thì, những lúc như thế này, tôi sẽ để cho anh ấy hưởng thụ một chút vậy.

"....? Hồi sinh anh á?... Ah, anh có chết đâu!? ... " ... ?? Không chết á?

Vậy tại sao anh lại ở đây?" "À, thì. Anh tự mình đến á." ".....?"

"Là do anh dùng skill Teleport đó. Nhìn xem này, em nhớ trước khi đánh với Quỷ Vương anh đã chết một lần và lên đây khi giải cứu Aqua phải không? Khi ấy vẫn còn trống một ô địa điểm để đăng kí làm nơi dịch chuyển tức thời, nên lúc đó..."

"!?!?!?!?!?! ??????"

Anh ấy vừa nói cái gì cơ?

"Đợi một chút đã, ở đây ư?? Địa điểm?? Đăng ký?"

"Đúng vậy... Ý anh là, anh đã rất sợ nếu Aqua thật sự không thể quay về với anh được nữa... Nên anh đã đăng kí địa điểm dịch chuyển ở đây để đề phòng và có thể quay trở lại đón cô ấy về. Mà nói thật lúc nghe em nói cô ấy không quay về được nữa anh choáng đến nỗi không nhớ đến cái này luôn. May mắn thay giờ mọi chuyện đã ổn, cô vẫn giữ được danh hiệu nữ thần, nhưng sẽ còn rất lâu cô ấy mới có thể trở về. Nhưng giờ với cái này, anh có thể giúp cô ấy về thăm nhà mỗi khi nhớ. Nhân tiện, anh cũng có thể... thi thoảng... lên đây thăm em được không?"

Đúng như Aqua-senpai nói, anh ấy đúng là Tsundere mà.

Quan trọng hơn, tôi lại bị cuốn vào một cái gì đó rắc rối bởi anh chàng này.

"Không, không, anh đang nói về cái gì vậy? Đăng ký ở đây ư!? Anh đã đăng ký chỗ này làm địa điểm dịch chuyển rồi ư? Sao có thể như vậy được chứ?! Mà đúng hơn, tại sao anh có thể nghĩ đến chuyện mà trước đây chưa có ai từng nghĩ tới như thế này cơ chứ?"

"Không, nhưng... anh muốn thử đăng ký, vì vậy... vì vậy..."

Thật sự đấy, nếu anh ấy thường xuyên đến chỗ này, nó sẽ mất đi vẻ linh thiêng mất.

"Ừ thì, Darkness phải đi tìm mỗi khi cô muốn được gặp Chris phải không? Thật ra, cô ấy sẽ không cần phải làm như vậy nữa nếu cô ấy có thể gặp được Eris-sama như anh."

Vừa nói, anh ấy vừa uể oải đứng lên.

"Không biết mọi người sẽ nghĩ gì về anh - người anh hùng dũng cảm đã cứu thế giới nhỉ?... Được rồi, chúng ta hãy cùng đợi xem!"

Duỗi cổ xong, anh ấy trông phấn chấn hơn rất nhiều.

Người anh hùng giải cứu thế giới.

Ý tôi là, anh ấy trông như lúc nào cũng đùa cợt thật, nhưng anh ấy thật sự hiểu rõ về những điều anh ấy đã làm.

Anh ấy luôn lo lắng cho mọi người.

Một anh chàng không có sức mạnh đặc biệt nào cả đã đánh bại nhiều đối thủ mạnh khác nhau, bắt đầu với những vị Quý Tướng của Quý vương, và cuối cùng đã đánh bại được cả Quý Vương.

"Chắc giờ anh nên về và xin lỗi mấy nhỏ ấy ở nhà rồi. Anh sẽ quay lại thăm em sau."

"Chắc mình nên mua cho nhỏ Aqua một ít rượu xịn."

Anh ấy nói như vậy và bắt đầu thi triển phép thuật.

Chỉ cần tưởng tượng đến cảnh anh ấy về nhà và cuộc cãi vã của họ lại bắt đầu, bạn cũng sẽ tự nhiên mỉm cười trong lòng.

Cuộc sống của anh ấy luôn đầy khó khăn và phiền toái, nhưng anh ấy vẫn luôn luôn vui vẻ và hạnh phúc.

"Được rồi Eris, anh phải về khiến họ khóc lóc một chút đây."

"Chúc anh có một chuyến đi tốt lành, nhưng nhớ đừng có bắt nạt họ quá đấy nhé!"

Người anh hùng dũng cảm đã giải cứu thế giới - quay lưng lại sau khi nghe thấy lời nói của tôi với một nụ cười trên môi.

Anh ấy quả thật xứng đáng được hưởng thụ một chút mà.

"Kazuma-san, anh có hối tiếc khi chọn ở lại thế giới này không?"

“Anh rất vui vì mình đã đến thế giới này.”

Tôi nhẹ nhàng mỉm cười như biết trước câu trả lời của anh ấy.

"Kazuma-san, anh đợi một chút nhé? Em có món quà lưu niệm dành cho anh."

Tôi chấp tay lại và mỉm cười:

"Em mong rằng anh sẽ ngày càng yêu thương thế giới tuyệt vời mà anh hằng bảo vệ này."

Tôi nắm tay tay lại và cầu nguyện bằng cả trái tim mình.

“[Phước lành]”

END.

Lời bạt

X - Afterword / Lời bạt chương cuối Konosuba:

"Phước lành cho những Mạo Hiểm Giả này!"

Tôi muốn gửi lời cảm ơn đến tất cả các bạn vì đã chọn mua Vol 17 của series "Phước lành của Nữ thần cho Thế giới tuyệt vời này!".

Là tôi đây, tác giả của bộ truyện, Akatsuki Natsume.

Trước khi tôi nhận ra, series này đã có đến 17 Vol rồi.

Tôi thực sự rất biết ơn tất cả mọi người khi đã đồng hành cùng chúng tôi trong suốt thời gian qua.

Tôi hi vọng các bạn sẽ đọc phần lời bạt này sau khi đã đọc xong tập truyện, đừng đọc phần lời bạt trước vì nó sẽ spoil nội dung đấy.

Quả là một cách tuyệt vời để tìm hiểu lẫn nhau.

Tại thị trấn Axel, một trận chiến khốc liệt đang xảy ra giữa quân đoàn Quỷ Vương và nhóm Mạo Hiểm Giả cấp cao không muốn rời thị trấn tân thủ này. [1] Ngoài ra còn có một Mạo Hiểm Giả côn đồ thường cau mày [2]. Một bộ trang phục kì lạ đang làm việc bán thời gian từng là quý tộc [3]. Một cô nàng pháp sư sở hữu cửa tiệm bán vật phẩm ma thuật cùng với một tên đeo mặt nạ đang chất một đồng tiền [4] cùng

với một cô nàng tiếp tân ngực bự. Và nếu bạn dùng <Phép thuật thẩm định> để nhìn vào cư dân của thị trấn, bạn cũng sẽ tìm thấy một con gà có level cực cao nữa. Có một con mèo màu đen đang chạy ở trong dinh thự.

Những tên lính của quân đội Quỷ Vương bước vào dinh thự này sẽ bị tấn công bởi các loại rau củ được trồng trong vườn và một hiện tượng bí ẩn nào đó [5].

Ở kinh đô, quân đội Hoàng gia và những Mạo Hiểm Giả dùng cheat chuyển sinh từ Nhật Bản cũng đang chiến đấu. Một cô bé xinh đẹp với một cái tên chỉ khác một chữ so với cậu ta đưa cho cậu ấy xem bức hình của mẹ mình, ngay lúc ấy cậu ta biết được cô bé này có một tương lai to lớn đang chờ phía trước [6].

Cô gái mạnh nhất sử dụng Thánh giáp mạnh nhất cùng với Thánh kiếm mạnh nhất [7], cùng với bạn cùng lớp của Megumin, các mạo Hiểm Giả của thị trấn Axel, đang hợp sức chiến đấu nhưng vẫn phải đối mặt với nhiều khó khăn.

Em ấy thách đấu tay đôi với con gái Quỷ Vương, nhưng trước sức mạnh thịnh nộ của cô ta cùng với số lượng kẻ địch quá lớn, em ấy đang bị yếu thế và bị dồn chân tường.

Nhưng may mắn thoát được vòng vây khi lũ quái vật bị suy yếu đi, ngay lúc đó, em ấy đã nhận ra rằng ai hoặc thứ gì đó đã đánh bại Quỷ Vương.

Vì đây là câu chuyện về việc đánh bại Quỷ Vương, thế nên đến đây là kết thúc của câu chuyện chính. Tuy nhiên, tôi nghĩ vẫn còn rất nhiều điều báo và bí ẩn đằng sau.

Ví dụ như là nguồn gốc của tên Quỷ vương từ thế hệ này sang thế hệ khác, và tại sao quân đội của Quỷ Vương lại muốn tiêu diệt loài người, và những thứ khác mà các gã Trưởng phòng nghiên cứu [8] đã tạo ra xong bị thất lạc bởi một ai đó.

Ngoài ra, ta còn có câu chuyện về việc con gái Quỷ Vương sẽ phải trải qua cuộc sống khó khăn như thế nào sau trận chiến sinh tử với cô công chúa và bị tấn công bởi phép Explosion khi quay trở về lâu đài của mình.

Nhân vật chính đã đánh bại được Quỷ Vương, và tôi nghe nói rằng sẽ có một lễ trao giải lớn được tổ chức khắp cả nước cho cậu ấy, thế nên tôi đang phải suy nghĩ dự đoán xem buổi lễ nó sẽ như thế nào.

Tất nhiên, tôi có lẽ sẽ phải suy nghĩ thêm một thời gian về câu chuyện này.

Ngoài ra còn có lời hứa của Megumin khi quay trở về, cùng với truyền thống người anh hùng đánh bại Quỷ Vương sẽ có quyền kết hôn với công chúa nữa.

Tôi hy vọng rằng, tôi có thể viết thêm về những câu chuyện này trong tương lai.

Tuy nhiên, Kazuma đã phải làm việc vất vả trong một thời gian dài, vì vậy hãy để cậu ta được nghỉ ngơi và có một cuộc sống bình yên một thời gian đã.

Phần còn lại là lời cảm ơn của lão Natsume tới cô họa sĩ Kurone Mishima cùng với các biên tập viên, đội ngũ sản xuất đã giúp đỡ lão ấy suốt thời gian qua.

Cảm ơn tất cả các độc giả trên thế giới đã đọc bộ truyện này.

To this wonderful world.

Bless you!

GIFTING THIS WONDERFUL WORLD
WITH BLESSINGS!

[Handwritten signature]
2020.5

Ngoại truyện 1:

Hôm nay, tôi lại chiến thắng một lần nữa!

... Tôi gọi Kazuma, người đang trườn dài trên chiếc ghế sofa, như thường lệ vuốt ve Chomusuke nằm trên đùi anh ấy.

“Kazuma, nếu như anh đang rảnh, anh có thể đi cùng với em một chút được không?”

Nghe xong điều đó, Kazuma ngược nhìn về phía tôi mà nói,

“Nếu em muốn thực hiện mấy cái thói quen hàng ngày của mình, thì hãy đợi cho tới lúc chúng ta ăn trưa xong. Nếu để chọn một nhân chứng cho cuộc đấu tay đôi của em với ai đó, thì hãy nhờ Aqua người có thể sử dụng ma pháp phục hồi. Còn nếu em muốn anh đi theo chỉ để giúp em mua mấy thứ đồ vật vĩnh, vậy thì Darkness có thể giúp em.”

“Không đúng một chút nào! Anh nghĩ em là một người như thế nào vậy!?”

Nói một cách mơ hồ, nhưng nếu tôi thừa nhận, tôi sẽ thua mất.

Và pháp sư mạnh nhất của Hồng Ma Tộc là người không có khả năng bị đánh bại.

“Anh có muốn một cuộc hẹn hò khô... Anh không cần phải nhảy dựng lên như vậy! Anh làm cho Chomusuke giật bắn lên kìa!”

_Và trong khi chúng tôi lang thang xung quanh Axel, Kazuma nghiêng đầu mà nói,

“...Megumin, trả lời anh, em đã mời anh cho một cuộc hẹn hò, phải không?”

“Yup. Khi chúng ta đi dạo bên nhau như thế này, chẳng phải rất giống một cuộn hẹn hò sao?”

Kazuma đã nhăn nhó nãy giờ cũng được một lúc rồi, mặc dù tôi không hiểu nổi anh ấy đang không hài lòng về điều gì.

“Phải phải, cơ mà, những kẻ đang lén lút theo sau chúng ta từ nãy tới giờ là mấy đứa bạn cùng lớp của em đúng không? Em chi đang dụ anh để thể hiện trước mặt bọn họ, đúng không?”

Thật vậy, đúng như lời Kazuma nói, ba người bạn cùng lớp cũ của tôi đang theo dõi tôi.

Một trong số đó là đối thủ của tôi, Yunyun.

Vậy hai người còn lại chắc hẳn là Furikura và Dondonka, hoặc một ai đó giống như vậy.

Tôi không biết tại sao họ lại đi theo chúng tôi như vậy. Có lẽ họ đang dư giả quá nhiều thời gian.

“Thì, đúng là em muốn khẳng định chiến thắng của mình đối với những kẻ thua cuộc đang ở độ tuổi mà đáng lý họ phải đang lòng xục một anh bạn trai, nhưng việc em muốn hẹn hò với anh cũng là thật, Kazuma,”

Tôi nói cho Kazuma những cảm xúc chân thật ấy, mặt anh ửng đỏ lên và anh bắt đầu hành xử một cách đáng nghi.

“À-à...Anh hiểu...Vậy thì, anh ổn với việc đó...”

Nhìn thấy những cử chỉ lúng túng của Kazuma, đột nhiên những kẻ đang theo dõi tôi phun ra những tiếng thét và tiếng thì thầm.

Tôi cá rằng ba người bọn họ đang đặt đến đỉnh điểm của sự phấn khích.

Và, Kazuma mở miệng nói, như thể anh ấy vừa nhớ ra điều gì đó.

“Em biết không, những cuộc hẹn hò mà anh biết thì thường hao gồm nhiều lời tán tỉnh hơn. Như là bước chung với đôi tay đan xen và hôn lấy nhau mỗi khi ánh mắt hai người chạm phải.”

“Em có thể hiểu được về chuyện nắm tay, nhưng nếu như chúng ta hôn nhau ngay giữa đường như thế này, những Mạo hiểm giả khác sẽ

trêu chọc chúng ta đó, anh biết không? Và, làm việc ấy ngay trước cặp mắt của đám bạn cùng lớp em thì thật xấu hổ...”

Tôi tình cờ nắm lấy bàn tay anh ấy, và một lần nữa những tiếng thét như bị bóp nghẹt phát lên từ phía sau lưng tôi.

Tôi thực sự chỉ mong họ sẽ ngừng rình rập tôi và tìm một nơi nào khác để chơi.

Kazuma cũng có vẻ đã nghe thấy họ, anh nở một nụ cười tự tin với tôi.

“Ha...Vậy thì, hôm nay, hãy thể hiện cho bạn cùng lớp em thấy được em đã trở nên như thế nào khi bước lên nấc thang của tuổi trưởng thành. Giao mọi chuyện cho anh, anh cũng biết một vài điều hữu ích cho những thứ như này.”

“Kazuma, mỗi khi anh trở nên tự cao vậy, anh luôn làm mọi thứ rối lên, vậy nên xin anh đừng làm mấy chuyện không cần thiết.”

Anh ấy chắc chắn sẽ làm mọi thứ theo ý mình, nên tôi sẽ phải kìm hãm lại anh ấy.

Ba người bọn họ chắc chắn sẽ lết về nhà trong nước mắt sau khi thấy chúng tôi tán tỉnh nhau.

Vậy thì, một khi họ rời đi_

“Chờ đã, có phải anh vừa nói ‘Làm những điều như vậy trước mặt các bạn cùng lớp của em’? Nghĩa là...”

“Yup, chính xác là những gì em vừa nghĩ! Nào, hãy tiếp tục với cuộc hẹn hò của hai ta đi!”

Anh ấy trở nên vụng về và ngốc nghếch hơn bao giờ hết, nhưng đây chính là điều mà tôi yêu ở anh ấy.

Tôi cúi gằm xuống che đi khuôn mặt đang đỏ lựng lên, tôi kéo tay Kazuma và cố gắng để rời đi-

“Mới chỉ một khoảng thời gian ngắn từ lần cuối chúng ta gặp nhau, vậy mà cậu đã thực sự thay đổi...”

Phía trước của tôi bị chặn bởi một Funikura đỏ mặt.

“Cậu định làm gì hả, Furikura? Cậu vẫn chưa hài lòng với việc rình rập, và giờ cậu xuất hiện để cản đường luôn sao!?”

“Tôi là Funifura! Trước tiên hãy nhớ lấy tên của tôi trước! Và tôi không hề theo dõi cậu vì những lợi ích cá nhân. Tôi tới đây để gửi bức thư này, nhưng tôi không thể chịu đựng được việc hai người quyến rũ nhau thêm một chút nào nữa...”

Nói rồi Funifura đẩy bức thư vào tay tôi trong khi cố gắng giấu đi khuôn mặt bẽn lễn của cô ấy.

“Bức thư này là từ cha mẹ và Komekko...X-Xin lỗi, tôi thực sự đã nghĩ cậu ra tận đây chỉ để chơi trò gián điệp, vậy nên tôi đã cố gắng hết sức để diễn một cách ra trò...”

“Y_Yunyun đã nói rằng hai người các cậu thực sự đã tiến triển thành một thứ gì đó, nhưng tôi vẫn thực sự không thể tin được vào mắt mình! Không có lý nào người không có một chút cảm xúc nào với mấy thứ tình yêu lại có thể đánh bại tôi...”

Tôi không còn là một đứa trẻ đi để tâm mấy chuyện thắng hay thua nữa.

Và thành thật mà nói, tôi thực sự không thể làm ngơ đi về Funifura và những người còn lại lâu hơn được nữa, vậy nên tôi chỉ ước rằng họ sẽ nhanh chóng lên và rời khỏi nơi đây...

“Này, đủ rồi. Hai ta nên ở một mình chung với nhau, từ đó chúng ta mới tiến triển hơn được!”

“Tại sao anh lại chọn đúng lúc này để nói chứ!? Được rồi, ổn mà, em hiểu rồi. Về nhà nào!”

Từ những lời Kazuma nói, tôi vội giật lấy lá thư từ tay Funifura để che giấu đi sự thiếu bình tĩnh của mình.

Ổn mà, không hề xấu hổ một chút nào.

Nếu có bất cứ điều gì, tôi mong rằng họ sẽ truyền lại những tin tức này cho những người khác ở làng Hồng Ma.

Điều này có lẽ cũng sẽ đưa mối quan hệ kinh địch giữa tôi và Yunyun đến hồi kết, và giáng một đòn chí mạng vào Funifura, người đã luôn đem tôi ra làm trò cười trong một khoảng thời gian dài...!

Funifura, người luôn trêu chọc tôi và Yunyun về vấn đề lãng mạn khi chúng tôi còn là bạn học cùng lớp, giờ đây cuối cùng cũng đã thừa nhận thất bại và sắp sửa như tan vỡ trong nước mắt-

“Waaaaaaaaaaaa! Tôi không thể tin được chuyện này, nhưng có vẻ đúng như lời Yunyun nói hai người thực sự là một couple! Hai người chắc chắn đang bận bịu với việc sinh em bé!”

“Ch-Ch-Ch-Chúng tôi chưa tính xa đến thế! Chờ đã! Cậu không được lan những thông tin sai sự thật ấy!”

Funifura chạy biến sau khi để lại cho tôi những lời lố bịch đó, và tôi đuổi theo cô ấy-

Cre: Pea Quyen trong group Konosuba: Fantastic Days Việt Nam

Ps: Đây là short story của Vol 17 nhưng không có nghĩa là nó xảy ra sau vol 17 đâu nhé. Hầu hết hiếm có Short Story nào đặc biệt ảnh hưởng đến cốt truyện chính nên thường để đọc thêm thôi. Dựa theo

tình tiết thì có lẽ phần truyện này nằm sau Vol 5 hoặc trong khoảng từ sau Vol 9 đến trc Vol 14 nhé - #Lâmlord.

Ngoại truyện 2:

Một đêm Đi chơi với Đám đông Sai trái này!

(Short Story này kể theo góc nhìn của Darkness nhé!)

“Cảm ơn Ngài đã tham dự bữa tiệc sinh nhật của con gái tôi. Con bé luôn luôn ngưỡng mộ Ngài, Dustiness-sama, thế nên tôi chắc chắn rằng đây là bữa tiệc tuyệt vời nhất mà con bé có.”

Người chủ trì bữa tiệc tối nay, Marquis, nói khi cô ấy tiễn chúng tôi tới cửa.

“Đó là niềm vinh hạnh của tôi khi được tới đây. Tôi thật ghen tị với Ngài khi có một cô con gái xinh đẹp và đáng yêu đến như vậy. Bây giờ, và mai sau, nếu có cơ hội...”

Tôi mỉm cười với cô bé đứng phía sau Marquis và vẫy tay chào em ấy.

Sau khi nói lời tạm biệt, tôi đi tới xe ngựa...

"Dustiness-sama, Người đã về rồi sao? Bữa tiệc phải kết thúc sớm vì con gái của Marquis còn nhỏ, nhưng người lớn chúng ta đi ngủ giờ này thì có hơi sớm không?"

“Nếu có thời gian rảnh, Ngài có muốn cùng chúng tôi đi uống vài ly không. Tất nhiên, có cả những quý cô quý tộc khác có mặt ở đó nữa, không chỉ có đàn ông chúng tôi. Tôi chắc chắn rằng mọi người sẽ rất phấn khởi nếu có Ngài tham gia cùng.”

Ngay khi tôi chuẩn bị bước lên xe ngựa, một nhà quý tộc chỉ hơn tôi một chút tuổi gọi tôi.

Phía sau hai người họ là một số quý tộc khác đang nhìn tôi với một nụ cười triu mến.

“... Không, xin thứ lỗi, nhưng nếu tôi về muộn, những người ở nhà sẽ lo lắng mất, vì vậy có lẽ lúc khác—”

“T-thật vậy sao? Không, không, vậy là tôi đang trì hoãn Ngài lại mất rồi, xin thứ lỗi cho tôi!”

“Gia đình Dustiness phụ trách phần lớn vấn đề an ninh nội bộ của Vương quốc, vậy nên việc Ngài ấy bận rộn là điều đương nhiên! Xin Ngài đừng lo lắng về điều đó!”

(Gia tộc Dustiness là một trong hai gia tộc lớn nhất của Vương quốc Belzerg bên cạnh gia tộc Shinformea. Gia tộc Dustiness được coi là Tầm Khiên còn gia tộc Shinformea được coi là Thanh Kiếm của Vương quốc.)

Khi tôi đáp lại với một nụ cười, hai người đàn ông đó đỏ mặt... Và khẽ thở dài.

Giao lưu là một điều quan trọng, nhưng tôi có thể nói rõ ràng rằng bữa tiệc này sẽ chỉ dẫn đến việc bao quanh tôi là những quý tộc tươi cười, chúc tụng tôi.

Tôi nghĩ tôi đã khoác lên mình vỏ bọc của một nữ quý tộc quá đủ cho tối nay rồi.

Sau khi chào tạm biệt, tôi lên xe ...

“—Tớ về rồi...”

“Waaaaah! Darkness!”

Ngay lúc tôi mở cửa trước của ngôi biệt thự, một Aqua đang cúi kính lao tới chỗ tôi.

Tôi có thể đoán được lý do tại sao cô ấy lại khóc, nhưng...

“Chuyện gì xảy ra khi tớ vừa mới về nhà thế này? Kazuma lại mắng cậu à? ”

“Không phải vậy, nghe tớ nói này! Kazuma ác lắm! Cậu ta đã một mình lên đến quán rượu mà bọn tớ đã hứa sẽ ghé thăm cùng nhau khi nó mở cửa! ”

“Này, tui không có lên ra ngoài! Ngay từ đầu, chúng ta có hứa sẽ đến quán rượu đó cùng nhau đâu! Và nếu có một quán rượu mới được mở trong thị trấn, tất nhiên tui sẽ ghé thăm nó chứ! ”

Hóa ra, đó là một lý do vụn vặt hơn tôi tưởng.

“... Trong trường hợp đó, tại sao hai cậu không đi cùng nhau. Chúng ta cũng có thể mời cả Megumin nữa...”

“Hả!? Ngay cả khi chị đưa em đến đó, chị cũng có cho em uống rượu đâu, phải không? Trong trường hợp đó, em không thực sự... Vâng, em đi cùng! Em sẽ đi cùng với chị để ăn một số món ăn ngon! ”

Megumin có phần hờn dỗi khi nói ra điều đó trước lúc bắt đầu chuẩn bị đồ để ra ngoài.

“... Hmm? Nói lúc này thì hơi muộn, nhưng không phải cô đang mặc một bộ váy rất đắt tiền hay sao? Cô đã đi đến một bữa tiệc của quý tộc hay gì đó hả? ”

Đúng thực sự là có hơi muộn, nhưng Kazuma đã hỏi.

“Này, Darkness, cậu đã không bỏ bọn tớ ở lại để đến bữa tiệc của một quý tộc hào nhoáng nào đó để tích trữ tất cả thức ăn ngon cho một mình mình, phải không!? Cậu có mang gì về không? Chắc hẳn cậu đã mang một hộp đầy ắp đồ ăn ngon về, đúng chứ!?”

“D-Dừng lại, Aqua. Đừng kéo váy của tớ nữa! Loại trang phục này rất dễ tuột ra! Và làm thế nào tớ có thể mang thức ăn về trong bữa tiệc sinh nhật của một cô bé quý tộc chứ!? Kazuma, Megumin, hãy nói gì đó với Aqua đi! ”

“Aqua, cố lên! Nếu bà làm một cú trượt chân, tui sẽ đả bà vài món đất tiền ở quán rượu á! ”

“Gã này đúng là tồi tệ nhất! Darkness, chị mau về phòng thay đồ đi! Sau đó, tất cả chúng ta sẽ đi chơi một đêm trong thị trấn!”

Nói xong, Megumin bắt đầu vật lộn với Aqua.

Tôi đã ăn rồi, vì vậy tôi định dành phần còn lại của đêm nay ở nhà...

Tuy nhiên—

“Chúng ta thường dùng bữa cùng nhau ở Bang Hội, nhưng hiếm khi chúng ta đi chơi qua đêm cùng nhau như thế này. Này, Aqua, tại sao bà không dạy cho quý cô này một vài trò chơi? Bằng cách này, khi bà trở về nhà vào buổi sáng sau khi đi chơi cả đêm, Darkness sẽ "giảng bài" cho bà nhẹ nhàng hơn một chút đấy.”

(Có thể ae không biết, Aqua và Kazuma thường xuyên nhậu đêm và khi về cả hai thường bị Darkness nạt cho một trận vì tội chơi qua đêm

xong đến trưa mới dậy. Mấy cảnh Kazuma dắt Aqua đi "huệ" không phải tự nhiên mà có trong anime đâu.)

“Ồ, ý tưởng thú vị đấy. Tốt lắm, Aqua - người nổi tiếng về uống rượu trong thị trấn này đây sẽ dạy cho cậu cách cầm đồ uống của mình trong quán rượu mới mở này! ”

“Thật không công bằng nếu tất cả những người khác ngoài em đi uống rượu! Tối nay em cũng sẽ uống! ”

Tuy nhiên—

"...Được thôi. Giờ tớ sẽ đi thay đồ, đợi tớ một chút nhé."

“Ồ, vâng, nhớ ăn mặc giản dị cho tối nay đấy nhé. Nếu cô đến một nơi như vậy mà mặc mấy bộ trang phục khiêu gợi thường ngày của mình, vài gã say rượu nào đó sẽ đến và bắt đầu mời cô một chiều đấy!"

“C - Ý cậu là gì khi nói tui mặc mấy bộ trang phục khiêu gợi thường ngày hả! Tui lúc nào mà chả ăn mặc giản dị! ”

Khi tôi đáp trả, cả ba người đứng sững lại và nhìn tôi như thể tôi đang nói một ngôn ngữ khác.

Đúng vậy, tối nay...

“Tui cảm thấy mệt mỏi vì phải trang trọng và khoác lên mình bộ cánh của một nữ quý tộc lắm rồi! Tối nay hãy hoang dã một chút nào!”

Bỏ lại ba người họ, những người có vẻ còn chết lạng hơn ở phía sau, tôi trở về phòng với tâm trạng vui vẻ và nhanh chóng thay đồ...

END.

P/s: Được rồi, đây là Short Story thứ 2 của Vol 17 Konosuba. Tương tự như Short Story thứ nhất, câu chuyện lần này vẫn không rõ xảy ra vào khoảng thời gian nào, theo dự đoán thì nó sẽ nằm trong khoảng từ Vol 4 => Vol 10. Dự đoán ban đầu là Short Story này sẽ kể về sinh nhật đầu xuân của Darkness mà đã không mời Kazuma, Aqua và Megumin được kể ở Vol 8, hóa ra không phải nhưng về cơ bản nội dung vẫn khá giống nhau, vẫn là câu chuyện Darkness trở về từ một bữa tiệc sinh nhật.

Ở mẫu truyện này, t đã thay đổi một chút xưng hô giữa Aqua và Darkness thành Cậu - Tớ. Lí do t làm vậy là để thêm chút sự trẻ con và gần gũi giữa Darkness với những người đồng đội sau khi cởi bỏ cái tên quý tộc Dustiness của mình để trở về với cái tên Darkness thường ngày.

Ae cũng thấy Natsume đã nhấn mạnh hai lần chữ "Tuy nhiên" ở đoạn cuối để bộc lộ sự giải tỏa của Darkness sau một ngày mệt mỏi khoác lên mình với nghĩa vụ của một quý tộc, để chuẩn bị một chuyến đi chơi đêm với những người đồng đội của mình. Đến cả Kazu, Aqua, Megu cũng thấy shock khi Darkness đột nhiên trở nên "hoang dã" như vậy mà.

Đây là một Short Story bình thường thôi, nhưng vì nó nằm ở Vol 17 nên t cũng thấy buồn một chút, bởi không biết sẽ đến bao giờ mới được thấy bộ tứ đi chơi như thế này một lần nữa...

Một bình luận về phần Short Story này:

Tôi thực sự ước rằng chúng ta có thể nhìn thấy họ đi đến quán rượu. Một cảnh cả bốn người họ đang có khoảng thời gian vui vẻ bên nhau chính là điều mà tôi nghĩ rằng Vol 17 đã bị thiếu.

Nếu tôi có thể sửa một điều trong Vol 17, thì đó sẽ là thay thế phần kết bằng cảnh mọi người quay lại hội ăn mừng cùng với những người đồng đội ở Axel. Tôi cảm thấy như họ không bao giờ có cơ hội để tận hưởng đúng mức những chiến thắng họ vừa đạt được. Lẽ ra, bức màn nên khép lại bằng bữa tiệc chung vui và hạnh phúc thay vì lại ngăn

cách như xưa. Một màn ăn mừng đúng như tiêu đề của Vol 17 -
"Phước lành cho những Mạo Hiểm Giả này!"

Sau khi hoàn thành câu chuyện, tôi có một cảm xúc thật khó tả, một cái gì đó ấm lòng và cũng có một cái gì đó thật trống vắng...

Ngoại truyện 3:

"The same old Town of Axel — Vẫn là thị trấn Axel cổ xưa"

(Short Story này nằm sau Vol 17 và kể theo góc nhìn của Aqua nhé!)

Vào một buổi chiều nào đó.

"Này, Aqua, tui cần nhờ bà một việc."

Tôi đang vui vẻ chợp mắt ở sau vườn với Zell Đại Đế trên bụng thì một tên NEET đến phá đám tôi.

Tôi mở mắt và thì thầm để tránh đánh thức Zell Đại Đế,

"... Bộ ông không thấy tui đang làm bây giờ sao? Tui đang ngủ trưa vì tui buồn ngủ sau bữa trưa. Đừng có đánh thức tui trừ khi thế giới này rơi vào biến cố hoặc thiên đường sắp sụp đổ chứ."

"Nếu có điều gì đó như vậy thực sự xảy ra thì tui sẽ chẳng bận tâm đến một người đơn giản như bà đâu."

Làm thế nào mà tên đàn ông này có thể gọi một nữ thần cao quý và xinh đẹp như tôi là người đơn giản cơ chứ?

"Ông thực sự may mắn đấy, tui đang có tâm trạng tốt sau khi ăn no, đồ Hikki - NEET. Nếu là lúc tui đang có tâm trạng xấu thì ông thành "NEET - khóc nhè" bây giờ rồi đó."

"Ồ, bà có gan gớm nhỉ, "Nữ thần Ngủ trưa". Hay là tui biến bà thành "Nữ thần Nước mắt" ngay bây giờ nhé?"

Sau khi tôi thành thật xin lỗi, tên NEET dễ bị lừa này thở dài.

"Tui không nhờ bà việc lớn gì đâu. Bà có thể quay lại ngủ trưa tiếp sau khi hoàn thành nó mà."

"Chà, nếu nó không phải là việc gì lớn, thì đừng có làm phiền tui chứ... Ehh tui đùa xíu thôi mà, đừng có làm vẻ mặt đáng sợ như vậy chứ. Nếu ông mà làm bất cứ điều gì khủng khiếp với tui, thì Zell Đại Đế, cậu nhóc hiện đã tiến hóa thành một con rồng cấp cao sẽ không để yên đâu."

Tôi đã nuôi dạy Zell Đại Đế tiến hóa thành rồng sau khi uống một loại thuốc bí ẩn, và rồi tên "NEET - cấp thấp" kia nhặt quả bóng lông đang ngủ dưới chân cậu ta lên.

"Nếu bà định sử dụng con gà đó làm lá chắn của mình, thì tui sẽ sử dụng con mèo này là thiên địch của gà... Này, tại sao nhóc lại sợ một con gà khi nhóc là một con mèo cơ chứ?"

Quả bóng lông ngay lập tức bắt đầu vung vẩy trong vòng tay của tên NEET, giống như nhóc ấy đang cố gắng nói rằng chiến đấu với Zell Đại Đế là một ý tưởng vô lý vậy.

"Hiển nhiên là một con mèo không thể chống lại một con rồng mà. Quả bóng lông màu đen đó sợ hãi Zell Đại Đế từ sâu thẳm trong bản năng luôn đó."

"Này, Chomusuke, nhóc không có tí bản năng nào của mèo hay sao? Ngay cả một con gà cũng đang coi thường nhóc kìa, có biết không? Nhóc có chắc mình là Tà thần không đấy? "

Tên "NEET - Ảo tưởng" này đã nói một điều gì đó nghe rất giống những gì Megumin sẽ nói.

... Chà, đúng là con mèo này khá kỳ lạ, luôn nhe răng nanh để chống lại một nữ thần như tôi và cũng rất thích tắm nữa...

“... À, giờ tui không có thời gian để quan tâm đến Chomusuke. Quan trọng hơn, Aqua, bà có thể đi tắm được không?”

.....

“Vậy là cuối cùng ông cũng đã bộc lộ bản tính thật của mình, đồ "NEET - cầm thú". Ông thường không xem tui như là một người phụ nữ chút nào, nhưng bây giờ ông đang bảo tui đi tắm trước khi gặp ông...!”

“Tui sẽ cho bà một cái bẹo má nếu bà cứ nói mấy điều ngốc nghếch như vậy đấy. Hôm nay đến lượt tui dọn nhà vệ sinh, nhưng Darkness và Megumin đã quay lại trong tình trạng bị bao phủ khắp người bởi dầu và thảo mộc trước đó, vậy nên việc dọn dẹp nó khá là khó khăn ”.

“Điều gì đã xảy ra khiến hai người bọn họ về nhà trong tình trạng như vậy vậy? Họ định đổi sang chức nghiệp "Đồ chiêm" à?”

Tôi thực sự tò mò điều gì đã xảy ra để dẫn đến tình huống này.

“Hai người họ đã cùng nhau thực hiện một nhiệm vụ săn quái vật. Chắc, tui chắc chắn đó là một điều gì đó ngu ngốc nên tui không hỏi quá nhiều về nó. Dù sao thì, bà đi thanh tẩy nó hộ tui nhé? ”

Người đàn ông này đang nói về cái gì vậy?

“Bộ ông nghĩ các Nữ thần là một loại chất tẩy rửa hay gì đó hả? Nếu tui đi tắm, tui thà ngâm mình trong một cái trong bồn đã được cọ rửa sạch sẽ còn hơn.”

“Tui sẽ mua cho bà một cốc Bia Crimson lạnh sau khi bà tắm xong.”

Tôi quyết định đi tắm.

“—Này, Aqua, em chắc chắn chị đang uống một thứ gì đó rất ngon lành mặc dù bây giờ mới chỉ là buổi trưa. Darkness hiện giờ không có ở đây, vậy chị cho em xin một ngụm được không?”

Khi tôi đang thưởng thức cốc bia lạnh sau khi tắm xong, Megumin bước đến và nói chuyện với tôi.

“Đây là phần thưởng của chị sau khi dọn dẹp bồn tắm. Nói cách khác, chị đã dọn dẹp sau khi hai người làm bẩn nhà vệ sinh đấy. Nếu em muốn một ngụm, tại sao em không bắt đầu bằng việc xin lỗi vì đã làm lộn xộn mọi thứ như vậy hả? ”

“Hừ...! Em chưa bao giờ nghĩ sẽ có ngày Aqua sẽ dọn dẹp cho em... Nhưng em muốn nếm thử bia, vậy nên em xin lỗi vì đã gây rắc rối cho chị, Aqua.”

Đó quả là một lời xin lỗi thành thật hiếm hoi từ đến em ấy. Em ấy quả là muốn nếm thử mà.

Ngay sau đó,

“Em không được uống ngay cả khi em xin lỗi, Megumin! Vẫn còn quá sớm để em uống rượu đấy! Này, Aqua, cầm lấy! Sau khi bọn tui hoàn thành việc săn quái vật, Megumin đã tìm thấy một nhánh thảo mộc và đã nghịch ngợm...”

“C-Chị đang nói gì vậy, Darkness! Chị mới là người đã cố gắng giữ lại cái con "Slime Dầu" mà chúng ta tìm thấy để làm vật nuôi! Nhờ ơn chị, em đã bị phủ đầy dầu đấy!”

Tôi thường thức ly bia của mình khi cả hai bắt đầu tranh cãi với nhau.

Ngay sau đó, tôi nghe thấy giọng nói giận dữ của tên "NEET - Nội trợ" phát ra từ phòng tắm.

“Aqua! Bà lại nghịch xà phòng với dầu gội đầu phải không!? Chúng hết sạch rồi!”

“Ngay từ đầu, Darkness, chị quá ám ảnh với những thứ nhầy nhụa rồi đấy! Ngày hôm trước, chị cũng trở mắt ghen tị với miếng "Tokoroten slime" mà em nhận được. Chị thực sự không nên nghịch đồ ăn đâu!”

“Ngay cả chị cũng sẽ không làm mấy như vậy! Chỉ là do cơ thể chị phản ứng mỗi khi nghe thấy từ "slime" thôi...!”

Khi giọng nói của những cô gái say xỉn trôi qua buổi chiều êm đềm này, tôi thường thức cốc bia của mình.

“Này, Aqua! Tui định đi tắm sau khi mọi người đã sạch sẽ hết rồi! Bà ra ngoài đi mua một ít dầu gội và xà phòng đi! ”

Tôi lại một lần nữa xoay sở để bảo vệ sự bình yên của thị trấn Axel này—!

Được rồi, vậy đây là mẫu truyện Short Story cuối cùng của Vol 17 cũng như là mẫu truyện cũng cuối cùng của Konosuba Mạch chính.

Khác với hai phần Short Story của Megumin và Darkness không rõ ràng về mặt timeline, phần Short Story của Aqua có thể được xác định rõ ràng nằm sau Vol 17 với chi tiết Zell Đại Đế đã uống lọ thuốc "Giảm ma lực để tăng Cấp" của Vanir ở cuối Vol 15 trước khi Aqua bỏ nhà ra đi. Nhờ phần Short Story này mà có lẽ hai phần Short Story trước của Megumin và Darkness cũng có thể nằm sau Vol 17. Dù rằng tổng quát cả 3 phần truyện vẫn như một phần Short Story bình thường, không đề cập đến chi tiết nào về Quỷ Vương cả.

Và cảm nhận của fandome Konosuba về phần Short Story này như sau:

- Team Kazumin thì gáy rằng: "Xời thấy chưa, cái chi tiết "Trái tim Kazuma rung động ở cuối Vol 17" vớ vẩn thôi. Aqua và Kazuma vẫn như cũ, chả có gì thay đổi cả."

- Phần còn lại thì đã nhận xét rằng sau Vol 15 thì mối quan hệ giữa Kazu và Aqua có phần rắc rối hơn theo một cách nào đó.

+ Ở phần Short Story này, ta đã thấy rằng Kazu đã nhẹ nhàng với Aqua hơn rất nhiều. Nếu như thường lệ ở các Vol trước, bất cứ khi nào Kazu và Aqua tương tác với nhau hầu như đều sẽ kết thúc bằng việc Kazu bị kích động với một loạt câu thoại có dấu "!". Nhưng Vol này thì lại không như thế ngay cả khi ta mong đợi một câu trách mắng từ Kazuma.

+ Đã có một khoảng lặng giữa cả 2 khi Kazu bảo Aqua đi tắm trước, theo lẽ thường thì đáng ra Kazu sẽ phản bác lại ngay lập tức xong cả hai lại lao vào vật lộn với nhau và kết thúc bằng việc Aqua bật khóc.

+ Vẫn mang phong cách mẫu truyện về Kazuqua với một loạt hội thoại chành chọe nhau, nhưng lần này lại có rất nhiều biệt danh và nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

+ Toi không biết tại sao nhưng mấy cha bên Reddit với nhóm dịch lại rất thích phân đoạn Aqua gọi Kazu là "Housewife-NEET".

=> Lão Natsume vẫn dường như không canon bất cứ một thuyền nào và vút đấy cho fan tự xử.

- Một số chi tiết ngoài lề:

+ Chomusuke tiếp tục được nhắc đến với tư cách là một Tà thần, có thể sẽ ảnh hưởng đến phần Hậu truyện.

+ Megumin vẫn chưa được uống rượu, và lần này đã suýt xin được một hộp của Aqua.

+ Darkness bị nghiện "slime" hơn khi đã có ý định nghịch đồ ăn.

+ Darkness và Megumin đi làm nhiệm vụ riêng với nhau, rất hiếm có trong Light Novel.

=> Tổng quan mà nói thì đây vẫn là một Short Story khá là thú vị với góc nhìn mới. Song vẫn có fan thất vọng khi phải nói rằng đây lại mẫu truyện cuối cùng của Konosuba mà họ có thể đọc. Dù mẫu truyện khá là ấm áp nhưng vẫn là một cái kết thiếu trọn vẹn lớn cho cả câu truyện, vẫn thiếu một bữa tiệc ăn mừng. Và ta thì vẫn cứ hy vọng về "Hậu truyện" trong một tương lai không xa....